



പുത്തൻ പാത്രം



PRINTED AT THE ST. JOSEPH'S PRESS,
MANNANAM.
1957.



പുത്തൻ പാറ



PRINTED AT THE ST. JOSEPH'S PRESS,
MANNANAM.

1957.

REIMPRIMATUR

† MATHEW KAVUKATT,
Abp. of Changanacherry.

Changanacherry, }
8—3—'57. }



പുത്തൻചാന

അഥവാ

രക്ഷാകരവേദകീർത്തനം

ഒന്നാം പാദം

ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥിതിയും താൻ ആകാശവും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിച്ചതും, ദൈവഭൂതന്മാരെ സൃഷ്ടിച്ചശേഷം അവരിൽ ചിലർ പിഴച്ചുപോയതും അതിനാൽ അവരെ ശിക്ഷിച്ചതും, മനുഷ്യസൃഷ്ടിയും അഭിമാതാപിതാക്കന്മാരെ ചതിച്ചാൻ വിശാഖ സപ്തത്തിന്റെ വേക്കും ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഹാവായുടെ പക്ഷൽ ചെന്നതും...

- | | |
|----------------------------------------------------------------|---|
| ആദംചെയ്ത പിഴയാലെ വന്നതും,
വേദനാശവും രക്ഷയുണ്ടായതും, | 1 |
| ശിക്ഷയാംവണ്ണം ചൊല്ലുന്നു സത്വരം,
സൂക്ഷമാംകഥ കേൾക്കേണമേവരും. | 2 |
| എല്ലാ മംഗളകാരണ ദൈവമേ!
നല്ല ചിന്തകളുദിച്ചിറക്കേണമെ. | 3 |
| ജന്മഭോഷമൊഴിച്ചു രക്ഷിച്ചൊരു
നിർബന്ധീശോ കാരുണ്യമേകേണം. | 4 |
| അമ്മകന്യകേ! ശുദ്ധ ശോഭാനിധേ,
എന്മനസ്സുജ്ഞാക്കെ നീക്കേണമെ. | 5 |

- വാനവർ നിവീയന്മാർ ശ്രീഹരനാഥം,
 വാനത്തിൽ വിളങ്ങും പുണ്യവാളരും 6
 വന്നിനിങ്ങു സഹായമാരുള്ളിലെ,
 മരം നീക്കി വെളിവുദിച്ചിപ്പോണം. 7
 സത്യമിങ്ങറിയിച്ച ഗുരുവരൻ,
 മാർത്താണ്ഡായേ! സഹായമേകണമേ! 8
 ഇതഥ കേരളസത്യവേദികളെ
 നിത്യം ചിന്തയാലാലനം ചെയ്യുന്ന 9
 റമ്പാമാരുടെ സഞ്ചയശോഭനൻ,
 മേല്പട്ടത്തിനലങ്കാര വർണ്ണൻ, 10
 മെത്രാന്മാരിലഗ്രേസരനുജമൻ,
 ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിലാദ്യൻ തപോനിധി, 11
 കുറുവാറഗുണാചാര്യ ശീലൻ,
 മാന്യോന്നീസെന്നോടു കല്പിച്ചനാൾ 12
 അങ്ങേയശീർവാദത്തിന്നനുഗ്രഹം,
 മംഗലം വരുത്തുമതിന്റെ ഞാൻ. 13
 സാരവാർത്തകൾ ചൊന്നു തുടങ്ങുന്നു
 സാരസമിത കേട്ടുകൊള്ളേണമെ. 14
 ആദിക്കു മുമ്പിൽ സർവ്വഗുണങ്ങളാൽ
 സാദമെന്നിയെ സംപൂർണ്ണമംഗലൻ, 15
 ആദിതാനുമനാദിയാന്തന്യരൻ,
 ലോകനാശനാം സ്വസ്ഥനനാരതൻ, 16
 ഇടമൊക്കെയും വ്യാപിച്ച സ്വാമിയും,
 ഇടത്തിലടങ്ങാത്ത മഹത്വവും, 17
 സർവ്വകർമ്മങ്ങൾക്കാദിയുമന്തവും,
 സർവ്വവസ്തുക്കൾക്കുഭയനാഥനും. 18
 എല്ലാ രൂപത്തിന്നരൂപരൂപവും,
 എല്ലാം തുപ്തി നിരന്തരപ്രാപ്തിയും. 19
 എല്ലാം ബുദ്ധിയാൽ കണ്ടറിയുന്നവൻ,
 എല്ലാം സാധിച്ചാനും വശമുള്ളവൻ, 20
 ഒന്നിനാലൊരു മുട്ടു വരാത്തവൻ,
 ഒന്നും തിട്ടതിരില്ലാത്ത ഭാഗ്യവാൻ. 21

തന്റെ മുഷ്കരം കാട്ടുവാൻ കാരണം മറ്റും സൃഷ്ടികൾ നിമ്മിച്ചുരാദിച്ചു.	22
ആകാശമുടൻ ഭൂമിയുമാദിയായ് വാക്കിൻ ശക്തിയാൽ ഭൂതമായ് വന്നിതു.	23
എത്ര ഭാരമായുള്ള ലോകങ്ങളെ ചിത്രമർക്കുണക്കൊണ്ടു സൃഷ്ടിച്ചു.	24
എത്രയരുതമായതിൽ നിമ്മിച്ച ചിത്രകൗശലമെത്ര മനോഹരം!	25
മാലാഖമാരാം പ്രതാപമേറിയ സ്വർല്ലോകപ്രഭു സമൃദ്ധവും തദാ.	26
സൂക്ഷ്മ, മക്ഷയം, ദീപ്തി, ലഘുത്വവും, രക്ഷകൻ നൽകി ഭൂതൃപ്തത്തിന്.	27
ധീ, നൂരണ, മനസ്സിച്ച ത്രിവരം വിസ്മയനാഥൻ നൽകി സ്വസാദൃശ്യം.	28
തൽപ്രതാപപ്പെരുമയറിവാനും, തല്പരനെ സൂതിച്ചുരാധിച്ചാനും,	29
ഇപ്രകാരമത്രാറി സമൃദ്ധത്തെ താൻ പ്രിയത്തോടെ സൃഷ്ടിച്ചുനവധി.	30
അവക്കാനന്ദ മോക്ഷത്തെ പ്രാപിച്ചാൻ ദേവൻ കല്പിച്ചു ന്യായപ്രമാണവും.	31
അരുപരൂപമായവനിയതിൽ നരവക്ത്രത്തെ സൃഷ്ടിക്കും ദാസരായ്	32
ഭൂനരകത്തിലായ് വലയുറവിയെ ഭൂനരത്രാണത്തിന്നു മമ സുതൻ	33
ഭൂതലേ നരനായവതരിക്കും ഭൂതനാഥനെ വന്ദിച്ചുരാധിച്ചു	34
നീതിസമ്മതയ്ക്കെയ്യ കൃപാഫലം സതതാനന്ദമോക്ഷത്തെ നേടുവിൻ.	35
മേ വിധിയതു സമ്മതമല്ലെങ്കിൽ ഭവിക്കും സഭാ സങ്കടം നിശ്ചയം.	36
പരീക്ഷിച്ചതിന്നായൊരു കല്പന പരമദേവൻ കല്പിച്ചുനന്തരം.	37

സ്വാമിതന്നുടെ ന്യായദയാവിധി, സുമനസ്സോടെ സമ്മതിച്ചു പലർ	38
അസമേശനൈക്കുണ്ടവരക്ഷണേ അസമഭോഗ്യപ്രാപ്തിയെ നേടിനാർ.	39
മോക്ഷഭോഗ്യം ഭവിച്ചു മാലാഖമാർ അക്ഷയസുഖം വാഴുന്നാനന്ദമായ്.	40
ശേഷിച്ച മഹാ മുഖ്യസ്വരൂപികൾ, ഭോഷ്യത്വം നീരുവിച്ചുമടിച്ചുടൻ.	41
അവർക്കു ഭേദൻ നൽകിയ ഭാഗ്യങ്ങൾ അവർ കണ്ടു നിഗമിച്ചനേകവും.	42
ഭേവനോടു സമമെന്നു ഭാവിച്ച്, ഭേവകല്പന ലാഘവം ചെയ്തവർ.	43
നിന്ദ ചെയ്തതു കണ്ടുവിലേശ്വരൻ നിന്ദാഭാജന നീചവൃന്ദത്തിനെ	44
സ്വരൂപശോഭ നികി വിരൂപവും അരൂപികൾക്കു നൽകി നിരാമയം.	45
ഭേവകോപമഹാശാപവും ചെയ്ത്, അവനിയുടെ ഉള്ളിലധോലോകേ,	46
നിഷ്ഠൂരികളെത്തട്ടിക്കുളഞ്ഞുടൻ, കഷ്ടമായ മഹാ നരകാഗ്നിയിൽ	47
ദുഷ്ടരായ പിശാചുക്കളൊക്കെയും നഷ്ടപ്പെട്ടതിൽവീണ്ടു നശിക്കീലും.	48
ദുഷ്ടത, ഗുണഭോഷ്യ, വൈശ്വനൃവും ഒട്ടുമേ കുറവിലുവക്കൊന്നുമെ.	49
മുനമിഗ്നണം സൃഷ്ടിച്ച തന്മുരാൻ പിന്നെ മനീലുണ്ടാക്കി പലതരം.	50
അറാനാളതിൽ മത്സ്യരിൽ മുന്മനെ അറാവുത്തായിൽ സൃഷ്ടിച്ച തന്മുരാൻ.	51
മണ്ണുകൊണ്ടൊരു യോഗ്യശരീരത്തെ- യുണ്ടാക്കിയതിൽ ജീവനെ പുകിച്ചു.	52
ബുദ്ധി ചിത്തവും പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളും ആദമെന്നൊരു പേരും കൊടുത്തിതു.	53

പരദിസായിലിരുത്തിയാടത്തെ	
ഏറെസ്സുവുമുള്ള സ്ഥലമായത്.	54
സ്വപ്നത്തിലവൻഞായരു വാരിയാൽ	
തമ്പുരാൻ സ്ത്രീയെ നിർമ്മിച്ച തൽക്ഷണം.	55
അഭിനാമൻ പുരൂരിതെന്നപോൽ	
അദം ഹാമായും നരപിതാക്കളായ്.	56
തൽബുദ്ധിയും മനസ്സമതുപോലെ	
നൽകി ദേവനവകു കരുണയാൽ.	57
നേരുബുദ്ധിയിൽ തോന്നിടും നേരിന്നു	
വൈരസ്യമവകിച്ഛായായ് വന്നിടാ.	58
ന്യായംപോൽ നടപ്പാൻ വിഷമമില്ല	
മായമെന്നതു ബുദ്ധിയിൽ തോന്നിടാ.	59
ദൃഷ്ടിക്കെത്തുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കെയും,	
സൃഷ്ടമായൊരീഭൂമിയും വ്യോമവും	60
അവകുപകാരത്തിന്നു തമ്പുരാൻ	
കീഴടക്കിക്കൊടുത്തു ദയവോടെ.	61
സിംഹവൃംഹം ഞാൾ പക്ഷിനാലാലികൾ	
അങ്ങനൊക്കെ മാനുഷകു നൽകിനാൻ.	62
മൃഗങ്ങൾ വിധിയായവണ്ണമുടൻ	
വർഗ്ഗത്താത്പര്യനാഥനെ ശങ്കിക്കും.	63
നക്ര, മക്രം മകരാദിമത്സ്യങ്ങൾ,	
ഭക്ഷ്യകാകനികൃടെയുമെല്ലാം.	64
വൃക്ഷങ്ങൾ പുല്ലും പൂഷ്പാദിവർഗ്ഗവും	
ഒക്കെയൊത്തിൻ കല്പന കേൾക്കുമേ.	65
കണ്ടതെല്ലാമനുഭവിപ്പാൻ വശം	
ദണ്ഡത്തിന്നുടെ പേരുമില്ല സദാ.	66
കേടും ക്ലേശവും എന്തെന്നറിവില്ലാ,	
പേടിക്കുമൊരു ശക്തരിപുവില്ലാ.	67
വൈയും ദാഹവും തീർപ്പതിനൊക്കുവേ	
വിധപ്പെന്നിയേ ഭൂമി കൊടുത്തിടും!	68
ചിന്തിച്ചതെല്ലാം സാധിച്ചുകൊള്ളുവാൻ	
അന്തമില്ലാത്തൊരീശൻ ദയാപരൻ.	69

- തൻവിതാവു തനയന്മാക്കെന്നവേൽ
 താൻ പ്രിയത്തോടു സൃഷ്ടിച്ചു നൽകിനാൻ. 70
 പിൻപവയ്ക്കാരു പ്രമാണം കല്പിച്ചു
 അൻപിനോടിച്ചു കാക്കേണം പശ്യമായ്. 71
 തല്പരനെന്നൊരുൾഭയമെല്ലൊഴും
 ഉൾപ്പൂവിലവരോക്തേണമെന്നിട്ടു. 72
 വൃക്ഷമൊന്നു വിലക്കി സദ്യേശ്വരൻ,
 അക്ഷിഗോചരമൊക്കെയും ദത്തമായ്. 73
 ഒന്നുമാത്രമരുതൊരു കാകനി,
 തിന്നാൽ ഭോഷവും നാശവുമായ്. 74
 ഏല്പോഴമെന്നെയോർത്തു പ്രിയത്താലെ
 ഇപ്രമാണം വഴിപോലെ കാക്കേണം. 75
 ഇക്കല്പനയ്ക്കൊരീഷൽ വരുത്തായിൽ
 ഏല്പാ ഭാഗ്യവുമന്തരിക്കയില്ല. 76
 അവർക്കുവെക്കുള്ള ജന്മത്തിന്നും
 നിവൃത്തിശേഷസമ്പദ്യം രസിക്കാം സദാ. 77
 കല്പനയ്ക്കൊരു വീഴ്ചവരുത്തിയാൽ
 അല്പോൾ ദുർഗ്ഗതിവാതൽ തുറന്നുപോം. 78
 അനന്തമുള്ളനേകമുണ്ടായ് വരും
 സന്തതിയും നശിക്കുമെന്നതരം. 79
 ഇഗ്ഗുണ തുഭഭാഗ്യവും നാനൂറുതാം,
 നിർഗുണതാപവാരിയിൽ വീണുപോം. 80
 ഇപ്പടി ഗുണഭോഷഫലങ്ങളും
 തൽപ്പരനരുളിച്ചെയ്തിരുത്തിനാൻ. 81
 ചൊല്ലെരിയവൻ കല്പിച്ചതുപോലെ
 ഉൾപ്രസാദിച്ചവരിരിക്കും വിധൗ, 82
 അല്പോഴെ നരകത്തിലസുരകൾ
 ഉൾപ്പൂവിലതിഭേദം കലനുകൻ 83
 മൂന്നും പാനരിലായ്ക്കുകയായി നാം
 ഉന്നതപ്രഭയോടെ വിളങ്ങുന്നാൾ. 84
 അന്നു ദേവതിരുവുള്ളുകേടിനാൽ
 വൻ നരകത്തിൽ പോന്നതിവർമുഖം. 85

മഞ്ഞുദേവനെ വന്ദിച്ചാരാധിച്ചാൻ കീർത്തിരീതി നമുക്കു വിധിച്ചത്.	86
ഒത്തു സമ്മതിച്ചിട്ടില്ലെന്ന കാരണം കത്താവു നമ്മെ ശിക്ഷിച്ചയോലോകേ അന്നു നാശം നമുക്കു ഭവിച്ചത്— മിന്നരക്ഷലത്തിന്നുടെ കാരണം.	87 88
എന്നതുകൊണ്ടിമാനുഷവർഗ്ഗത്തെ ഇന്നരകത്തിൽക്കൂടെ മുടിക്കേണം. ദേവൻ നമ്മെ ശിക്ഷിച്ചതിനുത്തരം ദേവസേവകരെ നശിപ്പിക്കേണം.	89 90
ദേവനോടും മലാഖാ വൃന്ദത്തോടും അവതരിപ്പിവരോടെ ഫലിച്ചിട്ടു. എന്നതിനെത്തുവായം നമുക്കെന്നു വന്നരക പിശാചുക്കൾ ചിന്തിച്ചു.	91 92
ദേവനീഷ്ഠരവരതു കാരണം അവതില്ല നമുക്കുവരോടിപ്പോൾ അവരിൽ തിരുവുള്ളം കുറയുമ്പോൾ അവരോടു ഫലിക്കും നമുക്കുവോ തിരുവുള്ളം കുറയണമെങ്കിലോ അരുളപ്പാടവരു കടക്കേണം.	93 94 95
ദേവകല്പന ലംഘിക്കിലാരേയും ദേവൻ ശിക്ഷിക്കുമെന്നു ഗ്രഹിച്ചല്ലോ. എങ്കിലോയിവർക്കുമൊരു പ്രമാണം സകലേശ്വരൻ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.	96 97
എന്നാലാവിധിലംഘനം ചെയ്തിപ്പാൻ ചെന്നു വേല ചെയ്തീടേണം നാമിപ്പോൾ. എന്നൊച്ച പിശാചു പുറപ്പെട്ടു അന്നു വഞ്ചകൻ തൻ വ്യാജക്രിയയ്ക്കു്.	98 99
തക്ക വാഹനമൊന്നുണ്ടു സപ്പത്തെ എക്കാലത്തും മഞ്ഞുക്കു് വിപു സപ്പം അറപ്പാൻ യോഗ്യൻ വിഷം ധൂളിനവൻ, മറഞ്ഞിഴഞ്ഞു ഭൂമിയിൽ മേവുന്നേൻ.	100 101

നീചൻ ഛാതകൻ ജാതാരിപുസാത്താൻ
നീചസപ്പത്തിൽമെന്നു ററാവാ മൂനിൽ. 102

ഒന്നാംപാദം നമോദൃഃ.

രണ്ടാം പാദം

—:0:—

ഹാവായോടു പിശാചു ചൊല്ലിയ വഞ്ചനയും,
അവൾ ആയതിനെ വിശ്വസിച്ചു കനി തിന്നതും, ഭായ്യ
യുടെ വാക്കും സ്നേഹവും നിമിത്തം അഭവും ആ കനി
തിന്നു ഇരുവരും പിഴിച്ചതും, ദൈവനാലും കേട്ടു അ
നുരവിച്ചതും, ആ പാപം കാരണത്താൽ വന്നുകൂടിയ
ചേതനാശവും അവരുടെ മനസ്സാപത്താൽ സർവ്വേശ്വ
രൻ അനുഗ്രഹിച്ചു പുത്രൻ രമ്പുരാന്റെ മനുഷ്യാവ
താരത്തിൽ രക്ഷ കല്പിച്ചാശ്വസിപ്പിച്ചതും, മിശിഹാ
യുടെ അമൃതാരത്തെ പൂർവ്വിതാക്കന്മാർ പ്രാർത്ഥിച്ചു
വന്നതും.

- | | |
|----------------------------------|---|
| മാനുഷരെ വിഴിപ്പിച്ചുകൊള്ളുവാൻ | |
| മാനസദാഹമോടു പിശാചവൻ, | 1 |
| തൻകരുത്തു മറച്ചിട്ടുപായമായ് | |
| ശങ്കകൂടാതെ ഹാവായോടോതിനാൻ. | 2 |
| മങ്കമാർമണി മാണികൃത്തമേ, | |
| ചെൺകലമുലേ കേൾ മമ വാക്കു നീ | 3 |
| നല്ല കായ്കനിയും വെടിഞ്ഞിടങ്ങനെ | |
| അല്ലലായിരിപ്പാനെന്തവകാശം? | 4 |
| എന്നസുരൻ മധുരം പറഞ്ഞപ്പോൾ | |
| ചൊന്നവനോടു നേരായ വാത്തകൾ. | 5 |
| കണ്ടതെല്ലാമടക്കി വാണിടുവാൻ | |
| ദണ്ഡമെന്നിയെ കല്പിച്ചു രമ്പുരാൻ. | 6 |

വേണ്ടുന്നതെല്ലാം സാധിച്ചുകൊള്ളുവാൻ	
വേണ്ടുന്ന വരവും തന്നെ ഞങ്ങൾക്ക്.	7
പിന്നെയിമരത്തിന്റെ കനിയിൽ	
തിന്നരുതെന്ന പ്രമാണം കല്പിച്ചു.	8
ദൈവകല്പന കാത്തുകൊണ്ടിങ്ങനെ	
ദേവസേവികളായിരിക്കുന്നിതാ.	9
ഹാപായിങ്ങനെ ചൊന്നതിനുത്തരം	
അവൾ സമ്മതിച്ചാനസ്യരേശനും.	10
വഞ്ചനയായ വൻപതിവാക്കുകൾ	
നെഞ്ചുകും തെളിവാന്മര ചെയ്യവൻ.	11
കണ്ട കായ്ക്കുന്നിപ്പുണ്ടുകൊണ്ടിങ്ങനെ	
കണ്ണരായ് നിങ്ങൾ വാഴ്വതമകതോ?	12
സാരമായ കനി ഭൂജിപ്പിടാതെ,	
സാരഹീനഫലങ്ങളും ഭക്ഷിച്ചു;	13
നേരറിയാതെ സാരരഹിതരായി,	
പാരിൽ മൃഗസമാനമെന്തിങ്ങനെ.	14
എത്ര വിസ്മയമായ കനിയിൽ!	
ഭദ്രമാണെന്റെ വാക്കെന്നറിഞ്ഞാലും.	15
നന്മയേറ്റും വളർത്തുമിതിൻകനി	
തിന്മാനും രചിയുണ്ടതിനേറുംവു.	16
ഭാഗ്യമായ കനിയിൽ തിന്നുവാൻ	
യോഗ്യരോ നിങ്ങളെന്നറിഞ്ഞില്ല ഞാൻ.	17
അറമിപ്പിതു തിന്നാലതിൻമുണം	
കുറമവകുറിയാമെന്നതേ വേണ്ടൂ.	18
ദിവ്യമായ കനിയിൽ തിന്നുകിൽ	
ദേവനു സമമായ് വരും നിങ്ങളും.	19
ആയതുകൊണ്ടു ദേവൻ വിരോധിച്ചു	
ആയുപായത്തട്ടിപ്പു ഗ്രഹിച്ചു ഞാൻ.	20
സ്നേഹം നിങ്ങളെയുണ്ടെന്നതുകൊണ്ടു	
മഹാസാര രഹസ്യം പറഞ്ഞു ഞാൻ.	21
ചൊന്ന സാരം ഗ്രഹിച്ചിതു തിന്നുകിൽ	
വാനിടുമ്മഹാഭാഗ്യമറിഞ്ഞാലും.	22

ദൃഷ്ടനിയ്യം പാഞ്ഞതു കേട്ടപ്പോൾ കഷ്ടമാകുന്നിതിന്നു പിഴച്ചുവോ.	23
നഷ്ടമായെന്നറിയാതെ പിന്നെയും ഇഷ്ടഭക്ഷ്യമായ് നൽകി ഭർത്താവിന്നും.	24
ഹാവാതകൻ മനോരമചിയാകയാൽ അവർക്കിമ്പം വരുവതിന്നാദവും,	25
ദേവകല്പന ശങ്കിച്ചിടാതന്നു അവർ ചൊന്നതു സമ്മതിച്ചുകനി	26
തിന്നവൻ പിഴവെഴോരനന്തരം പിന്നെയും ദേവഭീതി ധരിച്ചില്ല.	27
ഉന്നതനായ ദേവനതുകണ്ടു തന്നുടെ നീതിലാഹ്ലനം ചെയ്തയാൽ,	28
താതൻ, തന്നുടെ തനയരോടെന്നപോൽ നീതിമാനഖിലേശ്വരൻ കോപിച്ചു.	29
ആദം! നീയെവിടെയെന്നരുൾ ചെയ്തു നാദംകേട്ടു കച്ചങ്ങി പറ്റഭീസാ.	30
ആദവുമമകേറിയ ഭായ്യയും ഭീതിപൂണ്ടു ഭൂമിച്ചു വിറച്ചുകൻ.	31
ദൈവമംഗലനാദങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ ദൈവികമുള്ളിൽ പൂക്കുടനാദവും.	32
ദൈവസ്ത്രയം കടന്നതു ചിന്തിച്ചു ദൈവാമെ പിഴച്ചെന്നവൻ തേറിനാൻ.	33
നാണമെന്തെന്നറിയാത്ത മാനുഷർ നാണിച്ചു പത്രവസ്ത്രം ധരിച്ചുകൻ.	34
ചെയ്തു ഭോഷത്തിന്നുത്തരമപ്പോഴെ സുതാപത്തോടനുഭവിച്ചാരവർ.	35
അമ്പൊഴിഞ്ഞു പിശാചിനോടൊന്നിച്ചു പാമ്പു ദേവാജ്ഞ ലംഘിച്ചിട്ടെന്നതാൽ.	36
നിന്റെ പായാൽ നീ വഹിച്ചതുകൊണ്ടു നിന്റെ ഭോഷം നിൻവായിൽ വിഷമെന്നും	37
പൂണ്ടു മണ്ണിലിഴഞ്ഞു വലകെന്തും, കണ്ടവർ കൊല്ലുകെന്നും ശഠിച്ചുകൻ.	38

നല്ല കായ്കനി തോന്നിയതൊട്ടമെ .	
നല്ലതല്ലതു ദോഷമനവധി.	55
സ്വാമിതന്നുടെ പ്രധാന കല്പന	
ദുഷ്ടോഹത്തിനാൽ ലംഘനം ചെയ്തൂ്,	56
കഷ്ടമെത്രയും സ്വർല്ലോക നാഥനെ	
ദുഷ്ടരായ നാം മറന്നതെങ്ങിനെ!	57
സത്താം ദേഹവും തന്ന സ്രഷ്ടാവിനെ	
എന്തുകൊണ്ടു നാം നിന്ദനം ചെയ്യയ്യോ.	58
ആപത്തെല്ലാം വരുത്തിച്ചമട്ടു നാം	
താപവാരിയിൽ വീണു മുഴുകിത്തേ.	59
വീഴ്ചയാലടി നാശവും വണ്ണ നാം	
താഴ്ചയേറും കഴിയതിൽ വീണിതു്.	60
പൊയ് പോയ ഗുണം ചിന്തിച്ചു ചിന്തിച്ചു	
താപത്തിന്നു മറകര കാണ്മാതെ	61
പേരൂർപേരൂർ കരഞ്ഞവർ മാനസെ	
ഓർത്തു ചിന്തിച്ചു പിന്നെപ്പലവിധം.	62
ശിക്ഷയായുള്ള നന്മ കളഞ്ഞു നാം	
രക്ഷക്കൊന്നൊരുപായം നമുക്കിനി.	63
ഇഷ്ടവാരിധി സന്തോഷനാഥനെ	
സാഷ്ടാംഗ സ്മൃതിചെയ്തു സേവിക്കണം.	64
അവിടെനിന്നിനി മഗ്ഗേലമേ വരൂ	
അവിടെ ദയാലാഭ മാർഗ്ഗമുണ്ടാകും.	65
അററമാറ ദയാനിധി സ്വാമിയെ-	
ക്കരാം പോവതിനേറെ സേവിച്ചവർ.	66
സന്തോഷ ഗുണസ്വരൂപ ദൈവമേ!	
അവധി തവ കരുണയ്ക്കില്ലല്ലോ.	67
പാപം ചെയ്തു നാമേറെ പീഡിക്കുന്നു	
താപം നിഷ്ക സർവ്വ ദയാനിയേ!	68
നൂറാം കല്പിച്ച ദൈവമേ നിന്നുടെ .	
നൂറാം നിന്ദിച്ചു ഞങ്ങൾ ദുരാരാധകൾ.	69
സ്ത്രയലംഘനം കാരണം നിന്നുടെ	
സ്ത്രയശിക്ഷ തിരയ്ക്കല്ലേ നായകാ!	70

കണ്ണിപ്പാതെ വിഴക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു ദണ്ഡമില്ലാൾ ഭാവിച്ചു പാപവിധം.	71
ദണ്ഡത്തിൽ നിന്നും തിരുവുള്ളകേടാൽ ദണ്ഡമേറും നമുക്കുയോ ചെയ്തേ!	72
ആഞ്ഞരിയുന്നോരാത്തിയമറ്റുവാൻ പേർത്തു നീയൊഴിക്കത്താരു ഭയാനിയോ!	73
സമ്യേശാ നിന്റെ കാരുണ്യശീതളം സമൃത്തും സമാം സകലത്തിന്നും	74
ദേവശീതം ഞങ്ങൾക്കു കുറുകയാൽ അവധിരീതി സമൃദ്ധ വേദന,	75
അയ്യോ പാപം നിരന്ത മഹത്വമെ, അയ്യോ ബുദ്ധിഹീനതവം ഭർതാഗൃഹമെ.	76
നിൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ രക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിലൊ ഗതിയെന്നിയേ മുടിഞ്ഞു നാം സഭാ	77
ജഗദകാരണമേക വില്യാപനായ് സുവിധയൊടൊരിരിക്കും വിധൗ.	78
കണ്ണനീരും തുടങ്ങുപോയ നായകൻ ത്രാണം കല്പിച്ചുനഗ്രഹിച്ചു പുനർ.	79
സ്രീ, പാദത്തിന്നു കേട്ടു വന്നിടാതെ സമൃത്തിനുടെ തല തകർത്തിടും.	80
ആ ദോഷത്തിന്റെ നാശമേല്ക്കാതെ ക- ണ്ടാദത്തിനുടെ ജന്മനിഭൂതയായ്.	81
കുറുപ്പാതെ നിമ്ബല കന്യാകാ സമൃദ്ധാലസ ജനനിയായ് വരും.	82
പുത്രൻതമ്പുരാൻ നരാവതാരത്തിൽ ധാരാദോഷ വിനാശമൊഴിച്ചിടും.	83
ദിവ്യവാക്കുകൾ കേട്ടോരനന്തരം ഉൾപ്രാധി കുറഞ്ഞാശ്വസിപ്പാറവർ.	84
രക്ഷക്കത്തരം വരാതിരിപ്പാനായ് ശിക്ഷയോവണ്ണമിരുന്ന് സന്തതം.	85
അവർകളുടെ കാലം കഴിഞ്ഞിട്ട് അപജയമൊഴിക്കും പ്രകടനങ്ങൾ.	86

മുമ്പിലാടത്തോടരുളിച്ചെയ്യുവോൻ	
തന്മുതാൻ പിന്നെ ഒരൊറ്റത്തിന്റേപ്പോൾ,	87
ദാവിദാകുന്ന പുണ്യരാജാവോടും,	
അവകാശജന്മിശിദ്ധമായ പേരും	88
എന്നുള്ള ശുഭവാർത്തയിലിച്ച്,	
മാനസാശയമേറെ വർദ്ധിച്ചു.	89
ലോകമാനന്ദമായ മഹാജനം	
ലോകനായകനെ സ്തുതിച്ചീടിനാർ.	90
ലോകൈകനാഥ! സർവ്വ ജ്ഞാനിയെ!	
ലോകരക്ഷയ്ക്കു വന്നുകൊള്ളേണമെ.	91
മേഘം പെയ്യുന്ന മഞ്ഞരിലെങ്കിലും	
ശീശ്രൂം നീയും വരാത്തതിനെന്തല്ലോ.	92
ആകാശം വെടിഞ്ഞിറങ്ങും രക്ഷകർ,	
അകെ നിൻ കൃപയില്ലാതെത്തുഗതി!	93
നീക്കു താമസം പാക്കാതെ വേദന	
പോക്കിക്കൊള്ളുക വേഗമെന്നുരവർ.	94

രണ്ടാം പാദം സമാപ്തം.

മൂന്നാം പാദം

ജന്മദോഷം കൂടാതെ ദേവമാതാവുതവീച്ചു ചിറന്നതും താൻ പള്ളിയിൽ വാർത്ത കന്യാവ്രതവും നേർന്നുകൊണ്ടു കർത്താവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തെ എത്രയും ആശയോക്തയുടെ പ്രാർത്ഥിച്ചതും ഈ കന്യാസ്ത്രീയുടെ വിവാഹനിശ്ചയത്തിനുവേണ്ടി ദൈവനിയോഗത്താൽ യൗവസേപ്തപുണ്യവാന്റെ വടി കിഴുത്തതും അവരുടെ പുണ്യവിവാഹവും കന്യാസ്ത്രീ തന്റെ ഉത്തമ ഭർത്താവോടുകൂടെ നസറത്ത്ത് പോയതും.

- പുഷ്പം മുഖിൽ വിന്നെയുണ്ടാകും ഫലം
വൃഷ്ടി മുഖിൽ മേഘമുണ്ടായ് വരും. 1
- സുരയാഗ്രേസര പ്രത്യുഷ് നക്ഷത്രം
വരുംനേരമഹസ്സുദിക്കും ഭൂതം 2
- കാലത്തിനുടെ മദ്ധ്യമടുത്തപ്പോൾ
ഭൂലോകത്തിന്നു രക്ഷയുദിച്ചാനായ് 3
- വെളിച്ചമേറും നക്ഷത്രമെന്നപോൽ
തെളിവൊടിങ്ങുദിച്ചു കന്യാമണി. 4
- വെന്ത ഭൂമിക്കു ശീതവഷ്ഠിനായ്
അത്യന്ത ഗുണവാഹമേഘമിത് 5
- ഉത്തമഫലം പൂവിന്നുണ്ടാകുവാൻ
ചിത്താപഹര രൂപപുഷ്പമിതേ. 6
- ദേവസൂര്യനുദിച്ചാനവനിയിൽ
ദേവാനുഗ്രഹ താരമുദിച്ചിത്. 7
- രാജരാജൻ ധരെയെഴുന്നള്ളുവാൻ
രാജസിംഹാസനം പണിയിച്ചിത്. 8
- രാജദണ്ഡുരതപത്തിനടുത്തോര
രാജധാനി പണിചെയ്തു ശോഭയിൽ. 9
- സർവ്വദോഷത്താൽ വലയും മത്സ്യരെ
സർവ്വദോഷമകറ്റി രക്ഷിച്ചീടാൻ. 10
- സർവ്വേശൻ നരനാവാൻ ജനനിയായി
സർവ്വ നിർമ്മല കന്നി പിറന്നിത്. 11
- മാനുഷ കുലശ്രേഷ്ഠരതമിത്,
തീന്മയറ ഗുണഗണശാലിനി. 12
- ദുർല്ലോകത്തിന്നപജയ കാരണം,
സ്വർല്ലോകത്തിന്നു മാന്യമാം സ്ത്രീവര; 13
- കായറ നൈർമ്മല്യം ധരിച്ചവൾ,
നിറപ്പുള്ള ധർമ്മങ്ങളെ രാജനം. 14
- ജനിച്ചനേ സംപൂർണ്ണ ചന്ദ്രൻപോക്കല,
മനോജ്ഞപ്രഭ വീശി തുടങ്ങിയാൾ. 15
- പാപത്തിനുടെ നിശലം തൊട്ടില
തമ്പുരാനിഷ്ട പുണ്യമെല്ലാമുണ്ട്. 16

ജന്മഭോഷം നിമൽപോലും തീണ്ടാതെ	
നന്മയിൽ മുളച്ചുണ്ടായ നീമ്ലം	17
റുഹാദിക്കുശായവളെയുടൻ	
മഹാ സ്നേഹത്താലലംകരിച്ചിട്ട്.	18
ആത്മാവിനുടെ സാമന്തമായവ	
സമ്മതിച്ചുകൊടുത്തു പ്രിയത്തോടെ,	19
മാലാഖമാർക്കും മനുഷ്യർക്കുമുള്ള	
ആത്മപുഷ്പിയിതിനോടൊത്തുവരാ.	20
പുത്രൻതമ്പുരാൻ ജനനീയാകവാൻ	
മന്ത്രരത്നത്തെ വരിച്ചു കൈക്കൊണ്ടു	21
ബാഹു പുത്രീയിവളെന്നതുപോലെ	
സർപ്പത്തെക്കാളുമേറെ സ്നേഹിച്ചിതു.	22
മാലാകാമാരിൽ പ്രധാനികളവർ	
വേലയ്ക്കു നിൽപ്പാനേയോഗ്രഹിച്ചു.	23
ഗൗരീയേലിനെ തമ്പുരാൻ കല്പിച്ചു	
സ്വപ്നീധിയാമ്മറിയത്തെ കാപ്പാനായി.	24
സർപ്പഭൂതരുമാദരിപ്പാനായ്	
മറിയമെന്ന നാമധേയമിട്ട്.	25
രൂപോക്തിയിലും പുഷ്പമാം നാമത്തെ	
കല്പിച്ചു ഹേരുമിട്ടു സർവ്വേശ്വരൻ.	26
ജനിച്ചെന്നെ തികഞ്ഞു ബുദ്ധിപ്രഭാ	
മാനസത്തെ നടത്തും യഥോഹിതം.	27
അങ്ങവേക്ഷയ്ക്കുലാക്കിതു തമ്പുരാൻ	
അങ്ങേക്കീശ്വമിതത്തെ പ്രമാണമാം	28
ബുദ്ധിധ്വാനവും ചിത്തരസങ്ങളും	
പ്രധാന ഗുണമിഹിക്കും സന്തതം.	29
ഭൂലോകം പ്രതീയിഹം ഒരിക്കലും	
ഉള്ളിൽ പുകാതെ വാങ്ങു തവസാനി.	30
മൂന്നു വയസ്സിൻകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ	
അനോരശാലം പാളയിൽ പാർത്തവൾ.	31
പിതാക്കന്മാരെ മിന്നിക്കാതെ സദാ	
ശാസ്ത്രത്തിങ്കലുറപ്പിച്ചു മാനസം.	32

അലഭക്ഷണം ദേവജപം തവ-	
സ്തോപ്പാശമിവ വൃത്തികളയാതെ	33
ഉറക്കത്തിലും മനസ്സും ബുദ്ധിയും	
ഉറക്കത്തിന്റെ സുഖമറിയാതെ	34
ദൈവമഗ്രേലം ചിന്തിച്ചും സ്നേഹിച്ചും	
ജീവിതം കഴിച്ചിട്ടുമാറാവത്.	35
പുണ്യവാസത്തിനു മാലാകാമാരുടെ	
ശ്രേണിനിയതം കന്നിയെ സേവിക്കും.	36
ശാസ്ത്രത്തിനുടെ പൊരുൾ തിരിച്ചിട്ടും	
ഉത്തരലോകെ വാത്സര്യറിയിക്കും.	37
ആദിത്തിനുടെ ദോഷമൊഴിച്ചാനായ്	
യുദ്ധജന്മത്തിൽ ജനിച്ചാൻ തമ്പുരാൻ	38
കല്പിച്ച കാലമൊട്ടു തികഞ്ഞത്	
തമ്പുരാനെഴീഭൂമിയിൽ കാൺമതി-	39
നപായമത്രേ വന്നിവയെന്നതും	
മുൻപിൽ നിവൃന്മാരോടരുൾ ചെയ്തപ്പോൾ	40
സത്യവാൻതകളറിയിക്കും വിധൗ	
ചേതസി ദാഹമുജപലിക്കും സദാ.	41
ശക്തിയേറിയ തീയിലനന്തരം	
ഏതം വീഴ്ചയാൽ കത്തുമതുപോലെ	42
വന്നരുളുക ദൈവമെ! താമസം	
നീങ്ങുവാനനുഗ്രഹിക്ക സതപരം	43
ഗുണമെന്നും നീയല്ലാതെയില്ലല്ലോ,	
പുണ്യം കൂട്ടുവാൻ വന്നരുളേണമെ!	44
പ്രാണപ്രാണൻ നീ സർവ്വമംഗല്യമെ!	
പ്രാണേശാ ഏനെ വന്നാശ്വസിപ്പിക്ക.	45
കണ്ണിനു വെളിവെനിക്കു നീതന്നെ	
ഏണയാലിരുൾ പോവാൻദിക്കു നീ	46
പണ്ടു കാരണവർ ചെയ്തതോർക്കുമ്പോൾ	
കണ്ടു നിന്നെ ഞാൻ വന്ദിച്ചുകൊള്ളുവൻ.	47
ഭാഗ്യത്തിനുടെ യോഗ്യമുണ്ടാകുമോ?	
അഗതിക്കു സഹായമുണ്ടാകുകിൽ.	48

അന്നിനിക്കുള്ള ദാഹവിനാശമം	
അന്നു തൽപരം ഭാഗ്യം വേണ്ടു ഭൂവി.	49
നീയിഭ്രമിയിൽ ജനിച്ചുകൊള്ളുകിൽ	
പ്രിയത്താലപ്പോൾ ദാസിയമ്മയ്ക്കു ഞാൻ	50
കൂലിവേണ്ട സമ്മാനവും ചെല്ലേണ്ട	
വേലയൊക്കെയ്ക്കു മാറ്റു ഞാൻ നിശ്ചയം.	51
നിന്നെക്കുപ്പാനും നിന്നെയെടുപ്പാനും	
എന്നിലേതും മടിയില്ല ദൈവമേ!	52
ഉറങ്ങുന്നേരം നിന്നെ ഭയവോടെ	
ഉറങ്ങാതെ ഞാൻ കാത്തുകൊണ്ടിട്ടുവാൻ	53
ഉറക്കത്തിന്നു ഭംഗം വരുത്താതെ	
വെറുപ്പിക്കാതിരിക്കും തൃക്കാൽക്കൽ ഞാൻ.	54
തൃക്കാൽമയത്തിൽ പാരിഭവിക്കാതെ	
ഭക്തിയോടു ഞാൻ മുത്തുമുതുന്നേരം.	55
ഉയർന്നിട്ടിഹയൊക്കെയും സാധിച്ചാൻ	
തണുപ്പിച്ചിടും ചൂടുള്ള കാലത്തിൽ	56
ശീതം പോക്കുവാൻ കളിന്നിരിക്കുമ്പോൾ	
ഒത്തുപോൾ സദാ ഇരിക്കുന്നുണ്ടു ഞാൻ.	57
നടുപ്പാൻ കഞ്ഞുതുകാലിളക്കുമ്പോൾ	
വിടിച്ചുണ്ണിയെ നടുത്തിരിക്കാളുവാൻ.	58
പ്രേമത്തിന്നുതെ കൂറീടം ദൈവമേ!	
എന്തനോരസമുജ്ജ്വലിക്കുന്നതു്	59
കന്യകാരത്നമിങ്ങനെ ചിന്തിച്ചു	
വിന്നെത്തന്നിൽ വിചാരിച്ചുവേക്കിച്ചു.	60
ഇഹ് ഭൂമിയായ ഞാനിതു ചിന്തിച്ചാൽ	
ഇക്രിയകൾക്കു യോഗ്യമിനിക്കുണ്ടോ.	61
നീയെന്നത്തന്നെ സകലാംബുധി	
നീയവിലപ്രളി സർവ്വമുക്തൻ	62
ഒൻപതുപ്പനും മാലാകാമാർ വിതൻ	
മുൻപിലാലറിച്ചപ്പോഴും നിൽക്കുന്നു.	63
ദേവാ നിന്നുതെ ശുശ്രൂഷയാസ്ഥയായ്	
സേവിച്ചുമാവൻ നിന്നു സ്മരിക്കുന്നു.	64

മൺപാത്രം കിഴിഞ്ഞുള്ളവൾ ഞാനല്ലോ	
ഇപ്രകാരം ഞാനെന്നു മോഹിക്കുന്നു.	65
കാരുണ്യത്തിന്റെ വിസ്തൃതതയെ നി	
പരിപൂർണ്ണമിനിക്കു വരുത്തുക	66
സൂര്യവേഷത്തെ നോക്കുമ്പോലെ	
ഒരെയെങ്കിലും കണ്ടാവു നിൻപ്രഭു.	67
ഈവണ്ണം നിത്യജ്ഞാനസേ ചിന്തിച്ചു	
ദൈവാനുഗ്രഹം പാത്തിടം കന്യാകു.	68
അന്യഭാവമുണ്ടാകരുതെന്നുമേ	
മാനസത്തിലുറച്ചിതു നിശ്ചയം.	69
മാംസമോഹങ്ങളേതൊഴുവാൻ	
കന്യാതപം നേൻ സർവ്വേശ്വരാക്ഷിണി	70
പന്തിരണ്ടു വയസ്സു തികഞ്ഞപ്പോൾ	
ഭർത്താവാദിപർക്കെന്ന വിചാരമായി	71
വിവാഹംചെയ്തു കന്യാസ്ത്രം പുത്രനായ്	
ദേവൻജനിപ്പാൻ കല്പിച്ച കാരണം	72
സ്രീവക്ത്രമെല്ലാം വേർക്കണമെന്നത്	
പൂർവ്വകല്പനയായതറിഞ്ഞാലും	73
ഈവണ്ണം നരജന്മത്തിലാരുമേ	
ഭൂമിയിലുണ്ടായില്ലെന്ന നിശ്ചയം	74
രൂപസൗന്ദര്യം മഹാ വിരക്തിയും	
ഉപേക്ഷാപേക്ഷ സൂക്ത നീതിയും.	75
ദേവസേവയും ശാസ്ത്രവിജ്ഞാനവും	
ഇവയങ്ങനെ കണ്ടുപരാമുള്ള.	76
ജക്കന്യയുടെ മുഖത്തു നോക്കുമ്പോൾ	
ശങ്കാചാരങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൂടുമോ?	77
ദേവിയില്ലെന്ന ശാസ്ത്രത്തിൽ കണ്ടു നാം	
ഇവൾ ദേവിയെന്നോർത്തു പോമല്ലെങ്കിൽ	78
ഇവൾക്കു തുണയാകുവാൻ യോഗ്യനെ	
ദ്യോവിൽനിന്നങ്ങു വരുത്തിക്കൂടുമോ	79
പട്ടക്കാരിതിരുനെച്ചെയ്തുന്നോൾ	
കൂടനില്ല വിചാരത്തിൽ വഞ്ചന.	80

ദേവഭാവമനോപഹിതയെന്നത്	81
നിന്റെയുമു മറച്ചുവെച്ചു തദാ.	
ദോഷഗുണസമമതിലോരും	
ദേവസേവദ്യുതാനം ചെയ്തപേക്ഷിച്ചു.	82
ദേവൻതാനറിയിച്ചിതു വാൽകൾ	
സേവകരറിഞ്ഞമണ്ണു കല്പിച്ചു.	83
വിവാഹം ചെയ്യാത്തുള്ള പുരുഷന്മാർ	
വിവാഹത്തിനു പള്ളിയിൽ കൂടുവാൻ	84
കൈവടിയാൽ വരുവാനറിയിച്ചു	
കൈവടിയുമെടുത്തുകൊണ്ടാരവർ.	85
കല്പിച്ചുപോലെ വേഗം പുറപ്പെട്ടു	
ശീലമായൊക്കെ ഭ്രഷണവേഷത്തിൽ	86
വന്നു പള്ളിയകം വരുന്നന്തരം	
പിന്നാലെ വന്നു ധന്യൻ യവസേപ്പും	87
ചിൽപുരുഷനു കൈവടിയില്ലാത്തു	
കോവിച്ചു പട്ടക്കാരനയാളോടു	88
ദേവഭക്തൻ മനോഭീതി പുണ്ടപ്പോൾ	
കൈവടിയൊന്നു നൽകിയൊരു സഖി	89
മന്ത്രിരാജനും പുണ്യവാന്റെ കൈയിൽ	
ലേൽത്ത ദണ്ഡു വരണ്ടതറിഞ്ഞാലും	90
പുണ്യശാലയിൽ കൈവടി വച്ചുകൻ	
വീണ്ടു കമ്പിട്ടപേക്ഷിച്ചു സാധ്യമായ്.	91
കന്യാകായിനിക്കാകണം ഭാഗ്യമായ്	
എന്നപേക്ഷിച്ചു ബാലരെല്ലാവരും.	92
കന്യാതപക്ഷയം വരാതിരിപ്പാനായ്	
ധന്യനും യവസേപ്പുമ്പേക്ഷിച്ചു.	93
ഒടുനേരം കഴിഞ്ഞോരുന്നന്തരം	
എടുത്തു വടി നോക്കിയനേരത്തു്	94
ആശ്ചര്യമൊരു ശുഷ്കമായ വടി	
പച്ചവെച്ചു കിളിത്തു് ചിത്രമേറോ.	95
ശാഖാവരൂവും പൂമ്പ് പഫലങ്ങളും	
ശാഖാതന്മേലിറങ്ങിതു റുഹായും.	96

ദണ്ഡെല്ലാവരും നോക്കിയ നേരത്തു്	
പുണ്യനാം യൗസേപ്പെന്നറിഞ്ഞുകൻ	97
ദാവീദിന്നുടെ രാജജന്മമുള്ള	
സുവിനീതൻ യൗസേപ്പു കന്യയെ	98
അക്കാലം യൂദരുടെ മയ്യാദയ്ക്കു്	
തക്കപോലെ വിവാഹവും ചെയ്തുകൻ.	99
ഭായ്സുവ്രതം നേർന്നു കേട്ടപ്പോൾ	
വീഴ്വാൻ യൗസേപ്പു തെളിഞ്ഞുകൻ.	100
ധർമ്മത്തിന്നു സഹായമുണ്ടായെന്നു	
ബ്രഹ്മചാരിപ്രധാനി സ്തുതിചെയ്തു	101
ഭായ്ക്കുള്ള മുഖപ്രഭു നോക്കുമ്പോൾ	
സൂര്യൻപോലെ തെളിഞ്ഞുവിളങ്ങുന്നു.	102
പുണ്യഭാവമുദിച്ച ശോഭിക്കുന്നു,	
ഗുണത്തിന്നു ചെലുത്തീടും മാനസം.	103
ആയതുകൊണ്ടു യൗസേപ്പു ഭാഗ്യവാൻ	
ഭായ്ക്കും കൊണ്ടുപോയി നസറസിൽ.	104

മൂന്നാംപാദം സമാപ്തം.

നാലാം പാദം

മാതാവും തന്റെ ഭർത്താവുംകൂടി എത്രയും ഉന്നത പുണ്യപ്രാപാരത്തോടുകൂടെ നസ്രസ്സിൽ പാർത്തുവരുമ്പോൾ ഗൗറിയേൽ മാലാകാ മാതാവിനോടു മംഗല വാത്ത് ചൊന്നതും, ഉദരത്തിൽ പുത്രൻതമ്പുരാൻ അവതരിച്ചതും ഇരുവരുംകൂടെ ഋഗ്വേദത്തിൽ പോയതും, മാതാവിന്റെ സ്ഥിരസ്ഥിതിക്കുടപ്പോൾ ഏലീശായയിൽ ഭൂമിയിൽ നിന്നു മാതാവിനെ സ്തുതിച്ചതും മാതാവു് കുഞ്ഞാവിനെ പുകഴ്ത്തി വന്നു വാക്യം ചൊല്ലിയതും, വീണെയും തിരികെ ഇരുവരും നസ്രസിൽ വന്നു പാർക്കു

ബോൾ ഭായ്യയുടെ ഗർഭത്തിൻ രഹസ്യമറിയാതെ
യൗസേപ്പുപുണ്യവാണുണ്ടായ ദുഃഖം മാലാകാ കാണ
പ്പെട്ട തീർത്തതും ദേവമാതാവ് തന്റെ പുത്രന്റെ
ദർശനം ഏറ്റവും ആഗ്രഹിച്ചുവന്നതും.

- ഉമ്മകന്യക നസ്രസിൽ പോയപ്പോൾ 1
- നന്മക്കും ഗുണവൃത്തി തപസ്സിനും
- തുമ്പമേതും വരുത്താതെ നിഷ്ഠയായ്, 2
- മുൻപിൽ പള്ളിയിൽ പാത്തിരിക്കുംവണ്ണം
- സ്വാമിതന്നടെയിഷ്ടമതുപോലെ
- ശ്രമിച്ചു പുണ്യഭന്താവും താനുണ്ടായ് 3
- ഏകമാനസാൽ പുണ്യകായ്ത്തിന്ന
- സങ്കല്പിച്ചു പുറപ്പെട്ടു സന്തതം. 4
- ഒട്ടൊഴിയാതെ ധർമ്മഗുണത്തിനും
- കൂടെ ക്ലേശിച്ചു വിമ്നം വന്നീടാതെ 5
- അവർകളുടെ മംഗലവൃത്തിയെ
- നാവിനാലും ഞ്ഞോപ്പിച്ചുകൂട്ടുമോ? 6
- യൗസേപ്പു ഗുരൂപൂർണ്ണ നദിയെങ്കിൽ
- അ സ്ത്രീരത്നമണ്ഡിതോടുപമിക്കാം. 7
- അയാൾ മുഖ്യതകൊണ്ടുദിയെങ്കിലോ
- അയ്യമ്മാലമുകൾക്കുളന്ന നൂനം 8
- മാണിക്യംകൊണ്ടയാൾ വൊന്നെന്നാകിലോ
- മണിനായകകുല്ലായ്മാതന്നെ 9
- ഭൂതലത്തിലും സംഭവനത്തിലും
- അ സ്ത്രീരത്നത്തോടൊപ്പമില്ലാരുമേ 10
- സൃഷ്ടിചെയ്ത കർമ്മാചിന്റെ മുഖ്യത
- സൃഷ്ടിമുഖ്യമിതേറെ സ്മരിക്കുന്നു. 11
- സ്വപ്നീധികളാൽ വ്യാപ്തമംഗലം കൂടും
- തന്മുതാന്റെയിരിപ്പിന്നു പാത്രമായ് 12
- എന്നു തോന്നിയ സമയം തന്മുതാൻ
- തന്നുടെ മനീഷ് വരുത്തയച്ചിതു്. 13
- കന്യകയുടെ സമ്മതം കേട്ടിട്ടു്
- കന്യകയ്ക്കു സുന്ദരവാകുവാൻ തന്മുതാൻ 14

കൃത്യത്തിനുടെ യോഗ്യമാകും യഥാ	
കൃതരിൽ ഖണ്ഡമാന്ത്രനെ കല്പിച്ചു.	15
ശാന്തി പാതി ചെന്നെത്തിയ നേരത്തു	
ഉത്തമധ്യാനയുക്തയുജായമായ്	16
രഥസ്യാനമസ്താരം ചെയ്യുന്നപ്പോൾ	
മഹാ ഭക്തനാം ഗൗരിയേൽ മാലാകാ	17
സ്വനാഥയിതെന്നെത്രയും ഭക്തിയാൽ	
ചെന്നു വന്ദിച്ചു കമ്പിടുന്നത്തിനാൻ.	18
“സതപം നിന്നിൽ സർവ്വേശ തിരുവുള്ളം	
മുത്തമാം ഗുണംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞോളേ,	19
നിന്നോടുകൂടെ നാഥനാം രമ്പുരാൻ	
നീ വധുക്കളിലാശീർവാദിച്ചു.”	20
ഇത്രാദി വാക്കു കേട്ടുകൻ കന്യകാ	
അത്രുണം പരിഭ്രമിച്ചു ശങ്കിച്ചു.	21
സ്തുതിരൂപമാം വാക്കിത്തന്മിങ്ങനെ	
ചിന്തിച്ചു മഹാ വികാരം പൂണ്ടുകൻ	22
മാനസത്തിലെ ശങ്ക കാണുംവിധേയ	
വന്നു കൃതനുണർത്തിച്ചുനേരം.	23
“ചിന്ത നീക്കിൻ മറിയം, ഭോക്തേക്കേണ്ട	
തമ്പുരാന്റെ പ്രസാദം നിനക്കുണ്ട്”	24
നിനക്കുദരേ ഗർഭമുണ്ടായ് വരും	
സ്വന്തവെ പ്രസവിക്കുമെന്തരം	25
“അവനെയിശോ പേർ നീ വിളിക്കേണം	
ഭവനങ്ങളിൽ വലിയവനാകും	26
“ഏകതപ്പെട്ടവൻ പുത്രനീവൻ	
“സകലേശനെന്നു യാപരൻ.	27
“ജനകനാകും ദാമീദുരാജന്റെ	
തനയനീയാൾ വാഴും സിംഹാസനേ	28
അന്നേരമരുളിച്ചെയ്തു കന്യക	
ഏകദൈവ ഭവിച്ചിടുമിതൊക്കവേ?	29
പുരുഷസ്വഗമറിയുന്നില്ല ഞാൻ	
നരസംമോഹ വൃത്യാശമില്ലമേ.	30

- നിർമ്മലനായ സർവ്വേശ്വരസാക്ഷിനി 31
 നിർമ്മല കന്യാപ്രസാദം നേൻ ഞാൻ.
 ഉത്തരമുണർത്തിച്ചിതു മാലാകാ 32
 സത്പരായ വചനങ്ങൾ പിന്നെയും
 “ഓഹോദക്ഷശായിർങ്ങും നിന്നിൽ 33
 സിംഹാസനമോൾക്കു നീയാകുമേ,
 പുർവ്വഭൂതമം വിസ്മയവൃത്തിയാൽ 34
 നിൻവയറിൽ ജനിച്ചിടം സുപ്രജ
 കന്യാതപത്തിനു ക്ഷയമുണ്ടാകാതെ 35
 കന്യകെ! ദേവമാതാവായ നീയെ
 ആലാഹാ പുത്രൻ നിന്ദകനായ് വരും 36
 അലസി നരകയാജ്ഞാശിക്ഷിടം
 ഏതനെന്നെയുമല്ല വിശേഷിച്ചും 37
 നിന്നടെയിളയമ്മയാമേലിശാ
 വൃദ്ധാ പുകിരിക്കുന്നിവല്ലോ? 38
 വാൽകൃത്തിങ്കൽ ഗർഭം ധരിച്ചിട്ടു
 മാസമായി മച്ചിവേരെങ്കിലും 39
 അസാധ്യകാര്യം സർവ്വേശ്വരില്ലല്ലോ,
 മാലാകായതുണർത്തിച്ചതു നേരം 40
 കാലം വൈകാതെ കന്യകൾചെയ്യ.
 ദേവനു ഭാസിയാകുന്നു ഞാനിതാ!
 ദേവനിയുംപോലെതെനിക്കാകട്ടെ” 41
 ഞാൻപോടിങ്ങനെ കന്യക ചൊന്നപ്പോൾ
 തമ്പുരാൻ ഓഹോകന്യാമണിയുടെ 42
 ഉദാത്തിലതീശ്ശുദ്ധ ചോരയാൽ
 സുദോഹം നിമ്മിച്ചുണ്ടാക്കി സത്പരം 43
 സർവ്വബോധം നിറഞ്ഞൊരാതമാവിനെ
 സർവ്വേശൻ നിമ്മിച്ചുണ്ടാക്കും പുകിച്ചു 44
 പുത്രൻതമ്പുരാൻ കന്യാമണിയുടെ
 പുത്രനായിയെടുത്തു മനുസുഖം 45
 അത്തമാവുദേഹമായുസാൽ വർദ്ധിച്ചു
 ആത്മനാഥനുമിങ്ങനെ മർദ്ദനായ് 46

പുത്രൻതമ്പുരാൻ രണ്ടുമെടുത്തിങ്ങ	
പുത്രരായ നരാടിനെ രക്ഷിച്ചാൻ	47
ദേവമന്ത്രിസ്വഭാവമെടുത്തിതു	
ദേവമാനുഷനായി ലക്ഷ്മിക്കരന	48
സ്വഭവോപോഷിളയമെങ്കൊണ്മാനായ്	
സാദേവമാതൃകന്യക യാത്രയായ്	49
ശ്ലീലാപുഷ്പം കടന്നെഴുന്നള്ളി	
ശ്ലീലാചന്തയിൽ സ്തംഭാഗ്രഹംപൂക്കു	50
അമ്മകുനി, ഇളയമെക്കണ്ടൻ	
“ശ്രാമുചൊല്ലിയണഞ്ഞു രഴുകിനാൾ	51
സ്വതപംചൊന്നതു കേട്ടൊരേലീശുവാ	
സന്തോഷാൽ പരിപൂർണ്ണത പ്രാപിച്ചു	52
റുമാദക്കുദശായമതുനേരം	
രഹസ്യവീധമെല്ലാമറിയിച്ചു	53
സത്യമേലീശവാ ഗർഭത്തിലെ പ്രജാ	
അത്യന്തം തെളിഞ്ഞോടിച്ചാടിക്കൊണ്ടു്	54
കുന്നിതന്നുടരത്തിലെ നാഥനെ	
വന്ദിച്ചേലീശപാദൻ പ്രജ കുന്ദിട്ടു	55
ഈശോനാഥനാം കന്യകരഥലം	
അശീർവാദംകൊടുത്തു യോമനാദന.	56
ശുദ്ധമാക്കിയുദരത്തിൽപച്ച രാൻ	
സ്തിഗ്ദ്ധഭൂതനെ സർവ്വഭയാപരൻ	57
അനേരം കുന്നിതന്നെയേലീശുവാ	
വന്ദിച്ചാനന്ദത്തോടവൾ ചൊല്ലിയാൾ	58
“നീ വധുക്കളിലാശീർവാദപ്പെട്ടു	
നിൻവയറിലെ പ്രജസ്താശീർവാദം	59
ഏതെന്റ നാഥനുമാതാവായുള്ളവൾ	
എന്നെക്കൊണ്ടതിന്നയെഴുന്നള്ളുവാൻ	60
എനിക്കു യോഗ്യമുണ്ടായതെങ്ങിനെ?	
നിനക്കുള്ള പ്രിയമെന്നതേ വേണ്ടു	61
നിന്നോടു ദേവൻ കല്പിച്ചവയെല്ലാം	
നിന്നിലിന്നു തികഞ്ഞീടും നിണ്ണയം.	62

വിശ്വസിച്ച നിനക്കു ഭാഗ്യമരേറേ	
നിശ്വാസം നജാതിക്കുപോക്കി നി	63
നിന്നാദമെന്റെ കണ്ണത്തില്ലൊണ്ടുൻ	
എന്നുള്ളിൽ പ്രജ മാടി സന്തോഷിച്ചു."	64
അന്നേരം ദേവമാതാവരുൾ ചെയ്തു:-	
എന്നുടെ ജീവൻ ദേവം സ്തുതിക്കുന്നു.	65
എന്നെയൊത്തം സത്യ സർവ്വേശ്വരിൽ	
ഒന്നേരം ധരിച്ചേറെ സ്തുതിക്കുന്നു.	66
രനിക്കുള്ള ദാസിയുടെ താഴ്മയെ	
അനുഗ്രഹമായ് തുക്കുൻ പാഞ്ഞുളം	67
എന്നതുകൊണ്ടു ഭാഗ്യമിനിക്കെന്ന	
ജന്മത്തോറും പറയുമെല്ലാവരും	68
മുഷ്കരനെന്നെ സല്ലഭിപ്പുറവും	
ശ്രേഷ്ഠതമെങ്ങു നാമമതുകൊണ്ടു	69
നിർമ്മലൻതന്നെ പേടിയുള്ളോർകളെ	
ജന്മത്തോറുമെങ്ങുണ്ടനുഗ്രഹം	70
തൻതുകൊണ്ടു പലമങ്ങിനെടുത്തുടൻ	
ചിതവിചാഹകാരമുള്ളോർകളെ	71
മുഷ്കരന്മാരെത്താഴ്ത്തി, താണോർകളെ	
സല്ലഭിപ്പിച്ചങ്ങയത്തി സർവ്വേശ്വരൻ	72
കുജത്തുള്ളോർകൾക്കു സംവൃണ്ണം നൽകി താൻ	
വിത്തമുള്ളോരെ ശൂന്യരായും വിട്ട്	73
മുൻപിറവാളരോടുകൂടെ ചെല്ലുപോൽ,	
തന്മുരൻ തന്റെ വിശ്വാസഭക്തനാം	74
താതനാകമരാരാഹത്തിനും തന്റെ	
സന്തതിശുഭമോക്ഷം മനോഹരം	75
ദാഹിച്ചു തൻ ദയാവിനെയോഞ്ഞൊരു	
ദാസനാമിസറായേലേപ്പാലിപ്പാൻ	76
അന്തമില്ലാത്ത തന്റെ ദയവിനാൽ	
സന്തതിയായി വന്നു ജനിച്ചു താൻ.	77
ഇസ്തുതിചൊല്ലിയേറും തെളിഞ്ഞമ്മ	
സതപരമിളയമ്മയോടൊന്നിച്ചു.	78

പലനാൾക്കൂടി പാഞ്ഞുവിടത്തിൽ ഫലമേറുമതിന്നുണ്ടായത്	79
സൂർയ്യാലിരുൾ നീങ്ങിത്തെളിഞ്ഞുപോം. തീയടുക്കയാൽ ശീതമകനുപോം	80
എന്നതുപോലെ ജന്മദോഷത്തിരുൾ നീങ്ങി സൂർയ്യാലുണ്ണായുരസ്ഥൻ	81
യോഹന്നാനിൽ നിറച്ചിതു രുഹായും, സ്നേഹമാതാസുതനുടെ ശക്തിയാൽ	82
ആ വീട്ടിലുള്ള ശീതളം റീക്കീട്ട് ദേവപ്രിയപ്രകാശമുറപ്പിച്ചു	83
സ്വപ്നീധിയവിടത്തിരികുന്ധോർ എന്നാലാവീട്ടിൽ ദാരിദ്ര്യമുണ്ടാങ്ങോ	84
മൂന്നു മാസമപിടയെഴുതിനിട്ടു കന്യസ്വപാലയംപ്രതിയെഴുതുള്ളി	85
അകൻ മേഘത്തിൽ പുകിരിക്കും വിധൗ പ്രകാശമതിന്നുണ്ടാക്കുമെന്തോ	86
സൂർയ്യാലിരുൾ മനോഹര ശോഭയും ഭാരംകൂടാതെതാരുദരവുമായി	87
ഉമ്മാ തന്നിലീ ലക്ഷണമുണ്ടായി കൃമത്താലെ പ്രജ വളന്നിടനെ	88
ഭായ് തന്നുടെ ലക്ഷണം കണ്ടിട്ടു ഭത്താചിന്നുള്ളിലുണ്ടായി ചഞ്ചലം	89
വൃത്തിദോഷം വിചാരിപ്പതിനൊന്നും മേതു കണ്ടില്ല പുണ്യമേ കണ്ടുള്ളു.	90
“എന്തുകാരാമിങ്ങിനെ കണ്ടത്” ചിന്തയാലതിന്നന്തവും കണ്ടില്ല.	91
നിർമ്മലപ്രതം ഞാനുമെൻ ഭായ്യും ധർമ്മദോഷമോ! എന്തിനു ദൈവമെ-	92
ഗർഭമെന്നതു നിശ്ചയമെങ്കിലൊ കീർത്തിദാനിയെ വരുത്തിക്കൊള്ളുംതെ	93
ഭായ്തന്നെ ദീപ്തപേക്ഷിക്കേണമെന്ന് ധൈര്യമുള്ളിലുറച്ചിതു താപസൻ.	94

- പുണ്യവാന്റെ മനസ്സിലെ വേദന
 തണുപ്പിപ്പാൻ ദയാപരൻ കുലിച്ചു 95
 മാലാകാരുമന്നേരമയാളോടു
 കാലംവൈകാതെ ചൊല്ലി സുവാന്തകൾ 96
 “സംശയമില്ല പത്തിയെ ശങ്കിച്ചാൻ
 മംഗല ഭാഗ്യയെപ്പാലിക സാദരം. 97
 ഗർഭം സർവ്വേശ റൂപാലാലനനി
 നി ഭയം നീകിസ്സന്നോഷിപ്പിടുക. 98
 പുത്രനെപ്പൊറ്റം നിർമ്മല കന്യക
 സ്ത്രീതനെ ‘ഇശ്വരോ’ പേർ നീ വിളിക്കേണം 99
 ഭോഷത്താലുള്ള കേടുകൾ തീർത്തിടും
 രക്ഷിക്കുമിത്രാൽ തനിക്കുണ്ടോർകളെ.” 100
 ദിവ്യവാക്കുകൾ കേട്ടോരനന്തരം
 ഉൾവ്രാധിയൊഴിഞ്ഞാനന്ദിച്ചനന്താൽ 101
 വന്ന ഭാഗ്യയെക്കമ്പിട്ടു പുണ്യവാൻ
 തനിക്കുണ്ടായ ശങ്കയും കേൾപ്പിച്ചു 102
 ദേവമാതാവോടുള്ളഴിവോടു താൻ
 സേവിച്ചെങ്കൽ പിഴന്നീ പൊരുകേണം 103
 ഉള്ളിലാധിയൊഴിഞ്ഞൊര തന്നുടെ
 ഉള്ളിലുള്ള സന്തോഷവും കേൾപ്പിച്ചു 104
 പുണ്യവാളൻ പറഞ്ഞതു കേട്ടപ്പോൾ
 പുണ്യവാരിധി കനയരൾചെയ്തു- 105
 “ഭർത്താവിനുള്ള ഭിരീധിയിത്തേ ഞാൻ
 ചിത്തയും കണ്ടു ഭാവിചികാരത്താൽ 106
 ദേവനാലുള്ള ഗർഭമിതുകിലൊ
 ദേവൻ താനറിയിച്ചിടും നിസ്തർക്കം 107
 എന്നുമു ഞാൻ പാർത്തിരിക്കും വിധിയെ
 തീർന്ന സംശയം അങ്ങെ കരുണയാൽ” 108
 എന്നമ്മ ഞാളു കാരുണ്യഭാഷയിൽ
 മാന്യനാം പതിനോരേളിപ്പെട്ടു. 109
 അന്നത്തെഴിയാളെത്രയും ഭക്തിയാൽ
 കന്യകാരത്നത്തെപ്പരിപാലിച്ചു. 110

സുതിമാസമടുക്കുന്നോറുമുമാ	
ചിത്താപേക്ഷകളേറെ വർദ്ധിച്ചു	111
ഒളിച്ചിടേണ്ട മൽപ്രിയ ദൈവമെ!	
വെളിച്ചത്തുടൻ വന്നരുളുക!	112
എണ്ണമാസം ദിനംപ്രതി നാഴിക,	
കണ്ണിൽക്കാണ്മാനുഴറുന്ന മാനസം	113
കാൽക്ഷണം മാഹാ യുഗമെന്നു തോന്നും	
കാൽക്ഷണമളവില്ലാതപേക്ഷയും	114
സുസാദ്ധ്യത്തോടുമാ പാർത്തിരിക്കുമ്പോൾ	
പ്രസവത്തിന്നു കാലമടുത്തിത്.	115

നാലാംപാദം സമാപ്തം.

അഞ്ചാം പാദം

ദേവമാതാവും തന്റെ ഉത്തമ ഭർത്താവുംകൂടെ ബ്രഹ്മഹേമിൽ കേസറിന്റെ കല്പനമനുസരിച്ചു പോയതും അവിടെ പാപ്പാൻ സ്ഥലം കിട്ടാതെ ഒരു തൊഴിൽ പാത്തതും അതിൽ ദൈവപുത്രൻ പിറന്നതും, മാലാകാമാർ തന്നെ പാടി സൂതിച്ചതും, മാലാകായുടെ അറിയിപ്പാൽ ഇടയന്മാരു വന്നു തന്നെ കുവിട്ടു സൂതിച്ചതും എട്ടാന്നാൾ മേമെന്നാചാരം കഴിച്ച്, ഊശോയെന്ന തിരുനാമമിട്ടതും പുത്തൻ നക്ഷത്രം കാരണത്താൽ മൂന്നു രാജാക്കൾ വന്നു പൊന്നും മുരളും കറുത്തു കടവും കാഴ്ചവെച്ചു കുവിട്ടതും നാല്പത്താം നാൾ ഉണ്ണിയെ പള്ളിയിൽ കണ്ടുവെച്ചതും ശൈലാൻ എന്ന മൂപ്പനും അന്നു എന്ന പുണ്യസ്ത്രീയും കർത്താവിനെ സൂതിച്ചതും, ശൈലാൻ മാതാവിൻ വരുവാനിരുന്ന വ്യാകുലവും മറ്റും അറിയിച്ചതും തിരുക്കുടുംബം മെന്റേനിൽ

ഒളിച്ചോടിപ്പോയതും ഹെറോദേസ് ക്ഷണിപ്പൈതൃക്കളെ കൊല്ലിച്ചതും മെസ്രേനിൽനിന്നു തിരികെ വന്നതും പന്ത്രണ്ടു തിരുവയസ്സിൽ കുത്താവു തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ വിട്ടുമാഞ്ഞതും വീണ്ടും മാതാപിതാക്കൾ തന്റെ വളർത്തുപിതാവിനും കീഴ്വഴങ്ങി പാഞ്ഞതും:-

- | | |
|------------------------------------|----|
| വൻപനഗ്നോസ് കേസർ മഹാ രാജൻ | |
| കല്പിച്ചു തന്റെ ലോകത്തെണ്ണുവാൻ | 1 |
| നൂതനം തൽക്കാണവും വാങ്ങിച്ച് | |
| സാധനത്തിലെഴുതേണം ലോകരെ | 2 |
| ജന്മമായ നഗരിയിൽ കൂട്ടുവാൻ | |
| തന്മഹീഷതി കല്പിച്ചറിയിച്ചു | 3 |
| ഭാവിദ് രാജപുത്രൻ യൗസേപ്പും | |
| ദേവമാതാവും ഭാവിദ് ഗോത്രീകൾ | 4 |
| താതൻ രണ്ടു ഭാവിദ് വാണു്. | |
| ബെസ്ലഹറം തന്നിലെന്നതു കാരണം | 5 |
| പോകേണമവർ ബെസ്ലഹറം ചന്തയിൽ | |
| സകലേശവിധിയുമതുപോലെ | 6 |
| ഉമ്മായും യൗസേപ്പുമെഴുന്നള്ളി; | |
| ജന്മഭൂമിയവക്തറിഞ്ഞാലും, | 7 |
| ബെസ്ലഹറംപുക്കു രാജവിധിപോലെ | |
| ബെസ്ലഹറം ചന്തയൊക്കെ നടന്നവർ | 8 |
| ഇരിപ്പാനൊരു വീടു തിരഞ്ഞാറെ | |
| ആരും കൈക്കൊണ്ടില്ല നരമുഖരെ | 9 |
| മുഷ്ടരന്മാർ നൽകി ഭവനങ്ങൾ | |
| സല്ക്കരിച്ചു കൊടുക്കണമല്ലാവരും, | 10 |
| ഇവരെത്രയും നീർനദികയാൽ | |
| ആവാസത്തിനു സ്ഥലമില്ലാത്തതൊ | 11 |
| ശ്രേഷ്ഠനാമയ്ക്കു നിമോശ്വ യോഗത്താൽ, | |
| ഗോഷ്ഠാനത്തിലിറങ്ങി പാഞ്ഞാരവർ | 12 |
| വിലഞ്ചവിശേഷി ത്തായർ വാസരെ | |
| സ്വപ്നം ഭൂമിയിൽ വ്യാപിച്ച കാലത്തിൽ | 13 |

തിന്മയാലുള്ള താലങ്ങൾ നീക്കുവാൻ	
ഭൂമിക്കനങ്ങുന്നിനുള്ള കാരണം	14
ഉത്തമധ്വാനം നൂറുണ്ടാക കന്യാകാ	
പുത്രദർശനമേറെ ഊരിപ്പുറ്റോർ	15
രാത്രിപാതി കുമ്പിഞ്ഞാരനന്ദരം	
ചിത്രമെത്രയും റിക്കിയിരുട്ടുകൾ.	16
മനോജ്ഞനൊരു സുശ്ലോപമാനനായ്	
കുന്നിപ്പുത്രൻ ഭൂപാലൻ പീഠനിത്ത്	17
കന്യാതപക്ഷയം വരാതെ നിർമ്മലാ	
ഉന്നംകൂടാതെ പൊറു സവിസ്തരം	18
കുപ്പിക്കു മേദംവരാതെയാദിത്യൻ	
കുപ്പിതനിൽ കടക്കുമത്രുപോലെ	19
ഉദരത്തിനു മേദം വരുത്താതെ	
മേദിനിയിലിറങ്ങി സർപ്പപുളി	20
സൂരിട്ടുചൊങ്ങുമ്മായറിയാതെ	
പുത്രനെ പുരോഭാഗത്തില്ലുണ്ടുടൻ	21
ഉള്ളകത്തു കൊള്ളാത്തുള്ള സന്തോഷാൽ	
പിള്ളതന്നെയെടുത്തുമാ ഭക്തിയാൽ	22
ആദരിച്ചു തൃക്കാൽമുത്തി ബാലന്റെ	
സ്നേഹസാധനം മാനസേ പുരിച്ചു	23
ഭേദമർത്ത്യനായ് വന്നു പിന്നോരു	
ഭേദബാലനെ മാതൃകകൊണ്ടാടിനാൾ.	24
ആടുകൾക്കിടയരുടെ സഞ്ചയം	
ആടുകൾ മേച്ചിരുന്ന സമയത്തിൽ	25
ആ ജനം മഹാ ശോഭ കണ്ടക്ഷണം	
രജനിയിലീ വെളിപെന്തിങ്ങനെ?	26
വകച്ചു മഹാ വേദിയും പുണ്ടിവാർ	
ആകാശത്തിലെ വികാര കാരണം	27
മാലാകാജിമിറങ്ങിയവരോട്	
“കാലം വൈകാതെ സംഭ്രമം നീക്കുവിൻ-	28
ഭീതിക്കിപ്പേജേറകാശമില്ലല്ലോ	
സന്തോഷത്തിന്റെ കാലമിതായത്	29

അത്യന്തോത്സാഹം പുണ്ടുകൊണ്ടോടുവിൻ	
സത്യവേഷവും വന്നു പഠിപ്പിതാ!	30
രക്ഷിതാവു നിങ്ങൾക്കു മാർഗ്ഗമുൾ	
അക്ഷിഗോചരനായിട്ടുമെല്ലെ	31
ഭാവിമിന്നുടെ നഗരേ ചെല്ലവിൻ	
ഞാൻ പറഞ്ഞുപോലുണ്ണിയേക്കണ്ടീടും	32
അസരോരെന്ന ശീലയും ചൂർത്തിച്ചു	
അസമേശനെ ഗോഷാനം തന്നിലെ	33
തൃണത്തിന്മേൽ കിടക്കുന്ന നാഥനെ	
കാണവിൻ നിങ്ങൾ ത്രിലോകേശനയാർ	34
ഇവർണ്ണം ചൊല്ലിക്കൂടിയ തൽക്ഷണം	
ദിവ്യന്മാർ വന്നുകൂടി സംഖ്യവിനാ	35
“ഉന്നതത്തിലിരിക്കുന്ന ദേവനാ	
നിരന്തരസ്തരി സർവ്വലോകത്തിനും	36
സുമനസ്സുള്ള ഭൂമി ജനത്തിനും	
അമേയാനുകൂലമുണ്ടായിടുക.”	37
ഇത്രാടി ബഹു സുന്ദരഭാഷയിൽ	
സത്യവേഷവിൻ ദൂതന്മാർ പാടിനാർ	38
അന്തോനദേവപാദവും വന്ദിച്ചു	
സന്തോഷിച്ചു നമനം ചെയ്യാനവർ	39
ഇടയന്മാരും നേരം കളയാതെ,	
ഓടിചെന്നുചരുണ്ണിയെക്കണ്ടുടൻ	40
മുട്ടുകുത്തി വന്ദിച്ചു തിരുമേനി	
സാഷ്ടാംഗ നമസ്സാരവും ചെയ്തുകൻ!—	41
“ഇടയർ ഞങ്ങളെ വരികിലും,	
അടുക്കർ നിനക്കവിലപാലക!	42
അടുക്കർ ഞങ്ങൾ രക്ഷിക്കുമെന്നുപോൽ	
ഇയ്യെൻ നീയേ ഞങ്ങളെ പാലിക്ക.	43
കണ്ണിന്നിവിടെ മുൻവെലനെങ്കിലും	
ഉണ്ണി നീതന്നെ സർവ്വവശനല്ലോ!	44
ദിനനെന്നു തോന്നിയിലും മംഗലം	
അനന്തം നിനക്കെന്നു വിശ്വാസമായ്”	45

നിൻമുമ്പിലൊന്നുണർത്തിച്ചുകൊള്ളുവാൻ	
സാമന്ത്രിയെ ഞങ്ങൾക്കില്ലെന്നറിഞ്ഞു നീ	46
ഉപേക്ഷിക്കാതെ ധൈര്യം കാണട്ടെ ഞങ്ങളെ	
നീ പാലിക്കേണം സർവ്വ ദയാനിധേ!"	47
ഇതു ചൊല്ലി സുതീച്ച തൃക്കാൽ മുത്തീ	
സന്തോഷത്തോടു പോയാവർകളും	48
എട്ടുനാൾ തികഞ്ഞുവർകളും	
ഇട്ടു നാമവു "മീശോ" വിളിച്ചിട്ടു.	49
അന്നു മുമ്പിൽ ഭൂമിയുടെ രക്ഷയ്ക്കു്	
തന്റെതുമേനി ചിന്തി തിരുമക്ക	50
"ഈശോ നാമാർത്ഥം രക്ഷകനെന്നതും	
നിശ്ചയിച്ചുവരുത്തി പരമാർത്ഥം.	51
ഈ നാമത്തിനാലാണു മുമ്പിൽ ഭയം	
മാനസേപ്പുണ്ടു ദുർത്തിവാസികൾ	52
ഇതിനാലുരലോക പുണ്യജനം	
അത്യന്തസുഖംപ്രാപിച്ചു നിശ്ചയം	53
സർവ്വനാഥനെ ഭൂമിക്കു കാട്ടുവാൻ	
പുഷ്പാശ്വരോഭാനപിതനക്ഷത്രം	54
കീഴുകീഴ്നിന്നുദിച്ചു പുറപ്പെട്ടു	
കീഴിപ്പൊന്നാത്ത താരകരശ്മിയായ്	55
മൂന്നു ലോകേശ രാജപ്രസൂതിയെ	
മൂന്നു രാജാക്കർ ബോധിച്ചാരന്നേരം	56
സർവ്വപാലപ്രജയെന്നു ബോധിച്ചു	
കീഴ്വഴക്കുണ്ടെന്നെന്ന ന്യായവശാൽ	57
ഗാംഗേയം, കുന്തളകുടും, മുതലും,	
വേഗം കാട്ടിയുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു	58
നക്ഷത്രം വഴികാട്ടിയ ശോഭയാൽ	
സൂക്ഷ്മത്തോടു നടന്നു രാജാക്കന്മാർ	59
പ്രാപിച്ചുണ്ടവരോരോശലാപുരേ	
അപ്പോളുറങ്ങുക നക്ഷത്രം മാഞ്ഞുപോയ്	60
പക്ഷു പ്രഭുവുരമയ്ക്കുന്നേരം	
ലോകരാജനെ ചോദിച്ചുനേപഷിച്ചു.	61

മേറോദേശതുകേതുതി സംഭ്രമാൽ	
ഏതാ ശാസ്ത്രികളെ വരുത്തിയിനാൻ	62
ആജ്ഞാക്കോട്ട ചോദിച്ചവനപ്പോൾ	
രാജരാജനാമുണ്ണിസ്സുമാൽക്കൾ	63
ശാസ്ത്രോക്താപോലെ മ്ശിരാറാടെ ജാതം	
ശാസ്ത്രസിദ്ധമറിഞ്ഞവർ ചൊല്ലി ചിന്.	64
ശാസ്ത്രക്കാരതു കേട്ടു വിചാരിച്ചു	
ശാസ്ത്രസാക്ഷിയിൽ കണ്ടതുണർത്തിച്ചു.	65
“ഇക്കിതാവായ ദാവിദിൻ പുത്രനായ്	
രക്ഷിച്ചാൻ മ്ശിരാറാവരും നിശ്ചയം.	66
ദാവീദു രാജജനനഗരിയാം	
വേതലയിൽ മിശിഹാ പിറന്നീടും.”	67
ശാസ്ത്രക്കുരിതു ചൊന്നതു കേട്ടാറെ	
മാത്രനേരം വിചാരിച്ചു ചൊന്നവൻ	68
“പോക നിങ്ങളനേചിട്ടു കമ്പിട്ടു	
പോകമ്പോൾ വന്നിങ്ങെന്നോട്ടു ചൊല്ലേണം	69
നിന്ദിച്ചു ഹിംസിപ്പാനുറച്ചു ഭയ്യൻ	
വന്ദിപ്പാനാശയുണ്ടെന്നു ചൊല്ലിനാൻ	70
അയയുകേട്ടു കുശരൂപിരാജാക്കൾ	
അയച്ചിടുന്നു വേഗം നടക്കൊണ്ടു	71
പൂർവ്വനക്ഷത്രം ചിന്നെയും കണ്ടുടൻ	
ഉൽവ്യാധിയപ്പോൾ നീക്കി സന്തോഷിച്ചു	72
ബേസ്ലാഹം നഗരിയുടെ അന്തികെ	
അന്താരം തൊഴുത്തിന്മീതെ നിന്നടൻ	73
തൊഴുത്തുട്ടിൽ പുകിതു രാജാക്കന്മാർ	
തൊഴുതാദരവോടവർ നിന്നടൻ	74
രാജരാജനായുള്ളൊരു ബാലനെ	
രാജാക്കൾ ഭക്താസ്താഷിച്ചുനോക്കിനാൻ	75
ആനനം നല്ല പ്രതാപഭൂഷിയും,	
മേനി സൂര്യനെ തോല്പിമരം ശോഭയും	76
സർവ്വലക്ഷണമെല്ലാം രീകുഞ്ഞൊരു	
സർവ്വപാലനാം ദേവജനസ്ഥിയെ	77

കണ്ടുകൊണ്ടോടി നിന്നാർന്നീച്ചവർ	
വീണ്ടു സാക്ഷാദഗം ചെയ്തവർ നാമനെ	78
കാണിക്കയവർവെച്ചു തിരുമുമ്പിൽ	
സ്വർണ്ണം നല്ല കുത്തുതക്കമെന്നതും,	79
മരത്തിന്മേലായാമ മുരളെന്തിവ,	
പരൻമുമ്പിൽ സ്വ വിശ്വാസഭക്തിക്ക്	80
രാജസമ്മതം പൊന്നും, കുത്തുതക്കം,	
രാജരാജനും ഭേദമറിയാളെന്നും	81
മാനുഷനെന്നും മരിക്കുമെന്നതും	
തന്നവിൽ കഴുത്താറിനവും, മുമ്പിവ	82
ഉറച്ചെന്നതിനടയാളമവർ	
മുരൾകാഴ്ചകൊടുത്തു ഭക്തിയോടും	83
കുത്തുതക്കത്താൽ വിശ്വാസമെന്നതും,	
പിന്നെ മുതലാൽ സുപ്രതീക്ഷാമണ്ഡം	84
പൊന്നിനാൽ സർപ്പനാ മകണ്ണേന്ദവും	
ചിഹ്നമായിവ കാഴ്ചവെച്ചവർ	85
തുകാലാമുന്തി യാത്രയുണ്ടായിച്ചു.	
അകക്കാമ്പു തെളിഞ്ഞുപിരിഞ്ഞവർ	86
പോകുന്നേരം മേറോമേറോറിയാതെ	
പോകണമെന്നു ദീപ്യനറിയിച്ചു	87
തലക്കാരണത്താലു ന്യമാശ്ചര്യമായി	
സ്വർല്ലോഭപ്രതിപോയവർ സാദരം	88
നാലുതാലിനം തീക്കുത്ത കാലത്തു്	
സ്വപുത്രനെയോരോശലം പള്ളിയിൽ	89
ബാവാതന്മുതൽ മുമ്പിൽ കനയാമണി	
സുഭക്തിയോടു കാഴ്ചയായ് നൽകിനാൽ	90
അന്നേരം വയസ്സേറിയ ശെമമാൻ	
ചെന്നു ജ്ഞാനദ്രശാ ബഹുസാദരം	91
പാത്തുകണ്ടു താൻ ബാലക മുഖ്യത	
പിത്തസമ്മതം വെച്ചിച്ചൊല്ലിനാൻ:-	92
“ഭൂനരമാക്കിത്തടുക്കൽ നീക്കുവാൻ	
ഭൂനരനായി വന്ന ദയാപര!	93

തേലോകരിസരായേപ്പുരിമക്കം	
എല്ലാ ഭൂമിക്കും പ്രത്യക്ഷമാകുക!	94
വെളിവാക്കുൻ കണ്ണുകൾ കാണുകയാൽ	
വെളിവൊക്കയും നീയല്ലോ! ദൈവമേ!	95
വെളിവു നിന്നെൻ ലോകം കാഴ്ചവാൻ	
തെളിവൊടിക്കുവന്ന സമുദ്രഭോ!	96
ഇപ്പോൾ ഭാസനെ അനുകൂലത്തോടെ	
പ്രേമപ്രഭോ യാത്രയാക്കിക്കൊൾക നീ	97
അമ്മയോടുകൂടി ചൊല്ലി വയേധേകൻ	
നിന്മകനീപ്പോൾ വിരോധലക്ഷ്യമാം	98
പലപ്പമിശ്ചാലാലുണ്ടാം മംഗലം	
പലപ്പമിശ്ചാലാൽ വരുംനാശവും	99
നിന്നുടെ ചിത്തം ഭൂവാസ്വിലംഘനം;	
സങ്കടമേറെ ഭവിക്കും നിണ്ണയം"	100
പുണ്യദീപ്തദർശിനി "യന്നായം"	
"ഗുണത്തിന്നുടെ കാലമിതെന്നതും	101
രക്ഷനാഥനെഴുന്നള്ളിയെന്നതും"	
സാക്ഷിച്ച ഹൃദയാലനേരം ചൊന്ന	102
കന്യകതാനുമുണ്ണിയേയുംകൊണ്ട്	
ധന്യനാം യൗസേപ്പുമവിടന്ന്	103
കാലം വൈകാതെ പോയി നസറത്തിൽ	
ബാലനെ പരിപാലിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ	104
അക്കാലമൊരു മാലാഖ തൽക്ഷണം	
"ഇക്കാലമിവിടെ പാർക്കരുത്"	105
മാർ യൗസേപ്പോടും കന്യക തന്നോടും	
കാഴ്ചകാരണമൊക്കെയും ചൊല്ലിനാൻ,	106
ബാലകവധം ഭാവിക്കുന്നു ചിലർ	
കാലാവൈകാതെ പോകുമെസറേനിൽ	107
വൈരികൾ വരവിന്നു സമയമായി.	
വരുമെന്നു നഭശ്ശാൾക വേഗത്തിൽ	108
കളിക്കു പരദേശത്തിൽ ബാലനെ	
വെളിച്ചത്തുവരുവാൻ സമയമായി.	109

- പിൻതിരിഞ്ഞിങ്ങുപോരുവാൻ കാലത്തിൽ
അന്തോനവിധി ഞാൻ വന്നുറിയിക്കാൾ.” 110
- എന്നതുകേട്ടു യശോപ്പാദുമായും
അന്നവിടെന്നു വാങ്ങി മെസറേനിൽ 111
- ഉണ്ണിയെപ്പരിപാലി മുിയുപേരും
പുണ്യവൃദ്ധിയുൾ വാണു ചിരകാലം 112
- ഹേരോദേശപ്പോളുണ്ണിയേക്കാണാത്തു
എരേക്കോവിട്ടു ശങ്കിച്ചു കശുലാൻ 113
- മറൊരു രാജനീഭുവി വാഴുകിൽ
അറു രാജ്യം തന്നിക്കെന്നു ബോധമായ് 114
- ശത്രുവാണെന്നറിയാത്തു കാരണം
മിന്നിച്ചിട്ടുളുപായത്തെ കണ്ടില്ല. 115
- എങ്കിലാസമയത്തിൽ പിറന്നോരെ
ഒക്കെക്കൊല്ലേണമെന്നു കുല്ലിച്ചവൻ 116
- ഒക്കെക്കൊന്നിട്ടും ത്രിലോകനാഥനു
സങ്കടം ഭവിച്ചില്ലിവയൊടുമേ 117
- ഹേരോദേശിതിരുത്തരും വീടുവാൻ
അറപ്പാമണ്ണും പുഴയതു പത്തവൻ 118
- വർത്തമാനമതൊക്കെയും മാലാഖാ
മാൻ യശുപ്പിന്നു പ്രത്യക്ഷമാക്കിനാൻ 119
- മെസറേനിൽനിന്നുമായും യശുപ്പും
നസ്രസുനാട്ടിൽവന്നു പാക്കുന്നനാൾ 120
- പന്തിരണ്ടു വയസ്സിൽ മിശിഹായും
അന്നോരേശലത്തുമായും യശുപ്പും 121
- ചെന്നു പള്ളിയിൽ കമ്പിട്ടാനന്തരം
അന്നാലോകരിൽ താൻ മറഞ്ഞീടിനാൻ 122
- കണ്ണനീരാലെ യശുപ്പുളുമായും
ഉണ്ണിയെത്തിരഞ്ഞെടുമേ കാണാത്തു 123
- കൂട്ടം തന്നിലും, വീട്ടിലും, നാട്ടിലും,
കാട്ടിലും തിരഞ്ഞെടുമേ കണ്ടില്ല 124
- മുന്നാനാളുമായ യശുപ്പും പള്ളിയിൽ
ചെന്നു പുത്രനെക്കണ്ടു തെളിഞ്ഞുകൻ 125

അന്നവിടത്തിൽ ശാസ്ത്രീകളൊക്കെത്തു്	
ഉന്നതനായ ഉണ്ണി മിശിഹാ താൻ	126
ശാസ്ത്രയുക്തികൾ ചോദിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു	
ശാസ്ത്രീകളൊക്കെ റിസ്കയും കൊൾകയും	127
അന്നേരം സൂരസന്നിധാവുഴയും	
ചെന്നു ഭക്തിവിനയത്തോടെ ചൊന്നാൾ	128
“എന്തിനങ്ങനെപുത്ര! നമ്മോടു നീ	
എന്തിനെയും നമ്മിലൊന്നു ചൊല്ലുക!	129
നിന്റെ താതനും ഞാനും സുതാപത്താൽ	
നീനെയന്വേഷിച്ചേറ്റം വലഞ്ഞിതു്	130
നീനെക്കാണ്ണത്തു നിശ്വാസപ്പെട്ടാറെ,	
നീനെക്കണ്ടിപ്പോളാശ്വാസമായി നാം	131
എന്നമ്മാ ബഹു സന്തോഷഭക്തിയാൽ	
ചൊന്നതുകേട്ടു പുത്രനരുൾചെയ്തു്	132
“സ്നിഗ്ദ്ധനാമെൻ ജനകന്റെ കാൽത്താൽ	
സാധിച്ചാൻ വിധിയെന്നറിഞ്ഞില്ലയോ	133
തലേപതുവെന്നെയന്വേഷിക്കേണമോ?”	
ബുദ്ധിധ്വാനമുള്ളോർകൾ ഗ്രഹിച്ചാനായ്	134
മിശിഹായിതു ചൊന്നോരനന്തരം	
സംശയംപോക്കി കൂടെയെഴുന്നള്ളി	135
അവരെ വഴക്കത്തോടുകൂടവെ	
ആവാസംചെയ്തു നസസ്സച്ചരേ	136

അഞ്ചാം പാദം സമാപ്തം.

ആറാം പാദം

യോഹന്നാന്റെ മാമ്മോദീസയും, കത്താവു് അ
യാളാൽ മാമ്മോദീസ മുക്തിയതും ഉടൻ തന്റെമേൽ
ഘോരം ഉറങ്ങിയതും ബാവാധിയിൽനിന്നു അശരീരിവാക്യം
കേൾക്കപ്പെട്ടതും നാല്പതാംനാൾ അന്നൊന്നു നിന്നാതെ

വനത്തിൽ പാർത്തു നോമ്പു നോറും, പിശാമിനാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടതും, യോഹന്നാൻ കിത്താവിനെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു ബോധിപ്പിച്ചതും, ഗ്ലിലായിൽ വിവാഹത്തിനു വെള്ളം വീഞ്ഞാക്കിയതും, പള്ളിയിൽ വില്ലും കൊൽകളും ചെയ്തവരെ ശിക്ഷിച്ചതും, താൻ മാജോദീസാ മുങ്ങിയതും, ശമറായകാരത്തിനെ തിരിച്ചതും, ഗ്ലിലായ്ക്കു പിന്നെയുമെഴുന്നള്ളിയതും, പ്രഭുവിന്റെ മകനെ പൊറുപ്പിച്ചതും, തിരുവാക്കാൽ ഗ്ലിലായിൽ അനേകരോഗങ്ങൾ പൊറുപ്പിച്ചതും, കേപ്പാ, അന്ത്രയോസ്, യാക്കോ, യോഹന്നാൻ എന്ന നാലു ശിഷ്യരെ ചേർത്തതും, ഒരു പ്രഭുവിന്റെ ഭൃത്യന്മാരായ സന്നിപാതം പൊറുപ്പിച്ചതും, കടലിലെ ഓളം അടക്കിയതും, പിശാചുക്കളെ പുറപ്പെടുത്തിയതും, അനുവാദത്താൽ പിശാചുക്കൾ പന്നിയിൽപ്പുഴ് അവയെ കൊന്നതും, ദോഷം പൊറുത്തെന്നു കല്പിച്ചുകൊണ്ടു സർപ്പം തളർച്ചക്കാരനെ സ്വസ്തപ്പെടുത്തിയതും, ഒരുവന്റെ മരിച്ച മകളെ ജീവിപ്പിച്ചതും, അവിടെ പോക്കുവഴിയിൽ തന്റെ കുപ്പായത്തിന്റെ വിളമ്പുമേൽ തൊട്ടതിനാൽ ഒരു സ്ത്രീയുടെ രക്തസ്രാവം പൊറുത്തതും, മറ്റു പല പുരുഷർ ചെയ്തതും.

- | | |
|--------------------------------------|---|
| ത്രീശതി തിരുവയസ്സു ചെന്നപ്പോൾ | |
| മിശിഹാ സ്വകതത്വമുദിച്ചാനും | 1 |
| സ്വാമി തന്റെ വരവിനീച്ചാനും | |
| സ്വാമിഭക്തൻ മഹാ മുനിശ്രേഷ്ഠനും | 2 |
| യോഹന്നാൻ പുരോഗമിയെ കല്പിച്ചു | |
| മഹാ ഭക്തനായാൾ വന്ന ഭൂതനായ് | 3 |
| ആത്മപ്പാപം പ്രായശ്ചിത്തം മാംഭീസാ | |
| ആത്മയായ് മുക്തി പലശ്ചെയ്തയാൾ. | 4 |
| ഭക്തപ്രിയൻ മിശിഹായും അംഭീസാ | |
| ഭക്തനാമീയാടെ കയ്യാൽ മുങ്ങിനാൻ. | 5 |
| “ഇഹലോകത്തെ മന്ദ്യവ്രതനിമിത്തമെന്നും” | |
| ഉദ്ധത്തിലൊരുനാദം പ്രത്യക്ഷമായ് | 6 |

സ്നേഹാലയനിയുളെന്ററിയിപ്പാൻ	
സ്നേഹരൂപായിറങ്ങിയാളുടെമേൽ	7
അവിടെന്നു വന്നത്തിലെഴുന്നള്ളി	
അവിടെപ്പാർത്തു നാലുതുറന്നുളുതാൻ	8
ശിക്ഷയാവേണം ദേവധ്യാനംചെയ്തു	
ക്ഷേമമെന്നും രസിക്കാരത നിഷ്ഠയാൽ	9
തല്ലാലാത്തരെ പിശചിൻ വ്യാജങ്ങൾ	
ദൂക്കിൻഗോചരമായ പരീക്ഷകൾ	10
“ക്ഷുത്തരപത്തോട് റിക്കാരത നീയില്ലോൾ	
ക്ഷുത്തിനിമയം കേടണസാധനം	11
കല്പിക്കദേവനെങ്കിൽ നീയിക്കല്ല”	
അപ്പമാക്കീട്ടു തിന്ന ജീവിക്കേടോ”	12
ഇപ്രകാരം പിശാചു പറഞ്ഞപ്പോൾ	
തൽപരന്മാരെമരുളിച്ചെയ്തു	13
“അപ്പത്താൽ മാത്രം മന്ത്രിയ്ക്കു ജീവിക്കില്ലേ	
തൽപരന്റെ തിരുവുള്ളംകൊണ്ടത്രെ”	14
പിന്നെന്നാലും വാരിച്ചു ദേവാലയ	
ഉന്നത മുഖരിന്മേൽ സ്ഥാപിച്ചവൻ	15
“ദേവൻ നീയെങ്കിൽ ചാടുക തൽക്ഷണം	
സേവകരാമ്മാലാഖമാർ താങ്ങീടും”	16
പരീക്ഷവാക്കു ചൊന്നു പിശാചോടു	
പരമദേവൻ താനരുളിപ്പിന്നാൻ	17
“കോവണിയിരിക്കുന്നേരം ചാടുവാൻ	
അവകാശവുമില്ലൊരു തിട്ടതി	18
നിന്റെ നാഥനെ നീ പരീക്ഷിക്കേണ്ട”	
നിന്റെ വാക്കിന്നെടുത്തു പൊട്ടത്തരം	19
മൂന്നാംവട്ടം പിശാചവൻ നാഥനെ	
ഉന്നതാദി ഭൂകളിൽ നിറുത്തിട്ടു	20
അവധിമറീന സമ്പൽസുഖങ്ങളെ	
അവൻ മായാപ്യാജത്താല്പുട്ടികൊണ്ടു	21
നാണക്കെട്ടു പിശാചവൻ ചൊല്ലിപ്പിന്നാൻ	
“കാണുന്ന വസ്തുവൊക്കെയിനിക്കുള്ളു.	22

പീണനിയന്ത്രണക്കമ്മിറ്റിനാകിലോ	
വേണമെങ്കിലിതെല്ലാം തരുവാൻ ഞാൻ"	23
സമൂഹീന പാഞ്ഞ പിശാചിനെ	
സമുദ്രജന്മനായകനാട്ടിനാൻ:-	24
"പോക; നീചൻ നീയെന്റെ ഭൂമിയിൽനിന്നു"	
സകലേശ്വരകല്പന കേട്ടപ്പോൾ	25
ഭീതിപൂർണ്ണ പിശാചു വിറച്ചു	
ഭീതിത ലോകേപോയി മറഞ്ഞവൻ	26
ചിത്ത നീതിയും, വജ്രങ്ങളെത്തന്നും	
വൃത്തിയിൽക്കൂടി നമുക്കറിവാനായി	27
മന്ത്രരക്ഷകനായ മിശിഹാ താൻ	
മന്ത്രം ബോധമാവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ട്	28
കർത്താവിശ്വരൂപ കണ്ടൊരാൾ പിന്നെ	
കീർത്തിയുള്ള യോദ്ധനാൻതന്നെ:-	29
"മന്ത്രദാതാ ദൈവ സിദ്ധൻ തമ്പുരാൻ	
യാത്രയാക്കിയ ആട്ടിൻകുട്ടിയിൽ!	30
തമ്പുരാൻ പുത്രനായതെന്തെന്ന്	
തമ്പുരാനെന്നോടടുത്തുചെല്ലിപ്പോയിട്ട്	31
ഇയാളിലോകരക്ഷയ്ക്കു വന്നവൻ	
ഇയാളാൽ ദൈവദത്ത സംവൃത്തിയും	32
കിട്ടുവാൻ വഴിയുള്ള"വെന്നിങ്ങനെ	
പട്ടാഭിസംഹിത മോദാനു ചൊല്ലിനാൻ.	33
യുദ്ധവിജയം മിശിഹാ ഗ്ലോറിയൽ,	
തന്നതല്ല പോയ കല്പനയെത്തിയ്ക്കു്	34
വിവാഹത്തിന്നു മുതിരിയൊന്നിട	
സുവിശ്വാസത്താൽ വെള്ളംകൊണ്ടാകിനാൻ	35
പെൺകുട്ടിനു ശുഭം കൂട്ടിയിടുന്നെ	
തൻകരുണയ്ക്കു കയറും കാട്ടിനാൻ.	36
അക്കാലം യുദ്ധനായ മുമ്പാകാ	
വില്ലംകൊള്ളുകോശലം പള്ളിയിൽ	37
എന്നതുകൊണ്ടു കോപിച്ച നാഥനും	
നിന്ദിച്ചെന്ന നീചവൃന്ദത്തിനെ.	38

തിന്മയായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തയാൽ	
ചമ്മട്ടികൊണ്ടു ഭുജ്ജ്വരം ശിക്ഷിച്ചു	39
പുണ്യവൃത്തിയാലാചാരയോഗ്യമാം	
പുണ്യമായ സ്ഥലമെന്നുള്ളിനാൻ	40
അദികിൽ മുമ്പിൽ മാജോഭീസാ മുക്തി	
യുദ്ധയിലതിനാജ്ഞയറിയിച്ചു	41
ശമനായിൽ പരസ്പരവർക്കു ധർമ്മം	
ഭർത്തമൊഴി വാനരുജീടിനാൻ.	42
നല്ല സാധുത്വമുള്ള വചനത്താൽ	
ചൊല്ലി ദേവദത്താവുമുദിച്ചിട്ടു	43
അവളുമുൻ മിശിഹാ വന്നതും	
സുവൃത്തികളതെല്ലാമറിയിച്ചു	44
നീളെ ചൊല്ലി നടത്തിയ ലോകരും	
ഉള്ളിൽ വിശ്വാസക്കൊണ്ടവർ വാക്കിനാൽ	45
പാർപ്പിച്ചു രണ്ടനാളവർ നാഥനെ	
ഓർപ്പിച്ചു ദേവന്യായമവരെത്താൻ	46
ഇഹയാവണ്ണ നല്ല വചനത്താൽ	
നിശ്ചയിച്ചു പഠിച്ചിട്ടു വേദാന്തം.	47
പണ്ടുകേളാത്ത വാക്കിന്റെ ശക്തിയാൽ	
കൊണ്ടാടി സൂരിച്ചവർ നാഥനെ	48
പിണക്കമെന്നിയെ മനോഭാഗത്താൽ	
ഗുണത്തിനായുറപ്പിച്ചു മാനസം	49
ഗ്ലീലാനാട്ടിന്നവിടെന്നെഴുന്നള്ളി	
ഗ്ലീലാക്കാരമോശോശലോപുരേ	50
ചെയ്തു വിസ്മയം കണ്ടു വിശ്വാസത്താൽ	
സന്തോഷത്തോടു കൈകൊണ്ടു സ്വാമിയെ	51
നാടുവാഴിയൊരുത്തൻ മകനുടെ	
കേടുപോക്കാൻ ക്രൂരവേ പോരണം	52
എന്നപേക്കിട്ടു വൈഷമ്യം കേൾപ്പിച്ചു	
അന്നേരം സകലേശനരുചെയ്തു:-	53
“ഏകിൽ നിന്മകനിപ്പോൾ സുഖംവന്നു”	
സങ്കടമൊഴിഞ്ഞൊന്നുമു പ്രഭു	54

പൊറുത്തെന്നരുളിച്ചെയ്ത നേരത്തു	
പൊറുതിയങ്ങു വന്നു പ്രഭുസുതൻ	55
സങ്കടമെല്ലാം തീർന്നു നുഖംമെന്നു	
തങ്കൽ വിസ്തയംപൂണ്ടു തെളിഞ്ഞവൻ	56
ഗ്ലീലായിൽ ചുറ്റിപ്പോയൊരിട്ടു സാമൻ	
നല്ല നേർവഴി സേവിക്കേണമെന്നും,	57
തന്നെ വിശ്വസിച്ചിടേണമെന്നതും	
അന്നാലോകരോടൊക്കെ പ്രസംഗിച്ചു	58
എന്നെല്ലാദിക്കിലുള്ള നരാമയം	
അന്നുതാൻ തിരുവാക്കാലൊഴിച്ചു താൻ	59
കേപ്പതന്നെയുമന്ത്രയോസിനെയും	
ചിൽപുരുഷൻ യാക്കോ, മോഹനാനെയും	60
കൂട്ടരാക്കിയരുൾചെയ്തു വേദത്തിൻ	
കൂട്ടത്തിന്നുടെ ശിഷ്യരാക്കിപ്പിറാൻ	61
വൈത്താൻ ക്രൈശം പൊറുപ്പിച്ചു തമ്പുരാൻ	
ചെയ്തു വിസ്മയ പ്രത്യക്ഷം കേട്ടുകൻ	62
ശതപത്തിക്കുടിപനായുള്ളവൻ	
ചിത്ത ദാഹത്താൽ വന്നടനപ്രഭു	63
സന്നിപാതത്താൽ വലഞ്ഞ ഭൃത്യൻ	
താനാരോഗ്യം കൊടുപ്പാനവേക്ഷിച്ചു	64
കൂടെപ്പോരാമെന്നപ്പോൾ മിശിഹായും	
കേട്ടു ഭക്തനുണർത്തിച്ചു തൽക്ഷണം	65
“കൂടെപ്പോന്നേ മരിയാമെന്നില്ലല്ലോ	
കേട്ടുപോവാൻ കല്പിച്ചാൽ മരിതാനും	66
ഭാഗ്യനാഥനാം നിയെഴുന്നെള്ളുവാൻ	
യോഗ്യമില്ലിനിക്കുമെന്തെൻ വീട്ടിന്നും”	67
ചിത്തയുമവൻ ഭക്തിയും കണ്ടു താൻ	
സന്തോഷിച്ചവന്റെ വിശ്വാസത്തിനാൽ	68
“പോക നിന്റെ വിശ്വാസമതുപോലെ	
അകളെ”ന്നരുൾചെയ്തു കേട്ടും തീർത്തു	69
കുപ്പൽകേറി ശിഷ്യരുമായോടുമ്പോൾ	
കോവിച്ചു കടലോളവും വായുവാൽ	70

ശിഷ്യർ വേദിച്ചു രക്ഷയവേക്ഷിച്ചു	71
തൽക്ഷണം കടൽ കോപമടക്കി താൻ	
രക്ഷനാഥൻ മിശിഹായെ വാക്കിനാൽ	
അക്ഷോഭ്യംവോലടങ്ങി കടലപ്പോർ	72
വിസ്മയംവുണ്ടു വാഹനലോകരും	
വിശ്വനാഥൻ കരകിറങ്ങിയപ്പോൾ	73
വിശാമുക്കളാൽ പീഡിതനെക്കണ്ടു	
വിശാമുക്കളും തന്നോടവേക്ഷിച്ചു	74
“തന്വരാൻറെപുത്രൻ മിശിഹായെ നീ	
വർദ്ധ! ഞങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കല്ലെയെന്നു”	75
ഇങ്ങിനെ വിശാമുക്കൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ	
“വാങ്ങുവിനെ”ന്നുവരോടരുൾചെയ്തു	76
കല്പനയതുകേട്ടു വിശാമുക്കൾ	
തല്പരനോടവേക്ഷിച്ചു ചൊല്ലിനാർ	77
“നിന്നുകൂടാ മനുഷ്യരിലേങ്കിലോ	
പന്നിക്കൂട്ടത്തിൽ പോകാൻ കല്പിക്കണം”	78
പോകയെന്നുവദാദം കൊടുത്തപ്പോൾ	
പുക്കുപന്നിയശേഷവും കൊണ്ടുതൻ	79
പോക്കുപാലന്മാരോടിവന്നു ക്ഷണം	
പോക്കുശേഷം നശിച്ചെന്നു ചൊല്ലിനാർ.	80
എന്നാൽ നായകൻ മുൻപേയറിഞ്ഞത്രെ	
അന്നവർക്കുവദാദം കൊടുത്തിത്ത്	81
മനുഷ്യരോടും വസ്തു സമുത്തോടും	
ദീനരായ വിശാമു ഗണങ്ങൾക്ക്	82
പൈശ്വനൃപർക്കുണ്ടെന്നറിയിപ്പാൻ	
മിശിഹായനുവദാദം കൊടുത്തിത്ത്	83
അപ്പൂരിയതിൽ പാർത്തിരിങ്ങുവിയെ	
അർപ്പെരുപ്പത്താൽ കൂടിയ യോഗത്തിൽ	84
സർവ്വംഗം വാതമുള്ള വ്യാധികനെ	
പശ്ചത്തതിന്മേൽചെയ്തു കൊണ്ടുപറഞ്ഞപ്പോൾ	85
തൻതരിരുമുമ്പിൽ കൊണ്ടുവന്നീടുവാൻ	
ചിന്തിച്ചാവതില്ലാർപ്പെരുപ്പംകൊണ്ട്	86

എന്നാൽ മേൽപ്പറ നീക്കിത്തീരുമവിൽ	87
അന്നാരോഗിയെ വെച്ചുപേക്കിച്ചവർ	88
അത്മദോഷത്താൽ വന്ന രോഗമിതു	89
അത്മനാഥൻ ചൊടുത്തെന്നരുൾചെയ്തു	90
രക്ഷിതാവിന്റെ കല്പന കേട്ടപ്പോൾ	91
രക്ഷവന്നു നടന്നിതു രോഗിയും	92
അരീയാളെന്നു ചിന്തിച്ചു ലോകരും	93
ഭൂരിയങ്ങളെ തമ്പുരാണെന്നിയെ	94
പോക്കുവാനാക്കും മുഷ്കരമില്ലല്ലോ?	95
പോക്കി രക്ഷവരുത്തിയതരുതും!	96
അപ്പോൾ സർവ്വേശ്വരിയാളാകുന്നിതോ?	97
ഇപ്പടി വിചാരിക്കുന്നു ലോകരും	98
അപ്പോൾ വന്നയിരോസെന്ന വൻവനം	99
തൻപുത്രിയുടെ സങ്കടം പോക്കുവാൻ	100
കൂടെപ്പോന്നേ മതിയാമെന്നേററവും	101
ആടലോടെയുപേക്കിച്ചു നായകൻ	102
പോകുന്നേരത്തൊരു സ്ത്രീയടുത്തുടൻ	
രക്ഷസ്രാവം നീക്കുമെന്ന തേററത്താൽ	
ത്രാതാവിനുടെ കപ്പായം തൊട്ടവർ	
ത്രാതാവന്നേരം കല്പിച്ചു വിസ്മയം	
“ആരെനെ തൊട്ടതെന്നു ചോദിച്ചുടൻ,”	
അരുൾ കേട്ടപ്പോൾ ലോകരുണർത്തിച്ചു	
“എല്ലാരും ചുറ്റിയെഴുന്നള്ളുംവിയെഴു	
പലരും തിരുമേനീമേൽ തൊട്ടപ്പോ”	
അന്നേരമരുൾചെയ്തു തമ്പുരാൻ	
“എന്നെ തൊട്ടതു ചോദിച്ചാൻ കാരണം	
എന്നിൽനിന്നു ഗുണം പുറപ്പെട്ടിതു	
എന്നതുകൊണ്ടു ചോദിച്ചു ഞാനിപ്പോൾ	
ചിന്തെയുമരുളിച്ചെയ്തു തമ്പുരാൻ	
“എന്നെത്തൊട്ടവരാതെന്നു ചൊല്ലുവിൻ”	
പേരിച്ചു വീണ്ടു കമ്പിട്ടു സ്ത്രീയവൾ	
പേടിപോക്കി മിശിമയരുൾചെയ്തു	

- “നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെപ്പൊറ്റിപ്പിച്ച്”
 നിന്റെ രോഗമൊഴിഞ്ഞു നീ പോയാലും. 103
- അപ്പോൾ വൻപറമ്പ് പൂരി മരിച്ചെന്നു
 കേൾപ്പിച്ചാളുകളോടൊന്നിടത്തു 104
- എന്റെപ്പിറിയനോടൊന്നിടത്തു താൻ
 “തേറ്റിക്കൊൾക നിൻപുത്രീ ജീവിച്ചിടം” 105
- എന്നൊരു വെളിച്ചം വീശിയൊളിപ്പിച്ചു
 ചെന്നു താൻ കൈവിട്ടിട്ടു മരിച്ചു. 106
- “എഴുന്നേൽക്ക വെണ്ണേ”യപ്പോൾ ബാലയും
 എഴുന്നേറ്റു ജീവിച്ചു സുഖത്തോടും 107
- ഇവകാരത്തിൽ സർവ്വേശ്വരനായ
 സർവ്വവൃത്തികൾ ചെയ്തു സംഖ്യം പിന്നാ 108
- അന്യന്മാർ വെളിച്ചം കൊടുത്തതും,
 പുറംശാശ്വതിയെ വാക്കിനാൽ ചേർത്തും 109
- ചെയ്തതൊന്നും താൻ കല്പന കേൾപ്പിച്ചു.
 ചത്തൊന്നൊന്നും വാക്കാലുപിച്ച് 110
- അതിനാൽ സകലേശ്വരൻ താനെന്നു
 മർത്ത്യൻ ബോധമാവാൻ കല്പിച്ചിട്ടു 111
- ബോധിപ്പിച്ചാൻ താനാഗ്രഹിക്കുന്നിട്ടു
 ബുദ്ധിയിൽ കൊൾവാൻ വേല മറ്റൊ പണി 112
- മാനന്തരവിയേണ്ടുന്ന കാര്യത്തിൽ
 മനസ്സാശയുള്ളോരു മുരുകമേ 113
- അതിന്റേയൊരു ബോധിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 അത്യന്തം വിഷമം നരദൃഷ്ടിയാൽ 114
- നിർവ്വചിക്കുന്ന സർവ്വശക്തനും താൻ
 സർവ്വജ്ഞാന നിധിയും ഗുരുവും താൻ 115
- ദൃഷ്ടമാനസേ ശക്തിയാൽ നൽകുകിൽ
 ശ്രേഷ്ഠശാസ്ത്രമുപിടും ചേതസി 116
- അതുകൊണ്ടു താനൊന്നെന്നതാലിയിൽ
 പ്രത്യക്ഷമാക്കിയൊരു സാക്ഷരം. 117

ഏഴാം പാദം

ദൈവഗുരുവായ ഈശോതമ്പുരൻ ആദ്യം പ
രണ്ടുപേരെ ശിഷ്യരായിട്ട് കൈകൊണ്ടു അവരോടു
എവൻഗേലിക്കടുത്ത എട്ടു ഭാഗ്യങ്ങൾ കല്പിച്ചതും, വി
ന്നെ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ അരുളിച്ചെയ്ത അനേകം
വേദസാരങ്ങളും ഇതന്നെങ്ങളും.

- | | |
|-------------------------------------|----|
| തൻവാക്കിലുനമില്ലാത്ത രമ്പുരൻ | 1 |
| സർവ്വത്തെയറിയുന്ന സർവ്വേശ്വരൻ | |
| പൂർവ്വം ലാഭശം ശ്ലീഹാ ജനങ്ങളെ | 2 |
| വരിച്ച വേദസാരമതൽമെയ്യ. | |
| “അത്ഥമാഹമില്ലാത്തോട് ഭാഗ്യമെ! | 3 |
| സ്വർല്ലോകാത്ഥമവകാശമെന്നതും | |
| സാധുക്കൾക്കു ഭാഗ്യമവർമുളളെ | 4 |
| ബുദ്ധിസന്തോഷം പുണ്ടിരിക്കും സഭാ | |
| ഭോഷം ചെയ്യതുകൊണ്ടു ദുഃഖിച്ചോട് | 5 |
| തുഷ്ടിപനീടും ഭാഗ്യമവർക്കുഹോ | |
| പുണ്യതപത്തിന്നു ദാഹമുള്ളോർകൾക്കു | 6 |
| പുണ്യതവരം നിത്യസമ്മാനവും | |
| കാരണ്യംകീടും കരുണയുള്ളോർക്കും | 7 |
| അനഹമുള്ളോർ ദൈവത്തെക്കുളീടും, | |
| നിരപ്പശിലമുള്ളോർക്കു ഭാഗ്യമെ! | 8 |
| സർവ്വേശൻ പുത്രനെ വീളിച്ചീടും | |
| ന്യായത്തെപ്രതി ക്ഷമിക്കുന്നോർക്കുവോ | 9 |
| അയതിന്മലം, മോക്ഷരാജ്യലാഭം. | |
| സാമർത്ഥ്യമുള്ളോർക്കുയോ നിർഭാഗ്യമേ | 10 |
| ഭൂമിതന്നിഖനുകൂലമേയുള്ളു. | |
| ഇവിടെ പരിപൂർണ്ണമുള്ളോർക്കുയോ! | 11 |
| അവർ മേലിൽ വിശക്കമെന്നതും. | |

ഭൂമി തന്നിൽ സന്തോഷമുള്ളോർകൾക്ക്	12
പിന്നെ വേദവും കണ്ണനീരും വരും	
ധാത്രിയിൽ സ്തുതിയുള്ളവരെയെക്കയും	
ഉത്തരഭാഗേ നിന്ദിതരാജ് വരും	1
സർവ്വനാഥനെ സർവ്വകാലത്തിലും	
സർപ്പാഞ്ജനവും സ്നേഹിച്ചുകൊള്ളണം.	14
ബാവാചെയ്തും, തന്മൂലം തന്നെ	
സർവ്വനാഥൻ മഹാബലനിരീക്ഷണ	15
ഭൈരവൈകതപത്തിലീമൂലംതന്നെ	
നിമിഷകൃപിശാസനാഭീഭേദം	16
തന്മാമൃതത്തിൽ മാമോദീസാ മുഷേണം	
ഏതേതർത്ഥം മോക്ഷം കിട്ടിക്കൂട.	17
കർമ്മനയും ക്രമശയശേഷവും	
കുറവുവരെയെ കൈക്കൊള്ളേണമേ	18
ദൈവികതപമില്ലാത്ത മഹാബലനെ	
ഭൈരവഭക്തിയാൽ സേവിച്ചിടുകിലോ	19
മോദിപ്പാൻ ഞാനവനോടു നിശ്ചയം	
ആ ഭോഷത്തിന്നു നാശകുത്തരം	20
എനിക്കുള്ള സ്തുതി മഹാബലത്തന്നെ	
ഭാഗവതത്തിലെന്നിരിക്കെ വൈരമാം	21
രണ്ടിശ്വരമാർ വേല സാധ്യമല്ല,	
പ്രണയത്തിന്നുതന്മൂലമാജ് വരും	22
ഞാൻ വിളിച്ചാൽ മടിയുള്ള ദുർജ്ജനം	
എന്റെ വേലയ്ക്കു യോഗ്യവരല്ല,	23
ഏതെന്ന സ്നേഹിക്കുവോൾ മഹാബലത്തന്നെ	
നിന്നെയെങ്കിലും സ്നേഹിക്കീൽഭോഷമാം.	24
എല്ലാമെന്നെപ്രതിയുപേക്ഷിക്കിലോ	
നല്ല ശിഷ്യനാവെന്നെത്തള്ളിത്തൂ ഞാൻ.	25
ഏകനാഥനുള്ളവന്നു ബുദ്ധിയാൽ	
തൻകല്പനകൾ കേൾക്കേണം കേവലം	26
ആ നാഥനുടെ ശിക്ഷവേദിക്കണം	
അന്യരായ് ദണ്ഡമസാരമോക്ഷണം	27

മാനഷർ തമ്മിൽ കൂടെപ്പിറന്നോരെ എന്നപോൽ പ്രിയം ചിത്തേ ധരിക്കേണം	28
നിനക്കു വേണ്ടമെന്തിന് ചിടിക്കുന്നതു മാനഷർ ശേഷത്തോടു നീ ചെല്ലേണം	29
നൂറുമല്ലാത്ത ക്രിയ നിനക്കേണ്ട, രാജകല്പന സമ്മതിച്ചീടേണം.	30
വിശാക്കന്മാരെ സ്നേഹമുണ്ടാകേണം, ചേതസ്സാപമവസ്വഭവതൊല്ലെ.	31
കൊല്ലരുതുകൊണ്ടുതന്നെ പോരാ മൊൽകൊണ്ടുമൊരുചുറ്റവും ഭോഷമാ	32
ചിത്തത്തിങ്കലും വൈരമൊഴിക്കേണം ശത്രുഭാവമതൊക്കയും നീക്കേണം	33
ഇഷ്ടന്മാരെ പ്രിയമുണ്ടായാൽപോരാ ഭേഷമുള്ളോരെ സ്നേഹമുണ്ടാകണം	34
പൊറക്കു പരാപക്രമം നിന്നുടെ കർമ്മപാപം പൊറുത്തിടുമുണ്ണം	35
പൊറക്കായിലോ സത്യമുണ്ണിരി പൊറുതി നിനക്കെന്നു മുമ്പായ് വരാ	36
കവിളിലകിക്കൊണ്ടിട്ടു ചിത്തനെയും കവിൾ നീയടിച്ചീടുവാൻ കാട്ടുകിൽ	37
അയതെത്രയുമിമ്പമെന്നിക്കാകാ, പ്രിയത്തോടു ഞാൻ സമ്മാനം നൽകുവാൻ	38
പകരം ശ്രമിക്കേണ്ട നീ ഭൂമിയിൽ; പകരത്തെ ഞാൻ കല്പിക്കും നീതിമാൻ	39
അനന്യ സ്ത്രീഭോഷമരുതെന്നുണ്ടല്ലോ! മാനസത്താലുമാശ്രമം ഭോഷമാ	40
ഭോധഹിത വിഷമെന്നരിക നീ ഭോധാനന്തനാശമതു കാരണം	41
കാരം നിനകിൽ നീ പോക്കുവാനോക്കേണം മരൊരുത്തക്കും കാരം വിധിക്കല്ലെ	42
കാരം കാണുകിലോ സ്നേഹത്താൽ നീയതു് മാറ്റുവാൻ ചേലമൊയ്യ കൊണ്ടീടേണം	43

ദോഷംവെണ്ടു ശ്രമിക്കിലോ നിസ്തയം ശേഷിക്കും കുറവും നിനക്കു നാശവും	44
അന്യരേ ബഹുമാനിച്ചുകൊള്ളണം നിന്ദിച്ചീടുകിൽ വകരും വീടുവാൻ	45
അന്യദോഷത്തിന്നുരോപം ചെയ്തിലോ നിനക്കു ദോഷം സംഖ്യവിനായറി	46
നിന്നോളം ദുഷ്ടരാരുമില്ലെന്നത് മനസിലോക്കയിച്ചിന്ത സന്തതം	47
പരാത്മാന്തെയും പരാത്മാപേക്ഷയും ധരിച്ചീടല്ലേ ചിത്തതമസ്സിനാൽ	48
ഒന്നിനാൽ ക്ഷയമില്ലാത്ത സ്വപ്നീധി ധന്യലാഭമിച്ഛിക്ക നീ സന്തതം	49
സ്വാമി! സ്വാമിയെന്നു വിളിച്ചാൽ പോരും നന്മചെയ്തിലേ സമ്മതമായ് വരു	50
എന്നോടുകൂടെ വാഴേണമെങ്കിലോ എൻപ്രമാണങ്ങൾ മാനിച്ചുകൊണ്ടും	51
കേട്ടില്ലെങ്കിലോ വൃത്തിഹലംപരാ അടിസ്ഥാനമില്ലാത്ത പണിയിത്.	52
എല്ലാ വസ്തുക്കൾക്കീശൻ ഞാനെന്നുടെ കല്പപാശക്കാരു വീഴ്ചവരുത്തിയാൽ	53
ഉത്തരമതിനുണ്ടെന്നറിഞ്ഞേണം അന്യരും മറന്നീടുകയില്ല ഞാൻ.	54
ദോഷത്താൽ പിഴയുള്ള ദോഷത്തിന് ദോഹംകൂടെവെ ദുഃഖിക്കും നിസ്തയം	55
ചത്തുപോകുമെന്നോക്കേണ്ട നീ ബലാൽ ചത്തവർക്കുള്ള ജീവിപ്പിച്ചിടം ഞാൻ	56
നല്ലോർദോഹത്തിൽ സ്തുതിയുണ്ടായ് വരും അല്ലാത്തവനീടും ദുഷ്ട ജനങ്ങൾക്ക്	57
ചോദിച്ചീടും ഞാൻ സർവ്വജനത്തോടും ചോദിക്കുന്നാളിൽ ദയവുണ്ടായ് വരും	58
എന്നെസ്സമ്മതമില്ലാത്ത ഭർത്തനും ഞാനാതരുന്നറിഞ്ഞീടമെല്ലാവരും	59

ഇന്നാനരിച്ചവരും ഞാൻ മേഘത്തിൽ	
എന്നുടെ മുഖിലാകെ വരുത്തും ഞാൻ	60
അന്ധർ സേവിച്ച ദേവന്മാരാണെന്നും	
ഞാനാണെന്നും കാണുന്ന മുഖന്മാരും	61
സൽകൃതം നിന്ദിച്ചിഷ്ടപോൽ ധാത്രിയിൽ	
ദുഷ്ടകൃതം ചെയ്ത പാപികളേവരും,	62
“ഞങ്ങളെ മലകളടക്കിപ്പിൻ!	
ഞങ്ങളെ ധര വിഴങ്ങിക്കൊള്ളുവിൻ!	63
എന്നപേക്ഷിച്ചു പീഡിക്കും ദുർജ്ജനം	
എന്നെയുള്ളോരു മോഹഭയത്തിനാൽ	64
ദേവസന്നിധി ഭീതിക്കൊപ്പമില്ല	
ഭീഷമങ്ങളിൽ സംഭ്രമമായത്	65
ദുഷ്ടത്വഗ്നിയതിലതിസഹ്യമാം	
ഭാഗ്യഹീനരല്ലോ ഞങ്ങളെന്നവർ	66
സുകൃതത്തോടു നടന്നവർ തദാ	
അകക്കമ്പുതെളിഞ്ഞു സന്തോഷിക്കും	67
സൂർ്യൻപോലെ ശോഭിക്കും മനോഹരം	
ഭയവും നാശവുമില്ലവെണ്ണമെ	68
അനന്തസ്തേഹത്തലതിരങ്ങുനാൽ	
അനന്ദിച്ചിടും കാമ്യത്തിലേറുംവു	69
അമോദത്തിന്നൊടുക്കമില്ലെന്നുമെ	
സ്വാമിയോടൊരുമിച്ചവർ തോഷിക്കും	70
വൻപരെങ്കിലും ദീനരായിടിലും	
തമ്പുരാൻ മുഖിലൊക്കുമെല്ലാവരും	71
നല്ല പുത്തിയാൽ ഭാഗ്യലാഭംവരും	
അല്ലാതൊന്നിനാലും പകരം വരാ	72
ദരിദ്രന്മാക്കെന്നെമ്പ്രതി വഞ്ചിക്കിൽ	
അതും ഞാനപ്പോൾ സ്വർല്ലാഭം നൽകുവാൻ	73
ജീവിതകാലം എന്നെപ്പേടിക്കേണം	
ഭാവികാലത്തിലൊന്നേ സുഖംവരൂ	74
സംക്ഷയവസ്തു ബാഹ്യമനമല്ല;	
അക്ഷയാനന്ദഭേകം മാനുഷമേവ	75

അർജ്ജുനകൃഷ്ണനെന്തു ശ്രമിക്കുന്നു?	
കൃത്യ വരുമ്പോൾ തൻ ഫലമെന്തു ചെയ്ത്	76
നിന്നെ ദേഹം നീയേറെ സ്നേഹിക്കിലോ	
നിന്നെ സ്നേഹത്താൽ നാശം നിനക്കു.	77
ഇന്ദ്രിയത്തിന്നു സുഖം വരുത്തുകിൽ	
പിന്നെ വേദിപ്പാനുകൂടിയശ്രമം	78
ദേഹമാഗ്രഹിച്ചിടേണ്ട നീ ബലാൽ	
ദോഷിസൗഖ്യത്താൽ കൂടെയുണ്ടാകൂ	79
ഇച്ഛിക്കുകൊക്കെയും സമ്മതിച്ചിടല്ലെ	
നിശ്ചയമാശ നാശം വരുത്തുമെ	80
ദേഹം ശത്രുവെന്നാൽ ന.ക. നീ	
ദേഹരക്ഷയതിന്നുണ്ടായേ വരും.	81
ഭൂമിയിലുള്ളതൊക്കെ ലഭിക്കില്ല	
ആത്മനാശം വന്നാൽ ഫലമെന്തു ചെയ്ത്?	82
ഏകാത്മാവെന്നും നിതാത്മാവെന്നും	
ഏകകാലം തൽക്കാലം വിചാരവും	83
ആത്മരക്ഷയാൽ രക്ഷ സകലവും	
ആത്മനാശത്താൽ നാശം വളരുകയും	84
ഇവ സന്തതം ചിന്തയിലാത്തു നീ	
തവാത്മാവിനുവേണ്ടി ശ്രമിക്കുമോ	85
നശപരമായ ദോഷമേതത്തിന്നാൽ	
അപേതമെന്ന ബോധിക ബുദ്ധിമുൻ	86
അക്ഷയമായ ദേഹമിന്നാശം	
തൽക്ഷയഫലമെന്നു ധരിക്ക നീ	87
അൻ നദിക്കു മാത്രേ നദകു നീ	
അന്ധകാരമൊഴിഞ്ഞിട്ടുമെപ്പേരും	88
ദുസ്സഹങ്ങളെ അൻ സഹിച്ചിടുന്നു	
നീ സഹിച്ചാനെന്നോട പഠിക്കുകോ	8
എന്നോടുകൂടെ ക്ഷമയിമകിട നീ	
എന്നാലെങ്ങേ സ്നേഹമെന്ന സമ്മതം	90
ഭവത്താൽ ഭൂതനാശം സന്തതം	
സുഖലാഭമെൻ ക്ഷമയാൽ കാണുക നി	91

അലങ്കാരമീ ഭൂമിയിൽ വാഴും നീ	
സ്വപ്നഭൂമിയിൽ സുഭാഗ്യമഭാഗ്യവും	92
അനന്തഭാഗ്യം സുഗുണവൃത്തിയാൽ	
അനന്തനാശം ഭൂഷകർമ്മത്തിനും	93
സുകാന്തംപ്രതിഭേശിക്ക വേഗത്തിൽ	
അക്ഷയ്കമെല്ലാം നിസ്സാരമോക്ഷ നീ	94
ദുർബ്ബോധംകൊണ്ടു ദോഷത്തിൽ വീണ നീ	
സുബ്ബോധംകൊണ്ടു പിന്നെ പിഴയ്ക്കല്ലെ	95
ചെയ്ത മോഷമറച്ചെന്ന സേവിക്ക	
പുത്രതാത്വം ഞാൻ നിന്നെക്കുളയുമോ	96
ഭാരം നീക്കുവാൻനൈവകൽ വന്നാലും	
ജ്ഞത്തിതീർത്തു ഞാൻ തണുപ്പു നല്കുവാൻ,	97
ഭാരം കല്പിച്ചതോത്തു വേടിക്കുല്ലെ	
കാരണ്യത്തോടു ഞാൻ തുണയുണ്ടല്ലോ	98
ഇത്തരമുപദേശമരുൾചെയ്തു	
തത്പഞ്ചാനുമുദിച്ചിപ്പിപ്പി ഭൂമിയിൽ.	99

ഏഴാം പാദം സമാപ്തം.

എട്ടാം പാദം

മറിയം മദകലൈത്തായോടു ദോഷം പൊറുത്തുവെ
ന്നു അരുളിച്ചെയ്യതും വനത്തിൽവെച്ച് അഞ്ചുപ്രംകൊ
ണ്ടും രണ്ടു പൊരിച്ച മീൻകൊണ്ടും അയ്യായിരം വേൾ
ഭക്ഷണം കൊടുത്തതും തനിക്കു രാജപട്ടം നിശ്ചയിച്ച
വരിൽനിന്നു താൻ മറഞ്ഞതും ഓട്ടത്തിന്മേൽ താൻ ന
ടന്നു ചെല്ലുന്നതുണ്ടു തോണിയിൽ ഇരുന്ന തങ്കൻ
ശിഷ്യർ വേടിച്ചു നിലവിളിച്ചതും അവരെ ആശ്വസി
പ്പിച്ചതും കേളായെ കടൽമീനെ നടത്തിയതും കൂടി

മുതലായ പുറമെയുള്ള ശുദ്ധികൊണ്ടു കർത്താവു കല്പിച്ചതും ഏഴുപുറകൊണ്ടും കുറേ മീനുകൊണ്ടും നാലായിരം പേർ ഭക്ഷണം കൊടുത്തു തൃപ്തിയാക്കിയതും കേൾക്കർത്താവിനെ ദൈവപുത്രനെന്നു മുമ്പിനാൽ ചൊല്ലിയതും കേൾക്കുകൊടുപ്പാനിരുന്ന അധികാരം അറിയിച്ചതും താൻ പാടുവെട്ടു മരിക്കുമെന്നും മൂന്നാം നാൾ ഉയിർക്കുമെന്നും മുമ്പുകൂട്ടി കല്പിച്ചതും താഴോന്നെ മലയിൽ വെട്ടിവു വകുന്നതും താഴെ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ ഒരു പീഠവിരുന്തൻ കാഴ്ചകൊടുത്തതും അവനെ യുദ്ധന്മാർ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു തള്ളിയതും അവൻ മിശിഹായിൽ വിശ്വസിച്ചു മാമ്മോദീസാ മുങ്ങിയതും ശനിയാഴ്ച രോഗം പൊരപ്പെട്ടതിനുള്ള ന്യായം കല്പിച്ചതും തന്നെ കൊല്ലുവാൻ ഭാവിച്ചതും, പാപികളെ രക്ഷിച്ചാൻ തന്നിടത്തായ കൃപയും.

അങ്ങനെ ദൈവോടു സർവ്വേശ്വരൻ	
അങ്ങനെയൊരു തേളിപ്പിച്ചുംവിയൊഴു	1
പ്രീതിയാർന്നൊരുതരൻ വന്നുകാലം	
മിശിഹായെ വിളിച്ചു വിരുന്നിന്	2
ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞിട്ടു ശാലയിൽ	
തൽക്ഷണമൊരു സ്ത്രീവന്നു കമ്പിട്ടു	3
വീണ്ടു തുറന്നു മുത്തു ഭക്തിയോടെ	
കണ്ണീർകൊണ്ടു കഴുകി കാലിനെ,	4
കണ്ടവരുടെ തൽകൃതം നിന്ദിച്ചു	
തൊടുപുഴയുമുറച്ചു മാനസേ	5
സർവ്വജ്ഞനിന്നെന്നു വരികിലൊ	
ഇവളാണെന്നിങ്ങിനെയും നിന്ദിച്ചു	6
മുഴുസ്ത്രീയവൾ സർവ്വജ്ഞനായി	
ഭോക്താക്കൾക്കെന്നുവരുമ്പോഴെ	7
ഇവളെയധികമപ്പൻ വിശി	
ജ്ഞാപ്പിച്ചുകൊണ്ടുതെന്തിവൻ	8

ഇപ്പട്ടിയുള്ളിൽ ചിന്തിച്ചതൊക്കെയും	
തന്മൂലൻ കണ്ടുവരോടുകൾചെയ്തു	9
ജൈവൻ മുതലാളിയുടെ പണം	
ജന്മവാക് കടമാകപ്പെട്ടിട്ട്	10
തരുത്തൻ പണമെത്തുറകൊണ്ടുവൻ	
മറുവൻ പണമമ്പതുറകൊണ്ടുവൻ	11
വിട്ടുവാനിരുവക്കും വകയില്ല,	
കേട്ടിട്ടുള്ളതോനിരുവരോടും	12
അർക്കതിലേറെ സ്റ്റേററുകയോനെ	
ഓക്, ചിന്തിച്ചുചൊല്ലുക നീയുത്തരം	13
“അരോടു മുതലേറായിട്ടുള്ളവൻ	
നേരോടേറെ സ്റ്റേററിച്ചാനവകാശം”	14
എന്നതുകേട്ടു നാഥനരുൾചെയ്തു:-	
നന്ന നീ ചൊന്നപോലെയിവളെന്നെ	15
എറെ സ്റ്റേററിച്ചപേക്ഷിച്ചു കാരണം	
എറെ ദോഷം പൊറുത്തവളോടു ഞാൻ.	16
ചിന്നെ നാഥനവളോടേർചെയ്തു:-	
നിന്നുടെ ദോഷമെല്ലാം പൊറുത്തു ഞാൻ	17
തുകാൽ തൊട്ടുവാൻ നന്മവഴി ബോധിച്ചു	
സൂകൃതത്തോടു നടന്നു സന്തതം	18
മരിയമുഗലൈത്തായവളിൽ തൻ	
തിരുവുള്ളം കുറയാതെ വർദ്ധിച്ചു	19
ലോകാർത്ഥം ലോകനായകനാം ഗുരു	
ലോകരെ പഠിപ്പിച്ചൊരു കാലത്തിൽ	20
അരണ്യം തന്നിൽ കൂടിയെല്ലാവരും	
നാരിമ്പാലരും കൂടാതെയായിരം	21
വൈകിനേരവും ഭക്ഷിച്ചില്ലാരുമെ	
എകനാഥനിശിഥം ദയയോടെ,	22
അരുളിച്ചെയ്തു ലോകരെല്ലാവരെയും	
ഇരുത്തിമേശസ്സാവനവാസത്തിൽ	23
അപ്പമഞ്ചം വരുത്തുമീൻ മണ്ടിനാൽ	
അപ്പോളാലോകക്കൊക്കെ നിറച്ചുതൻ.	24

പരിവൃണ്ണ വരത്തിയെല്ലവേടും	
പരൻ നാഥൻ മിശിഹായെ വിസ്തൃയം	25
ശേഷിപ്പിരാറ്റു കൊട്ടു നറുകുകൾ	
ശേഷം ചിന്തിച്ചു കൂടിയലോകങ്ങൾ:-	26
ഈശ്വരാനുഗ്രഹം രാജാവായിട്ടുവരൻ	
അശ്വലോകംറിഞ്ഞു മിശിഹാ താൻ	27
രക്ഷകനെന്ന ഭക്തികൊണ്ടല്ലേതു്	
ഭക്തജനരൂപി ലാഭമോത്തിട്ടത്രെ	28
വിശ്വാസ ഹീനന്മാരേയകാര്യവാൻ	
വിശ്വനായകൻ കല്പിച്ചുപായമായ്	29
കടലുരയെയച്ചു ശിഷ്യരേ	
അടവിതന്നിൽ താനുമൊഴിഞ്ഞുപോയ്	30
ശിഷ്യർ തോണിയിൽ പോകുന്ന നേരത്തു	
തൽക്ഷണം കടൽ കോപിച്ചനേകവും	31
ഓളമേറിയലരുന്ന വായുവാൽ	
തള്ളിത്തോണിയെ മുക്കിത്തുടങ്ങിതു്	32
അന്നേരം കടലോളത്തിൽ നടന്നു	
വന്നോരു മന്ത്യാദിഹം പ്രത്യക്ഷമായ്	33
വേടിപ്പൂണ്ടു കരഞ്ഞിതു ശിഷ്യരും	
വേടിപോകി മിശിഹായരുൾചെയ്തു:-	34
“ഭൂഖം നീക്കുവാൻ വന്നതു ഞാൻതന്നെ”	
ഉൾക്കുറിവോടു കല്പന കേട്ടപ്പോൾ	35
ഉടനെ കേപ്പാ താനുണർത്തിപ്പിന്നാൻ:-	
“ഉടയോൻ നീയിവന്നവനെങ്കിലോ	36
കടൽമീതെതന്നെ വരുത്തിക്കൊള്ളുക”	
കടൽ ഭൂസകലേശനവന്നോടു:-	37
“വന്നുകൊൾക”യെന്നു തൻ നിരുവാക്കിനാൽ	
വെന്നു കേപ്പാ കല്പിൻമീതെയെന്നപോൽ	38
അക്കാലം കടൽ കോപിച്ചു കേപ്പായും	
ശക്തിച്ചു രക്ഷയപേക്ഷിച്ചിപ്പിന്നാൻ.	39
മിശിഹാ തുറക്കെ നീട്ടിപ്പിടിച്ചുടൻ:-	
വിശ്വാസാലോ! നീയെന്നു പകച്ചതു്,	40

എന്നു കുറുമരുൾചെയ്തു നോണിയിൽ	
താനും കൂടെയെഴുന്നള്ളിയകരെ	41
പുകുവിടെ വന്ധിപ്പോരുന്നതരം	
അക്കലത്തോടു മാർഗ്ഗമറിയിച്ചു	42
അവിടെ പല വൻപരം ശിഷ്യർ	
തീൻ വിശുദ്ധിയില്ലെന്നു പറഞ്ഞിട്ട്	43
കുളിയാതെയും കൈകഴുകാതെയും-	
മുള്ള ഭക്ഷണഭോജമറിയിച്ചു	44
ഉത്തരമപ്പോൾ നാഥനരുൾചെയ്തു:-	
ഏതു കല്പനകൊണ്ടു ഭോജമാണ്	45
പുറത്തുള്ളതുകൊണ്ടോരു ഭോജത്തിൻ-	
കുറവേറിക്കു വരുവതല്ലവോ	46
ഉള്ളിൽനിന്നുള്ള ഭോജമലത്തിന്നു	
ക്ഷാളനംകൊണ്ടു ശുദ്ധിയുണ്ടാകുമോ?	47
നാട്ടാചാരത്തെ ഏറവും വലിച്ചു	
കാടുള്ളിൽവെച്ചു തേറിക്കാട്ടും ചിലർ	48
ദൈവകല്പന ലംഘിക്കാതെ കുറ	
ഭവിക്കുമെന്നു ശങ്കിക്കേണ്ട ബലാൽ	49
ഇതു കേട്ടവർ കോപം മുഴുത്തുകൻ	
അതിൻശേഷമരുൾ ചെയ്തു തമ്പുരാൻ:-	50
“കണ്ണില്ലാത്തുള്ളോൻ കരുതുകൂട്ടത്തെ	
ഗുണമാംവണ്ണം നടത്തിക്കൂട്ടമോ?	51
വഴിക്കു പുറപ്പെട്ടവർ പോകിലോ	
കുഴിയിലവർ വീഴുമൊരുപോലെ”	52
തന്നുടെ സാരവാക്യരസജീനാൽ	
വിന്നെയുംകൂടി നാലായിരം ജനം	53
മൂന്നു നാൾകൂടെ ചാൽത്തവരൊക്കെയും	
അനുഗ്രഹിച്ചു തമ്പുരാനന്നേരം	54
ഏഴുപുറകൊണ്ടും കുറഞ്ഞ മീനുകൊണ്ടും	
അഴകാംവണ്ണം വിരുന്നമുട്ടിന്നേൻ	55
ഏല്ലാവരും തിന്നു പഠിപ്പുണ്ണം വന്നു	
നല്ല തീൻതരം ശേഷിച്ചു പിന്നെയും	56

- ഖരരേഴുകെട്ടെ മിഞ്ചൽ നിറച്ചുതാൻ
 നേരോടീശോമിശിഹാടെ വിസ്തൃതം! 57
 രക്ഷനാഥൻ മിശിഹായതിൻശേഷം
 ശിഷ്യരെ വിളിച്ചിവണ്ണം ചോദിച്ചു:- 58
 “ഞാനീക്കോട്ടിയ പ്രത്യക്ഷം കണ്ടിട്ട്
 ഞാനാരെന്നു പറയുന്നു ലോകരും” 59
 എന്നുൾചെയ്തു നേരത്തു ശിഷ്യരും
 അന്നാലോകരിൽ കേട്ടതുണർത്തിച്ചു:- 60
 “നിധുവാരിലൊരുത്തനെന്നു ചിലർ
 ഭൂപാൽ ചിലർ മോദനയെന്നതും” 61
 അന്നേരം ശിഷ്യരോടരുളിച്ചെയ്തു
 എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു നേരെത്തുമിത്? 62
 ഞാനാരെന്നും ശിഷ്യർ നിങ്ങൾ ചൊല്ലുവിൻ!
 അന്നവനിതു കല്പിച്ച നേരത്തു” 63
 തമ്പുരാനോടും കേൾപ്പായുണർത്തിച്ചു:-
 “തമ്പുരാൻ പുത്രൻ നീയെന്നു നിശ്ചയം” 64
 “കേപ്പാ ഭാഗ്യവാൻ നീയതു മാനുഷൻ
 കേൾപ്പിച്ചില്ല സർവ്വേശ്വരൻ തമ്പുരാൻ 65
 എൻപിതാവത്രെ നിന്നെചൊല്ലിച്ചതു
 കേപ്പാ നിന്റെ നാമമർപ്പം കല്പല്ലോ? 66
 എന്റെ ലോകസ്തേജ്ജിടിസ്ഥാനം നീ
 നിന്റെമേലേന്റെ പള്ളി പണിചെയ്യും 67
 അല്ലൽഭവിക്കുമിതിനല്ലതെ
 വെല്ലുവാൻ നരകം മതിയായ് വരാ 68
 സുലോകത്തിന്റെ താക്കോൽ തരുവാൻ ഞാൻ
 ഇലോലോകത്തിൽ നീ കെട്ടിയഴിച്ചുവോൽ 69
 മോക്ഷലോകത്തും ഞാൻ തികച്ചിട്ടുവാൻ
 മുജ്ജരഭതിന്നൊക്കെത്തരുവാൻ ഞാൻ 70
 ഇക്കാഴ്ചത്തരം ഭൂതൃപ്തവും വരും”
 ഉൾകൃപാലിതു കല്പിച്ചതിൻശേഷം
 പിന്നെത്താൻ മരിച്ചിടം പ്രകാശങ്ങൾ 71
 രണ്ടുശെ ശിഷ്യരോടരുളിച്ചെയ്തു:- 72

“ആദമാദി നരകല രക്ഷക്കു”	
അഭയാലെ ഞാനോരോശലംപുരേ	73
യുദ്ധ കയ്യാലെ പാടുകുളേറ്റിടം,	
വേദാലം കുമിരിച്ച മരിച്ചിടം,	74
ജന്മമോഴ്ത്താൻ ത്രിഭിന്നം ജീവിതം	
മുൻപെ വൃക്കമരുൾചെയ്ത സർവ്വതം	75
ജന്മമനുഭവിച്ചെഴു കേളപ്പോൾ	
ദേവശിഷ്യൻ മനോതാപമുൾക്കൊണ്ടു	76
കേവലമുണർത്തിച്ചിതു കേളാ താൻ:-	
ദേവമൽഗുരുവേ! കൃപാവാരിധേ.	77
നീയേവം ദുഃഖം കൈക്കൊള്ളരുതേ!	
അയതു നിനക്കൊടുമഴകല്ല!	78
ഇവ കേളായുണർത്തിച്ചതുനേരം	
അവനോടു തിരുവുള്ളകേടുമായ്;	79
“ഇവ ചൊല്ലാതെ പോക”യെന്നാട്ടി താൻ	
നീ വപസ്സിൻ സുഖമറിയും നീചൻ	80
നീ വൃഷലൻ മല്ലാർത്ഥമറിവില്ല	
ദേവനിഷ്ഠമതു കായ്മനനി	81
ദേവകായംപ്രതി മരിച്ചിടുവാൻ	
ഭവനിയിൽ പിറന്ന ഞാൻ മത്സ്യനായ്,	82
സർവ്വേശ്വരൻ ചിങ്ങമാസമാറാം ദിനം,	
പർവ്വതമേറി താവോരഗ്രേ നാഥൻ	83
കേളാ യാക്കോ, യോഹന്നാനെയും കണ്ടു,	
അപ്പർതമുകളിൽ ചെന്നപ്പോൾ	84
മുശ, യേലീനായെന്ന നിവിഴന്മാർ	
ജാശോ മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷമായത്ഭുതം	85
അത്മനാഥന്റെ അത്മാവിലെ മോക്ഷം	
അത്മാവിൽനിന്ന ഭേദത്തിൽ ചിന്തിച്ചു	86
ചിന്തിയനല്ല മോക്ഷ നിശ്ചലതേ,	
തൻതീരുമേനി സൃഷ്ടന തോല്പിക്കും,	87
കുളായത്തിന്റെ നിർമ്മല വെണ്മയൊൽ	
കണ്വറിക്കുന്ന പ്രകാശയുക്തമാം	88

ഭാവിഭാവ പ്രഭാവ പ്രയേണ	
അവൻ കണ്ടപ്പോൾ ബുദ്ധി വകച്ചത്	89
മുശയോട് മേലിയായോടുമപ്പോൾ	
ഈശ്വരാനാഥനുള്ളിപ്പെയ്യിക്കിനാൻ:-	90
“ശത്രുവാല്ലവ പാടുപെടുമെന്നും,	
ശത്രുക്കളാലെ ശാൻ മരിക്കുമെന്നും,	91
ലോകഭോഷോത്തരം ചെയ്യുമെന്നതും,	
ലോകരക്ഷ വരുത്തും പ്രകാരവും”	92
ശക്തനായ ദയാപരൻ തമ്പുരാൻ	
വ്യക്തമോഹം സർപ്പമരുൾചെയ്തു.	93
അപ്പോളുമ്പോൾ ശോഭകൾ കണ്ടാറെ	
കേളാ സന്തോഷം പുണ്ടുണർത്തിച്ചുകൻ:-	94
“ഐത നല്ലോരിക്കുറിയിടത്തിൽ നാം	
ചിത്രമാണ്ണിൽ മൂന്നു ചമസ്സേണം	95
ഒന്നു സ്വാമിക്കൊന്നേലിയായിക്കിട്ട്	
ഒന്നു മുശ നിവിയായിക്കുകേണം	96
നല്ല വിസ്താരമെന്തെന്നറിയാതെ	
ചൊല്ലി ശിഷ്യരിലുത്തരമിടക്കെ	97
അന്നേരം മേഘം മൂടിയെല്ലാരേയും,	
അന്നു ദ്യോമിലെ നാദവും കേട്ടുകാൻ:-	98
“ഇയ്യോർ പുത്രനിന്നിട മഹാ പ്രിയൻ	
ഇയ്യോർ, ചൊല്ലുന്നതെല്ലാഭം കേൾക്കേണം”	99
വിസ്താരമെല്ലാം മാഞ്ഞുപോയന്നേരം	
വിസ്താരനാഥൻ അന്നും ശിഷ്യരുമായി	100
അമ്മലയിൽ നിന്നപ്പോളെഴുന്നള്ളി	
നിർമ്മലനാഥൻ അഴ്വരെ വന്നപ്പോൾ	101
വിറന്നപ്പോളേ കാഴ്ചയില്ലാത്തവൻ	
പുറത്തു വഴി തന്നിലിരുന്നിട്ട്	102
നാദം കേട്ടപ്പോൾ നാഥനെ കമ്പിട്ടു	
വേദാപുണ്ഡരേകൻ ശോഭനത്തരം	103
മണ്ണിൽ തുപ്പൽ കഴച്ച കഴമ്പതു	
കണ്ണിൽതേച്ചു വെളിപ്പു കൊടുത്തു അൻ	104

യുദ്ധമാരുടെ പ്രധാന ഭജനം	
വേധാര്യ ചെയ്ത പ്രത്യക്ഷം മുട്ടവാൻ	105
നാഥൻ കാഴ്ചകൊടുത്ത പൃഥ്വിനെ	
യഥാഭൂമിയിൽ വരുത്തിട്ടു മൊന്നാൾ	106
“ഭയ്യനും ഭോഷത്താളനിയ്യൻ നിന്റെ	
ദൃഷ്ടി നൽകുവാൻ യോഗ്യശുഭാഭാവൻ	107
മുമ്പിലങ്ങു കരുതൻ നീയെങ്കിലോ	
ഇപ്പോൾ പുത്തൻപാറയുടെ നീയെങ്ങിനെ”	108
ചിന്തിച്ചുത്തരം മൊന്നുവരോടുകൂടി:-	
“ഏതുവേണ്ടു രഥസ്യുമിതല്ലല്ലേ?	109
ഈശോയെന്നയാൾ ചെയ്ത ദയാവിനാശം	
ദർശനമിനിക്കുണ്ടായി നിശ്ചയം	110
ഭോഷമുള്ളവനെന്ന് റിങ്ങിപ്പു ഞാൻ	
ദൃഷ്ടു ക്കു ദേവസഹായമില്ലല്ലോ!	111
ജനിതപ്പോലെ ദൃഷ്ടിയില്ലാത്തതു്	
കനിവോടയാൾ തന്നിരിക്കുന്നു	112
നേരവനിതു മൊല്ലിയ കാരണം	
വൈരത്താലവനേ പുറത്താറിനാൻ	113
കേട്ടിതു നാഥൻ തൻ കരുണാധിക്യം	
കാട്ടി വീണ്ടുവനെക്കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ	114
തമ്പുരാൻതൻ ചെയ്ത ദയവോടെ,	
“തമ്പുരാന്റെ സുതനെ വിശ്വാസമൊ?	115
നിന്മനക്കുറവിലെ” നന്തിരുത്തരം	
നിർമ്മലനാഥനോടുണ്ടെത്തിച്ചവൻ:-	116
“തമ്പുരാന്റെ പുത്രനെ നീ കാട്ടുകിൽ	
അൻപിന്നോടു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിട്ടുവാൻ”	117
തമ്പുരാൻമൊല്ലി “നിന്നോടു ചെന്ന ഞാൻ	
തമ്പുരാന്റെ പുത്രനെന്ന് റിങ്ങാലും	118
ഇതു കേട്ടപ്പോൾ കുമ്പിട്ടു വീണവൻ	
കർത്താവേ! തേടി വിശ്വസിച്ചെന്നാണു്	119
അജ്ഞ സമ്മതം ചെയ്ത പുരുഷൻ	
സുജ്ഞാന ശോഭ നൽകി സർവ്വേശ്വരൻ	120

മാനക്കനായി വന്ന സർവ്വേശ്വരൻ	
ശനിയാഴ്ച പൊരപ്പിച്ച രോഗങ്ങൾ	121
എന്നതുകേട്ട യുക്തന്മാരത്രയും	
അന്നു കോപിച്ചു വിസ്മയം പൂണ്ടവർ	122
വ്യാധിയുളളോരു നാരിയെ പിന്നെയും	
ആധിപോക്കി മിശിഹാ പൊരപ്പിച്ചു	123
അന്നാളിലത്ര ചൊയ്ക്കേണ്ട കാരണം	
ആ നഗർ വിചാരത്തിനടേ വൻപൻ	124
കരം നാമനെ നീചൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ	
കരമൊ സർവ്വേശ്വരൻ കല്പിച്ചു:-	125
“കേൾക്കു നീ ശനിയാഴ്ച ദിവസത്തിൽ	
നാല്പാലിയൊന്നു വീണ്ടു കഴിയുന്നതിൽ	126
പാർക്കോ, ശനിയാഴ്ച കരേറുമോ?	
ഒക്ക മത്തുന്നതിൽ വലുതല്ലയോ	127
ന്യായമുള്ളവരെന്നു പറക്കയും	
ന്യായക്കേടനേകം നിങ്ങൾ ചെയ്യയ്യൂട്”	128
ഇപ്രകാരങ്ങൾ കേട്ടു പ്രധാനിയും	
കോപപൈശ്വര്യം വലിച്ചു മാനസേ	129
അവർകളുടെ ദുഷ്ടകൃത വ്യക്തത	
അവരോടടുത്തു ചെന്നു നോക്കി	130
പല നാളിൽ മിശിഹായെക്കൊല്ലുവാൻ,	
ഫലമെന്നിയേ വേല ചെയ്യാനവർ,	131
നാശമേല്ക്കാനാശ താനെങ്കിലും	
മിശിഹാ മനസ്സാകും കാലത്തിലും	132
താൻ കല്പിച്ച ദിവസംവരുമ്പോളും	
താൻ കല്പിക്കാതെയൊരാതില്ലാക്കുമേ	133
രോഗക്കാരെ പൊരപ്പിച്ചുകൊള്ളുവാൻ	
വേഗം വൈദ്യനെയവനേപക്കിക്കും	134
കണ്ടാലോരമവനെ പ്രിയപ്പെടും,	
പണ്ടൊരുനാളും കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും	135
ആത്മനാഥൻ മിശിഹായുമപ്പോഴും	
ആത്മരോഗികളെ രക്ഷിച്ചിഴുവാൻ.	136

പാവപ്പെട്ടതെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവാൻ	
പാപികളോടണയും കരുണയാൽ	137
സ്നേഹമോടവരെ ബഹുമാനിക്കും,	
മറ്റൊരു കഷ്ടമെന്നെ ചിലർ ചൊല്ലും	138
ലോകനായകൻ സർവ്വമറിഞ്ഞവൻ	
അൽകൃതത്തിന്നു സാമ്യമരുൾചെയ്യും:-	139
“നൂറ്റാളുള്ളവനെന്നിനെക്കൊണ്ടൊത്താൽ;	
നൂറ്റിയിലൊന്നൊരിക്കൽത്തന്നെ ചേർത്താൽ	140
അശ്രുതത്തെപ്പിടിച്ചെടുത്തു ചുവൻ	
ചൊല്ലുള്ളത്തോർത്തതിനെ തേടും	141
ഇന്നു ഞാനതുപോലെ കേൾക്കുന്നു	
വന്നു ഞാൻ പാപിശ്രുതത്തെ രക്ഷിച്ചാൻ.”	142

എട്ടാംപാദം സമാപ്തം.

ഒൻപതാം പാദം

മരിച്ച് അടക്കപ്പെട്ടു നാലുനാളായ ലാസരിനെ ഉയർപ്പിച്ചതും, യുദ്ധന്മാരുടെ മേൽപട്ടക്കാരും, പ്രധാനികളെപ്പോലെയും വിചാരിച്ചു കത്താവിനെ കൊല്ലുവാൻ ഉറപ്പിച്ചതും, ലാസരിന്റെ വീരത്തിൽ മറിയം മശിഹായെത്തന്നെ കത്താവിന്റെ രൂക്ഷാലക്ഷ്യത്തിൽ വിലയേറിയ സുഗന്ധം പൂശിയതും അതു കാരണത്താൽ ശിഷ്യരോടുകൂടി കൽപ്പിച്ചതും, തന്റെ പ്രത്യാപത്തോടുകൂടെ ഓരോരലംപള്ളിയിൽ കഴിഞ്ഞതും എഴുന്നള്ളിയതും, അപ്പോഴുണ്ടായ സ്തുതിയും, ഓരോരലം നഗരത്തിലൊക്കെ കത്താവിനെ കരഞ്ഞതും അതിന്റെമേൽ അശരീരി വാക്യമുണ്ടായതും, തന്റെ തിരുമരണത്തെ പിന്നെയും ശിഷ്യരോടുകൂടി അറിയിച്ചതും, യൂദസ്സരിയോത്ത കത്താവിനെ ഒന്നിരിക്കാണിച്ചു കൊടു

പ്പാൻ കൂലി പറഞ്ഞാത്തതും, കഞ്ഞാവു തന്റെ അമ്മയുടെ വക്കൽചെന്നു എത്രയും ദുഃഖത്തോടെ യാത്ര ചെയ്തി പിരിഞ്ഞതും.

- പാവംതിൻ മടലൈത്തായും സഭാ
തൻ പ്രിയമൊക്കയിശോമേലാക്കിനാൾ 1
അവർക്കുള്ളോരു ഭാരതാവിന്നാമയം
സുവൈഷമ്യമായേറവും വർച്ചിച്ചു. 2
അവസ്ഥയതു ചൊല്ലിവിട്ടാളുടൻ
ജീവരക്ഷ നാമനോടുണർത്തിപ്പാൻ. 3
തൻപ്രിയനായ ലാസറിന്നാമയം
തന്മുരാനോടു ഒതുരറിയിച്ചു. 4
കുത്താവിമൊഴി കേട്ടിട്ടു രണ്ടുനാൾ
പാർത്തുപിന്നെയും പോയില്ല രക്ഷകൻ, 5
ഇഷ്ടനാഥൻ ശിഷ്യരോടു കല്പിച്ചു
ഇഷ്ടനാമമെന്റെ ലാസർ ഭരിച്ചെന്തെ. 6
ഒടുക്കമെഴുന്നള്ളി സമൃദ്ധഭൂമി
ഓടിവന്നപ്പോൾ മാത്തായുണർത്തിച്ചു 7
“ഉടയോൻ നീയിവിടെയുണ്ടെങ്കിലോ
ഉടപ്പിറന്നവൻ മരണംവരാ. 8
ഇപ്പോഴും നീ പിതാവോടവേക്ഷിച്ചാൽ
തപ്തിതാവതു കേൾക്കുമറിഞ്ഞു ഞാൻ 9
വിശ്വനാഥനീശിമായരുൾചെയ്തു:-
“വിശ്വസിക്കു നിൻ ഭാരതാവു ജീവിക്കും” 10
മറിയം മടലൈത്തായതുനേരം
അറിഞ്ഞപ്പോളവളോടി വന്നുടൻ 11
ചേതസി പ്രിയമുള്ളവർക്കുളുടെ
ചേതസ്സുപത്തൊക്കെ ദയാപരൻ. 12
അല്പകൊണ്ടു പഠിപ്പെട്ടു കണ്ണുനീർ
തല്പരൻ തന്റെ പ്രിയത്തെക്കാട്ടിനാൻ 13
മുഖ്യന്മാരവരാകുന്ന കാരണം
ദുഃഖംപോക്കുവാൻകൂടി മഹാജനം 14

ഭൂമി രന്ധ്രത്തിൽവെച്ചു മുമ്പേശവം	
ഭൂമി നാഥനവിടേക്കെഴുന്നള്ളി	15
കല്യട്ടെള നീക്കുവാൻ കല്പിച്ചു	
നാലുവാസരം ചെന്നവൻ ചത്തിട്ട്	16
കത്താലെ പാരം നാറീടുമിശ്രവം	
മാത്തായിങ്ങനെ വാത്തയുണർത്തിച്ചു	17
വിശ്വനാഥൻ പിന്നെയും കല്പിച്ചു:-	
“വിശ്വസിച്ചാൽ മരിച്ചവൻ ജീവിക്കും”	18
ശ്രാമം പുതാൻ ചിതാവോട്പേക്കിട്ടു:-	
“ചിതാവേയെന്റയപേക്ഷ കേട്ടു നീ	19
അതു കാരണം നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നു	
ഇതിഹായിപ്പോൾ ഞാനപേക്ഷിക്കുന്നു	20
ഞാനപേക്ഷിക്കും കാര്യങ്ങളൊക്കെയും	
അനുകൂലമറിഞ്ഞറിക്കുന്നു ഞാൻ”	21
ഈ മഹാജനം കണ്ടു വിശ്വസിച്ചാൻ	
ആമയ്മിതു പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു:-	22
അതിൻശേഷമെന്നു ഭയാപരൻ	
പുത്രൻ തമ്പുരാനെന്നതാനന്ദത്താൽ	23
“ലാസർ നീ പുറപ്പെട്ടുവായിങ്ങനെ	
ലാസരമപ്പോൾ ജീവിച്ചു വിസ്മയം	24
ഇടിപോലൊരുനാദം കേൾക്കാമപ്പോൾ	
ഉടൻ ചത്തവൻ ജീവിച്ചെഴുന്നേറ്റു	25
പലരുമില്ലാൻ രക്ഷിതാവെന്നതും	
കല്യഷ്ണനീക്കി വിശ്വസിച്ചിടീനാൻ	26
ചിലരിക്കഥ പട്ടക്കാരരോടും	
വലിയ ജനത്തോടുമറിയിച്ചു.	27
പൈതൃസ്തമിവർ വഴുചിച്ചു മനേസേ.	
മിശിഹാക്കു സ്തുതിയറച്ചോറവും	28
അഗ്നികുടി വിചാരിച്ചു യുദ്ധം:-	
“പേരുമിശോയെക്കൊല്ലണമെന്നതും	29
അഗ്നി വർച്ചിച്ച പെരുകീടുംമുമ്പെ	
അഗ്നിവേഗം കെട്ടത്തേണമല്ലെങ്കിൽ	30

ശക്തിപ്പെട്ടെന്നാലഗ്നി കെട്ടത്താമോ?	
ശക്തിയേറിവരുമതുപോലിപ്പോൾ	31
ഇവൻ ചെയ്യുന്ന വിസ്മയം കാണുകയാൽ	
ഭേവനെനതു ലോകരൂപ്യപോം.	32
അവന്റെ ചൊല്ലിൽ നില്ക്കുമെല്ലാവരും	
അവസ്ഥകൊണ്ടു കാണാമിതപ്പോഴെ	33
റോമ്മാശാജാവും പരിഭവിച്ചിടും,	
നമുക്കെ നാട്ടിനന്തരവും വരും	34
ഏതുവേണ്ടുവെന്നെല്ലാവും നോക്കുവാൻ	
അന്തരമായെല്ലാവരും ഗ്രഹിച്ചല്ലോ!"	35
കയ്യേപ്പായെന്ന മേല്പുളയ്ക്കുവൻ	
ന്യായത്തെയവൻതന്നെ വിധിച്ചതു":-	36
"ലോകമൊക്കെയും രക്ഷിച്ചുതിന്നായി,	
ലോകരിലൊരുത്തൻ മരിക്കുന്നല്ല"	37
മരണംകൊണ്ടു രക്ഷ ലോകത്തിന്നു	
വരുമെന്നറിയാതെ പറഞ്ഞവൻ	38
ഹിംസിപ്പാനുള്ള മനസ്സുകൊണ്ടത്രെ	
ഈ സാധ്യമെന്നു പറഞ്ഞു കയ്യേപ്പാ	39
അന്നതൊട്ടു മിശിഹായെക്കൊല്ലുവാൻ	
വന്നവർ മനസ്സിലെ നിശ്ചയം	40
വെസഹാ വെരുന്നാളടക്കുന്നതിൻ	
വാസരമാറു മുൻപിൽ മിശിഹാ താൻ,	41
ലാസരോടെ വിരുന്നിലിരുന്നപ്പോൾ	
അസ്ഥലത്തിൽ മദലൈത്താ ചെന്നുതൻ	42
മാണിക്കായ സുഗന്ധമീലിസം	
വൃണ്യകാൽകളിൽ വൃശിഭക്തിയോടെ	43
സ്കന്ദിങ്ങോത്ത ഭൂതമാവതുനേരം	
പറഞ്ഞു "ഭരണ മേതമിതെന്നവൻ	44
ഇതിന്റെ വില മനറ്റു കാണുണ്ട്"	
ഇതിനാലത്രെ ദാനധർമ്മം ചെയ്യാം?"	45
കള്ളൻ മോഷ്ടിപ്പാനാഗ്രഹംവുണ്ടുവൻ	
ഉള്ളിൽ ജീനടയാവുകൊണ്ടല്ലതു"	46

അന്നേരമെളിച്ചെയ്തു രക്ഷകൻ	
“എന്നുടെ ദേഹം പുശിയതുകൾ	47
അവർ ചെയ്തതിനർത്ഥമുണ്ടെന്നറി	
ശവത്തെയടക്കുമ്പോളിതു ക്രിയ	48
കാലവുമതിനടുത്തിരിക്കുന്നു	
എല്ലാതും കൃതം നന്നെന്നു ചൊല്ലിടും	49
മർത്ത്യപശുക്കൾ നാണിപ്പിച്ചിടുന്നു	
പ്രതാപമുഖ്യനാമനോരോശലം	50
പുകയാൻ തിരുമനസ്സിൽ കൽപ്പിച്ചു,	
അക്കോപ്പെത്രയും ചിത്രം ചിത്രമേമാ	51
തേരിലാനകുഴത്തിലുമല്ലെല്ലാ	
വീഴ്ത്തുമേമശാത്തിന്മേലല്ല	52
കഴുതയേറി മഹാ മോഷണത്തോടും	
എഴുന്നള്ളി മിശിഹാ പുറപ്പെട്ടു	53
സ്വപ്നം സുവണ്ണ പങ്കത്തിലെങ്കിലും	
വർണ്ണവും പങ്കവും പൊന്നിലിരിക്കിലും	54
സ്വപ്നത്തിൻ കാന്തിമാനം മങ്ങാത്തപോൽ	
സ്വപ്നമണ്ണു സ്വരൂപിയും നാമനെ	55
അസംഖ്യം ലോകർ കൂടിയെതിരേറു	
“പ്രസാദം മഹാ സൂരിമോഷണത്തോടും	56
അശാന ദാവീദിനുടെ പുത്രനും,	
ആശീർവാദം സർവ്വേശ്വരന്റെ നാമത്താൽ	57
സാധുവാചണ്ണം വരുന്ന നാമനും	
സാധുലോക ജനത്തിന്നു സത്പദ്യം	58
ഉന്നതത്തിലും തന്മൂലം സൂതി.”	
എന്നെല്ലാവരും സൂതിച്ചു മോഷിച്ചു	59
വൈരമുള്ളവരതു മുക്കിക്കിനാർ	
ഗുരുവെയെന്തിതെന്നതു കേട്ടാറെ	60
മുർജ്ജനമിതു ചൊന്നതിന്മേലും	
സജ്ജന സമുപനാമനരുൾചെയ്തു.	61
“ഇജ്ജനത്തെ മുക്കിയാൽ, കല്ലുകൾ	
അജ്ഞതകേട്ടെന്ന സൂതിച്ചിട്ടുമുക്കൻ	62

എന്നതുകേട്ട ശത്രു മനസ്സികൽ	
അന്ന കോപാഗ്നിജ്ജ്വലിച്ചു ദൃഢം.	63
രാജധാനികടുത്തുമിശിരൊയും	
യശസ്സമതിൻ മുഖ്യവും പാതൂതു തന്റേ	64
പാതൂതു കണ്ണനീരിണുതെ ധാരകൾ	
പേന്തോറോലമെ! കണ്ണന്തൾചെയ്യ:-	65
“മുനം നീ നിവിയന്മാരെക്കൊന്നവൾ	
വന്നുകൂടും നിനക്കതിന്റെ ഫലം	66
ചിന്തിക്കതെ നിനക്കുള്ള ഭാഗ്യം നീ	
അന്ധതപംകൊണ്ടു കാണാതെ നിന്ദിച്ചു	67
കൂടും കുഞ്ഞിനെ കഷ്ടപ്പെടുപോൽ;	
കൂട്ടവാൻ നിന്നെയാസ്ഥയായെത്ര ഞാൻ	68
കിട്ടയില്ല നിനക്കതിന്റെ ഫലം,	
വീട്ടുവാനുള്ള കാലംവരുന്നമോ	69
ശത്രുക്കും, വളയും ഞെരുക്കീട-	
ജിതരന്നു നിനക്കരുമില്ലാതെ	70
ചിന്തവെന്തതി സംഭ്രമഭീതിയാൽ	
അന്തവും നിനക്കാവഹിക്കും പുനർ	71
കല്പിന്മേലൊരു കല്പ ശേഷിക്കാതെ	
ഏല്പാം നിന്നിലൊടുങ്ങുമസംശയം”	72
പത്തനത്തിൽ ചൊല്ലി മഹാ യോഗത്തിൽ:-	
പിതാവെയിപ്പോൾ കാട്ടുക പുത്രനെ!	73
ഇടിപോലൊരു നാദം കേൾക്കായുടൻ:-	
“കാട്ടി നിന്നെ ഞാൻ കാട്ടുവന്മേലിലും”	74
ശിഷ്യരോടു താൻ പിന്നെയരുൾചെയ്യ:-	
“ദേവിക്കളുടെ പക്കൽ കയ്യാളിച്ചു	75
കരിശിലെന്നെ രൂക്ഷവാൻ കല്പിക്കും	
ധരിക്കയിപ്പോൾ കാലമടുക്കുന്നു”	76
നന്തിന്നു പ്രഭുപോലെ മിശിരൊതെ	
സ്തുതി മുഖ്യജനത്തിനസമ്പന്നായ്	77
അതു കാരണം മേല്പട്ടകാരനും	
ശത്രുയോഗവും കൂടിയൊരുമ്പെട്ടു	78

ഇവൻ ചെയ്യുന്ന ക്രിയകൾ കണ്ടിട്ട്	
സർവ്വലോകരസസരം ചെയ്യുന്ന	79
ചതിയാലിവനെ വധിപ്പിക്കേണം	
അതല്ലാതൊരുവായവും കണ്ടില്ല	80
പെരുന്നാളിലതു കൂടുവാൻ പണി	
വീരോധിച്ചിടം ലോകരൊരുപോലെ	81
സ്തംഭിയോത്ത ദ്രവ്യത്തിനു മോഹിതൻ	
നെരിവുകെട്ട ഭൃഷ്ടൻ നരാധമൻ	82
എന്തിനിക്കു തരം നിങ്ങൾ ചൊല്ലുവിൻ	
ചിന്തിച്ചുപോലെ സാധിപ്പിച്ചിടുവൻ	83
നിങ്ങൾക്കുള്ള പ്രത്യർത്ഥി ജനത്തിനെ	
നിങ്ങൾക്കു ഞാനവകാശമാക്കുവൻ	84
മുപ്പതു വെള്ളിക്കൂത്തു വിലയതു	
അപ്പോളെല്ലാരുമൊത്തു ബോധിപ്പിച്ചു	85
സത്ഗുരുവായ സർവ്വേശനെയവൻ	
നിർഗുണനിധി മൂലാരിൽ നീചകൻ	86
വിറാവൻ വില വാങ്ങി മടിയാതെ,	
ഒറ്റവാൻ തരം നോക്കി നടന്നിതു്	87
സ്വാമി തന്റെ മരണമടുത്തപ്പോൾ	
സ്വമാതാവിനെക്കണ്ടു മിശിഹാ താൻ	88
യാത്രചൊല്ലി, വരുന്ന ഭുവങ്ങളും	
പിതാവിന്നുടേയൊത്തയും കേൾപ്പിച്ചു	89
സർവ്വ സൃഷ്ടിയിൽ മെ പ്രിയകന്യകെ!	
ഭാവിയാകുന്ന വസ്തുക്കൾ ചൊല്ലുവാൻ	90
മടിയെങ്കിലും പീഡയെന്നാകിലും,	
മുടുവാൻ യോഗ്യമല്ലെന്നൊച്ച ഞാൻ	91
ഞാൻ പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തു പോകുവാൻ	
ഇപ്പോൾ കാലാവരുന്ന സമയമായ്	92
പോകുമുമ്പിൽ ഞാൻ നിന്നോടു വാത്കൾ	
അകെയുമറിയിപ്പാനായ് വന്നിതു്:-	93
“ഇഷ്ടമാതാവേ കേട്ടുകൊണ്ടോളുമെ	
ദുഷ്ടന്മാരുടെ കൈകളാൽ ഞാൻ മരവാ	94

നിഷ്ഠൂര ഭിന്നമുഖങ്ങളനേകവും	
ഇഷ്ടപാലനത്തിന്നു ക്ഷമിക്കും ഞാൻ	95
എന്നെ വിറ്റു കഴിഞ്ഞതറിഞ്ഞു നൻ	
പിന്നെ ശത്രുക്കളെന്നെ പിടിച്ചിടും	96
കെട്ടും തല്ലുമിടക്കും നിഷ്ഠൂരമായി	
അടിക്കും ദേഹം പൊളിക്കും തല്ലിനാൽ	97
മുൾമുടിവെഴുതും, കുരിശിൽ തൂക്കിടും	
തുള്ളും ഹൃദയത്തെ കന്തത്തിനാൽ	98
ഇതെല്ലാം ക്ഷമിച്ചാനുമിച്ചു ഞാൻ	
പിതാവുമതു കല്പിച്ചു നിശ്ചയം	99
ലോകദോഷത്തിന്നുണ്ടുതെളിയില്ലേ-	
മെങ്കിലിതിന്നു സമ്മതമാകേണം	100
ഭൂമിദണ്ഡവും തമ്പുരാനെപ്രതി	
ശങ്കിച്ചാൻ യോഗ്യമല്ലെന്നു കാട്ടുവേൻ.	101
പരലോകസുഖമേകമാദൃമെ-	
ന്നുല്പി ലോകരീതിനാലറിയേണം.	102
എന്നൊരു ദുഃഖംകൊണ്ടു വലയും നീ	
ഞാനതുകൊണ്ടു സഹിച്ചുമേറും	103
മനസ്സിൽ സ്ഥിരം കൊള്ളുക നാമിനി,	
തന്നിടത്തുവർ കല്പന കേട്ടിടും	104
നിവൃന്തരീതി മുഖവയറിയിച്ചു	
സർവ്വതും തികഞ്ഞീടുമിതുകാലം	105
ഇടികൊണ്ടുപോൽ തവിച്ചു സ്രീവര,	
വാടി കണ്ണുകൾ പെയ്തു പെരുമഴ	106
ഒട്ടനേരമഭാഷയായ് നിനിട്ട്	
ഇടമുട്ടിപ്പറഞ്ഞു വധുത്തമ	107
ഇത്ര ദുഃഖമിനിക്കു മറ്റൊന്നിനാൽ	
വസ്തുവൊക്കെയും മുടിഞ്ഞാലും വരാ	108
ദേവകല്പന കേട്ടേ മതിയാവൂ	
തല്പിരോപമയോഗ്യമല്ലൊട്ടുമേ	109
ഭിന്നമുഖം കൂടുകകൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ	
സങ്കടം കുറപ്പാൻ മമ വാഞ്ചരിതം.	110

അതുകൊണ്ടൊരു രണ്ടുണ്ടാം മമ	
ചേതസ്സിലതുകൊത്തേതുഗതി,	111
സർവ്വനാഥനാം പുത്രനീതു കേട്ടു	
സർവ്വ സ്നേഹമാതാവോടരുൾചെയ്തു	112
ഇരുവരുടെ ദുഃഖം ചൊറുക നീ	
ഇരുവരുടെ ദുഃഖവും ഞാൻ തഥാ	113
എന്നു പുത്രൻ അരുൾചെയ്തു നേരത്തു	
അന്നേരം ദേവമാതാവരുൾചെയ്തു:—	114
നീനുടെ ദുഃഖത്തിന്നു പ്രതിശ്രുതി	
എന്നാത്മാവിലതേൾക്കുമുഗ്രം തഥാ	115
ലോകപുത്ര! വിരോധമെന്നാക്കിലും,	
ലോകരക്ഷയതിനാലുണ്ടാമല്ലോ	116
എന്നിലുമെന്നെക്കാളെനിക്കിയ്യുമാം	
നിനിലും വിതുകല്പന സമ്മതം	117
അന്നേരം സുതൻ മൂന്നാന്നാൾ രാവിലെ	
നിന്നെക്കാണെതിനായ് വരുന്നുണ്ടു ഞാൻ	118
വിന്നെയെന്നും മരണമുണ്ടാമ് വരാ	
അന്നേരം നിന്നെ രണ്ടുപിച്ഛിടുവാൻ	119
ഇവണ്ണം പ്രഭ യാത്ര വഴങ്ങിട്ടു	
പോയ് വിധിപോലെ വെസരോ കല്പിച്ചു.	120

ഒൻപതാം പാദം സമാപ്തം.

പത്താം പാദം

വെസരോ ആയത്തമാക്കുചൻ രണ്ടെ ശിഷ്യ
രോടു കല്പിച്ചതിൻവണ്ണം ആയത്തമാക്കിയതും, തന്റെ
ആ ഒട്ടകത്തെ അത്താഴത്തിൽ ശിഷ്യരുടെ കൗൽ ക
ഴിക്കുകയും, യൂടസ്റ്ററിയോത്ത രണ്ടെ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്ന

വിചാരം അറിയിക്കയും അപ്രതീക്ഷിതവും വിത്തറിൻ
 യും സാദൃശ്യത്തിൽ തന്നെത്തന്നെ മുഴുവനും തന്റെ
 ബാവാസ്തു പൂജയായിട്ടും മനുഷ്യരുടെ ആത്മാവിന്റെ
 ഭക്ഷണമായിട്ടും കല്പിക്കയും ചെയ്യതും, താൻ ചാവു
 പൊരുൾ അരുളിച്ചെയ്യതും, പത്രോസു തന്നെ മുന്ത
 ശം ഉപേക്ഷിക്കുമെന്ന് അരുളിച്ചെയ്യതും, അത്താഴം
 കഴിഞ്ഞു തന്റെ പിതാവിനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടു മൂന്നു
 ശിഷ്യരോടുകൂടെ ഒരു തോപ്പിൽ ചെന്നു തന്റെ ബാ
 വായോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു ചോര വിയർത്തതും, ഒട്ടകം മോലാ
 വാ വന്നു അശ്വസിപ്പിച്ചതും അതിന്റെശേഷം ശി
 ഷ്യരെ ഉണർത്തിക്കൊണ്ടു ശത്രുക്കളുടെ ഏതിരെ ചെന്ന
 തും, തിരുവാക്കിന്റെ ശക്തിയാൽ ശത്രുക്കൾ വീണതും
 അവരെ ഏഴന്നേല്പിച്ചതും, യൂദസ്സായിത്ത കത്താവി
 നെ മുതലിടാറാക്കിത്തതും, കേപ്പാ ഒരുത്തന്റെ
 ചെവി ചെത്തിയാറെ ആയതിനെ സ്വസ്ഥതയാക്കി
 യതും, കത്താവിനെ ശത്രുക്കൾ പിടിച്ചുകെട്ടി ഹന്നാ
 ന്റെ പക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നതും, ഒരു നീചൻ തന്റെ
 തിരുക്കുന്നത്തിൽ അടിച്ചതും, പിന്നീടു കയ്യേറ്റായുടെ
 പക്കൽ കൊണ്ടുപോയതും, തന്നെ കൈല്ലുവാൻ തക്കവ
 ണ്ണം പലകൂട്ടം കള്ളന്മാർക്കി ഉണ്ടാക്കുകയും പിന്നെയും
 പല വിധത്തിൽ കത്താവിനെ കയ്യെടുത്തീയതും.

- പുളിയാത്തപ്പം തിന്നേണ്ടും മുമ്പിലെ
 നാളിൽ ശിഷ്യരടുത്തു ചോദിച്ചിതു്:- 1
 “ഇപ്പെസരമാടെ ഭക്ഷണമെവിടെ
 കോപ്പുകുടേണമെന്നരുളീടുക.” 2
 പരമപാൻ മിശിഹാതന്മൂലൻ
 അരുളിച്ചെയ്തു ശിഷ്യജനത്തോടു്:- 3
 “പുരത്തിൽ നിങ്ങൾ ചെല്ലുമ്പോൾ നിങ്ങൾ
 ഒരത്തൻ കൊണ്ടുപോകുമവനുടെ 4
 സ്ഥലത്തിൽ നിങ്ങൾ കൂടെവെ ചെല്ലവിൻ
 ശാലകാട്ടുമാ വീട്ടിലെ നായകൻ 5

അതിൽ പെസഹാവിരുന്നു കൂട്ടവിൻ"	
ഇതു കല്പനപോലെ ചെയ്യാതെ	6
അശ്രമമുണ്ടോരാടുപോൽ തമ്പുരാൻ	
അക്കാലം മരിക്കുമെന്ന കാരണം	7
നിർമ്മല സർവ്വജ്ഞാനിയോ ഭാവനം	
നിർമ്മലമുണ്ടോരാടു പൂജിക്കേണം	8
ആകട്ടെ മൃകു പത്മീരായും ഭൂതം	
വീടുതോറും ഭക്ഷിക്കേണമെല്ലാതും	9
എന്നു പണ്ടോരു പ്രമാണം കല്പിച്ചു	
തന്റെ ലോകകീർത്തനയുമാഭരം	10
ഇക്കൽപ്പന വിഷയവും സാമ്യവും	
തികച്ചാനീശോ പെസഹാ തിന്നിതു"	11
അത്താഴം കഴിയുന്ന നേരമുടൻ	
വസ്തുവൊക്കെക്കു മീശാമുണ്ടുവൻ	12
(ചിത്രമെത്ര താൻ ചെയ്തോരു വിസ്തരം)	
ചിത്തഭക്തിയെളിമ വിധിയത്താൽ	13
ശീലമുറവി, താൻ ശിഷ്യജനങ്ങളെ	
കാൽ കഴുകി വിശുദ്ധി വരുത്തിനാൻ	14
അതിന്റെശേഷമരുൾചെയ്തു തമ്പുരാൻ:-	
"കത്താവെന്നതും ഗുരുജ്ഞാനനതും"	15
എല്ലാതും നിങ്ങളെന്നെ വിളിക്കുന്നു;	
ഉള്ളപോലിതു ചൊല്ലുന്നിതെന്നുടെ	16
എളിയുള്ള വൃത്തിയിൽ കണ്ടുപോൽ	
തെളിവോടിച്ചു ചെയ്യേണം നിങ്ങളും	17
ഇവ ചൊല്ലിത്തീർത്തുകാരത്തോടെ	
ഭാവി ദർശനംകൊണ്ടുളളിയെല്ല:-	18
സത്യം നിങ്ങളിലൊരുത്തനൊന്നായ്	
ശത്രുക്കൾക്കെന്നെ കയ്യാളിക്കുമിത്,	19
അരുന്നെല്ലാതും ചോദിച്ചിടും വിധന	
തിരിച്ചു സ്റ്ററിയോത്തയെ കാട്ടിനാൻ	20
അതിന്റെശേഷം വാക്കിനഗോചരം	
അതുലുപ്രിയത്തിന്നുടെ രക്ഷക്കും	21

- അർച്ചക്കുമാരമാവിന്നുടെ രക്ഷയ്ക്കും
 അർച്ചശിഷ്ട കുർബാനയും നൽകിനാൻ 22
- തൻവിശുദ്ധ ശരീരവും മോരയും
 രണ്ടുമാനയ്ക്കു മംഗല ദത്തമായ് 23
- ഉള്ളിൽ ചേർന്നിരിപ്പാൻ പ്രിയത്താലതു
 കൊള്ളുക,യെന്നു മിശിഹാ കൽപ്പിച്ചു 24
- എപ്പോഴുമുള്ള ഭക്ഷണസാധനം
 അപ്പംകൊണ്ടു ശരീര ബലം വരും, 25
- മുന്തിരിപ്പഴം ഫലരസ പാനത്താൽ
 സന്തോഷമുണ്ടാം നശിക്കും ദാഹവും 26
- ഈ രണ്ടിൽ ഗുണം കൊള്ളുമാരമാവിന്നും
 വരുമെന്നതിനർത്ഥം മറിച്ചിപ്പാൻ 27
- തദ്ദൂപങ്ങളിൽ രഹസ്യമായത്
 തദ്ദൂപങ്ങളിൽ തന്നെ മറച്ചു താൻ, 28
- എന്നുമേയകനീടതിരിപ്പാനായ്
 ഇന്ത്യോപോപായം കല്പിച്ചു തന്നിതു് 29
- അന്നു ശിഷ്യർ പട്ടംകൊടുത്തു താൻ,
 പിന്നെച്ചാവു പൊരുളരുളിച്ചെയ്തു:- 30
- കേട്ടുകൊള്ളവിനെൻറെയുണ്ണികളെ
 ഒട്ടും വൈകാതെ പോകുന്നു ഞാനിതാ 31
- പുത്തനായുള്ള പ്രമാണം നൽകുന്നു:-
 അതാകുമെൻറെ ശിഷ്യർ ലക്ഷണം. 32
- നിങ്ങളെ ഞാൻ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ
 നിങ്ങൾ തങ്ങളിൽ സ്നേഹമുണ്ടാകണം! 33
- ഞാൻ പോകുന്ന സ്ഥലത്തരികിലെത്തുവാൻ
 ഉപായം നിങ്ങൾക്കിപ്പോഴുണ്ടായ് വരും, 34
- ഇപ്പോൾ കൂടാത്തതെന്തുകൊണ്ടെന്നതും
 കേപ്പാ "കൂടെ മരിപ്പാൻ ഞാനെ"ന്നവൻ 35
- "നീ മരിക്കുമോ"യെന്നരുളിച്ചെയ്തു:-
 "ശെമോൻകേപ്പായെ കേട്ടുകൊൾകെങ്കിൽ നീ 36
- ഇന്നിശാകോഴി കൂക്കുന്നതിന്മുമ്പേ
 മൂന്നു വട്ടം നീയെന്നെയുപേക്ഷിക്കും. 37

ഞാൻ പോകുവഴി നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുവാൻ	
ഞാൻ പ്രമാണിക്കും കൽപ്പന കേട്ടാലും	38
എന്നോടുകൂടെ വാഴേണമെങ്കിലോ	
എന്നെ സ്നേഹമുണ്ടാകിലും കല്പന	39
ഉപേക്ഷിക്കാതെ സരിച്ചിടേണം	
ഞാൻ പോയിട്ടു നിങ്ങൾക്കുള്ള വീഡുകൾ	40
പോക്കി റൂറായെ യയപ്പൻ സതപരം	
നീക്കിട്ടുമയ്ക്കാൾ ചിത്തതമസ്സിനെ	41
മുന്തിരിങ്ങാ വള്ളിയതു തൻ കൊമ്പിൽ	
നിന്നു വേർപെട്ടാൽ കായുണ്ടായിട്ടുമോ?	42
എന്റെ സ്നേഹത്തിൽനിന്നു വേർപെട്ടവൻ	
അഗ്നിക്കുമാത്രം കൊള്ളമെങ്കൊമ്പുപോൽ	43
ഞാൻ സഹായമില്ലാതൊരു കാഴ്ചയും	
നിങ്ങൾക്കു സാധ്യമായ് വരാ നിണ്ണയം	44
എന്നിൽനിന്നുകലാതെ നിന്നീടുവിൻ	
എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ തുണസന്തതം	45
ഞാൻ പോകുന്നതിനാൽ വരും മുട്ടുകൾ,	
അപായമതുകൊണ്ടുള്ള സംഭ്രമം,	46
നീക്കുവിൻ ശുഭം കൂട്ടുവിൻ നിങ്ങൾക്കു	
സങ്കടം നിങ്ങൾക്കുവാശ്യമായത്,	47
എൻ നാമത്താലുപേക്ഷിപ്പതൊക്കെയും	
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വരുത്തിത്തന്നിട്ടവൻ”	48
ഇതരുൾചെയ്യ ശേഷവും തന്നുടെ	
വിതാവിൻസ്തുതി ചെയ്യതിൻശേഷവും	49
ചിത്തെ തെളിവും ഭൂമിക്കു വെളിവും,	
അസ്മിച്ചിട്ടെഴുന്നള്ളി രക്ഷകൻ	50
തൽപുരത്തിലെ സൗഖ്യമതൊക്കുവെ	
അപ്പോൾ കൂടെപ്പൂർപ്പെട്ടു നിശ്ചയം	51
ഈശോ നായകൻ ചെന്നൊരു തോട്ടത്തിൽ,	
തൻ ശിഷ്യന്മാരെ ഭൂതത്തു ചാർപ്പിച്ചു	52
തൽപ്രതാപ സാക്ഷികളാം മൂലരെ	
താൻ തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോയരുൾചെയ്യ:—	53

“മരണാധി മേ മാനസേ പ്രാപിച്ചു	
പരീക്ഷ തന്നിൽ വീഴാതിരിപ്പാനായ്	54
ഉണർന്നിടുകൾക്കീപ്പോൾ ദേവബലം	
ഉണ്ടാവാനായി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളണം	55
മേലോണയാത്രയടുത്തു് തിടുന്നു	
അല്പം പിന്നെയും നീക്കിട്ടു കമ്പിട്ടു	56-
സ്വപിതാലോകവേക്കിട്ടു ചെന്നതു് :-	
മേവിതാവേ! നിൻ സമ്മതമെങ്കിലോ	57
ദുസ്സഹമീ! ഭൂഃഖമൊഴിപ്പൂ നീയെ!	
മനക്കമ്പു നിൻ തികെത്തു കേവലം	58
ഒഴിച്ചാൻ തെളിഞ്ഞിരിപ്പുകിൽ, നിന്നാൽ	
വഴിപോലെ നിന്നിൽ പൂർത്തിയാകെട്ടെന്നും	59
പിന്നെ ശിഷ്യരെക്കാണാനെഴുന്നള്ളി	
സ്വപ്നത്തിലകപ്പെട്ടതു കണ്ടു താൻ	60
“എന്നോടുകൂടെയുണർന്നിരിപ്പതി-	
നിന്നു നിങ്ങൾക്കു സാധ്യമതില്ലയോ,	61
മനസ്സാകിലും ദുർബല പാത്രങ്ങൾ	
എന്നറിഞ്ഞു ഞാനെന്നു പ്രഭോത്തമൻ	62
രഹ്യരാണ് പിന്നെയും നമസ്സരിച്ചു	
മുൻപോലെയുറങ്ങി ശീതൃനാരം	63
മൂന്നാംവട്ടം വരുന്ന ഭൂഃഖങ്ങളും	
തന്നെക്കുടമയനുസരിച്ചോരും	64
മൃതകുടമെന്നുമുള്ള കളഭരെയും	
നരകത്തിങ്കൽ വിഴവോരെന്നതും	65
ചിന്തിച്ചിട്ടുള്ള താപമഹത്വത്താൽ	
തൻതിരുമനീ ചോരവിചിത്രു താൻ	66
ചിന്തി കണ്ണിൽ കരുതരുമൊഴുകിട്ടു	
രക്തസ്പർശത്താൽ നന്നല്ല ഭൂതലം	67
അന്നേരമൊരു മഹാഭാരം വന്നുതൻ	
തന്നെ വരച്ചുണർത്തിപ്പറിക്കുന്ന	68
“അ ജയപ്രഭു നീയല്ലോ നിന്നുടെ	
നേജസ്സിനു സമമോ ജഗത്രയം!	69

അന്നത്തുറോഷ മഹത്വത്തിനു	
ഹീനാൻ ധർമ്മ മഹത്വംകൊണ്ടു നീ	70
ദേഹനിതിക്കു പകരം വിട്ടുപാൻ	
ഭൂവികൽ നരനായ സർപ്പച്ചരോ!	71
നിൻതിരുനാമാർത്ഥമറിഞ്ഞല്ലോ നീ;	
നിൻചിതാവിന്നിഷ്ടവുമറിഞ്ഞു നീ.	72
സാമ്യമല്ലാത്ത ദയാവു കണ്ടവർ	
സ്വാമി നിൻജയം മോഷ്ടിക്കും ഞങ്ങളും	73
ചൈത്താനാക്കു മഹാ തോൽവിയെങ്കിലും	
ചൈത്താനാരാൽ വിരോധം വശമല്ല.	74
പുണ്യവാന്മാരാം സജ്ജനമൊക്കെയും	
ത്രാണം നിന്നോടു പ്രാർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നു	75
എന്തിനൊക്കെ ഞാൻ കേൾപ്പിക്കുന്നു വൃഥാ	
അന്നോനേശ്വരൻ നീയല്ലൊ ത്രാണേശ്വര	76
സർപ്പജ്ഞനാം നീ സർപ്പമറിയുന്നു	
സർപ്പസാരനിധി മഹാ വിജ്ഞാൻ	77
മാലാകായിരുണത്തിച്ചു കമ്പിട്ടു	
കാലം വൈകാതെ നാഥൻ മിശിരായും	78
ചെന്നു ശിഷ്യരെക്കണ്ടരുളിച്ചെയ്യും:-	
എന്നെയൊറിയ ശത്രു വരുന്നിതാ!	79
ഇങ്ങു വന്നവരെത്തന്നതിന്മുമ്പെ	
അങ്ങോട്ടു ചെല്ലേണം മടിയൊതെ നാം	80
എന്നരുൾചെയ്യെഴുന്നള്ളി രക്ഷകൻ	
അന്നേരം ശത്രുവൃന്ദം വരവതാ	81
പന്തം, കുന്തം, വാൾ, മുൾത്തടി, വടി	
ചന്തത്തിൽ ശൂലം, വെൺമഴ, ചൊട്ടയും	82
സന്നാഹമോടങ്ങൊരറനും കൂട്ടരും	
വന്നു നാഥനാം മിശിരായെ നേരെ	83
അന്നേരമടുത്തു സ്തംഭിയോത്തായും	
മുന്നമൊത്തപോൽ മുന്തി മിശിരായെ,	84
എന്തിനു വന്നു നീയിങ്ങു സ്നേഹിതാ,	
എന്തിനു ചുംബിച്ചെന്നെയേൽപ്പിക്കുന്നു.	85

എന്നു യുദ്ധായോടരുളിയ ശേഷം	
വന്ന മറുജോരോടു ചൊന്നീശോ താൻ	86
“നിങ്ങളാരെമ്പോഴും വന്നിതു?”	
“ഞങ്ങളീശോ നന്ദനായെന്നവർ”	87
ഈശോ ഞാൻതന്നെ,യെന്നരുൾ ചെയ്തപ്പോൾ	
നീചവൃന്ദമതു കേട്ടു വിണടൻ	88
ചത്തപോലവർ വിണ കിടക്കിലും	
ശത്രുതപത്തിനിളക്കുമിപ്പു താനും	89
ഏതുകൊണ്ടവർ വീണതു കാരണം	
തൻ തിരു ദേവവാക്കിന്റെ ശക്തിയാൽ	90
ലോകമൊക്കെയും ലോകരെയൊക്കെയും	
ഏക വാക്കിനാൽ സൃഷ്ടിച്ചവനിയാൾ	91
തന്നനോഗുണാൽ ദാസ്യരക്ഷാത്ഥമായ്	
താൻ മരിപ്പാനുച്ചിതെന്നാകിലും	92
താനനുവദിച്ചിടതെയാകുമേ	
തന്നോടാവതില്ലെന്നറിയിച്ചു താൻ	93
പിന്നെശ്ശത്രുക്കളോടരുളിച്ചെയ്തു	
ഉന്നതനായ നാഥൻ മ്ശിഹായും	94
ഉണ്ടി തന്നിൽ ശയനമെന്തിങ്ങനെ	
ഏഴന്നേറുമെന്തൊന്നും വാത്കൾ	95
അടയാളമറിഞ്ഞു ശത്രുക്കളും,	
അടുത്തു പിടിച്ചാനുള്ളിൽ വൈരത്താൽ	96
ശൈലോകേപ്പാ വാഴ്ത്തിയൊരുത്തനെ	
തിന്മയ്ക്കധീനമാം ചെവി മേടിച്ചു	97
മ്ശിഹായതു വിവക്ഷിയച്ചെവി	
ആശ്ചര്യംവെച്ചു താൻ കേട്ടു പോക്കിനാൻ	98
അന്നേരം വിശപ്പേറിയ വ്യാഘ്രംപോൽ	
ചെന്നു കെട്ടി വലിച്ചു മ്ശിഹായെ	99
മന്ത്രി-അന്ധിപ്പിച്ചു ചവിട്ടിയും	
(മാന്ത്രി-നുള്ളി-മുഖത്തവർ മുട്ടിയും-)	100
തമ്മിൽതമ്മിലിണങ്ങി വലിക്കയും	
നിർമ്മരിയാദ വാക്കു പറകയും	101

ഇമ്മറാ ദുഃഖകൃച്ഛ്രമുഖ്യേണോ)	
നമ്മുടെ മരണ ഭോഷിമുഴുപ്പുയ്യോ.	102
പിന്നെയുന്നതായ മിശിഹായെ	
ഹന്നാന്റെ മുമ്പിൽകൊണ്ടു നിറുത്തിനാർ	103
അവിടെ കയ്യേറ്റായുടെ ദാസത്തിൽ (യ്	
തൻവിധി കേൾപ്പാൻ നാഥനെ കൊണ്ടുപോ	104
മേൽപ്പട്ടക്കാരനാകുന്നവനപ്പോൾ	
തലുൻ മിശിഹായോടു ചോദിച്ചു	105
“കേൾക്കട്ടെ നിന്റെ ശാസ്ത്രങ്ങൾ യുക്തിയും	
വ്യക്തമായുള്ള വ്യാപ്തിവചനവും”	106
നിന്ദവാക്കി വന്നിങ്ങനെ ചൊന്നപ്പോൾ	
അന്നേരം സകലേശനരുൾചെയ്തു	107
“എന്നോടെന്തിനു ചോദിക്കുന്നു വൃഥാ	
അന്നേരം വലർ കേട്ടവരുണ്ടല്ലോ?	108
അന്നേപക്ഷി നീ നേരെല്ലാം ബോധിക്കാം”	
എന്നരുൾചെയ്തു നേരത്തൊരു വലൻ	109
പട്ടക്കാരനോടിയോനീ-യെന്നവൻ	
അടിച്ചു മിശിഹായെ കവിളിമേൽ	110
അന്നേരമവനോടരുളിച്ചെയ്തു:-	
ചൊന്നതിൽ കുറുമുണ്ടെങ്കിൽ കാട്ടു നീ	111
ന്യായമത്രെ പറഞ്ഞു ഞാനെങ്കിലോ	
ന്യായമോ നീയടിച്ചതു ചൊല്ലുക	112
മേല്പട്ടക്കാരനിരിക്കും മന്ദിരേ,	
കേപ്പാ പിന്നാലെ ചെന്നു ഗുരുപ്രിയൻ	113
ഒരു സ്ത്രീയവനോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ	
ഗുരുവിനെ യുവേക്ഷിച്ചു പേടിയാൽ	114
മൂന്നു പട്ടവും തന്നാഗുരുവിന്റെ	
സുഷ്ണേഹ ശിഷ്യനല്ലെന്നു ചൊന്നപ്പോൾ	115
കോഴി കൂകി, മിശിഹായെ നോക്കിനാൽ	
അഴൽപ്പുണ്ടവനറിഞ്ഞു ദുഷ്ടകൃതം	116
കോഴികൂകുന്നതയ്യോൾ കേട്ടാൽ മനം	
അഴിവോടു കരയും പിന്നെസ്സഭാ.	117

ഭവിക്കാമുമ്പിൽ തോന്നും മനസ്സീരും	
ഭവിപ്പാനുടനീളം മടുത്തുപോം	118
മൗലിമാതെ സഭയ്ക്കു കൽത്തുണിതു്	
പ്രശംസിപ്പുപോലെവിടെയുൾസമീരം	119
കയ്യേപ്പായുമാലോകരിൽ മുഖ്യരും	
ഭയംവിട്ടു മിശിഹായെക്കൊല്ലുവാൻ	120
നൂയകാരണം വേണമെന്നുണ്ടല്ലോ	
ആയതിനവർ സാക്ഷി നിറുത്തിനാൻ	121
സാക്ഷിത്വമതുകൊണ്ടു പോരാഞ്ഞിട്ടു്	
സൂക്ഷം ചൊല്ലു നീ സർവ്വേശ്വര നാമത്താൽ:-	122
“തമ്പുരാന്റെ പുത്രനോ നീ ചൊല്ലുക”	
തമ്പുരാനോടു ചോദിച്ചു കയ്യേപ്പാ	123
തമ്പുരാനവനോടരുളിച്ചെയ്തു:-	
“തമ്പുരാന്റെകനാം പുത്രൻ ഞാനെന്നെ	124
തമ്പുരാന്റെ പ്രാബല്യത്തോടുകൂടെ	
തമ്പുരാൻ പുത്രൻ ഞാൻ വരും മേഘത്തിൽ	125
സർവ്വഭൂതരുമെന്നെന്നാക്കുന്നുവോൾ	
സർവ്വസംശയം തീർന്നു വിശ്വാസമാം”	126
എന്നിവണ്ണമരുൾചെയ്തു തമ്പുരാൻ	
അന്നേരം കയ്യേപ്പായുമാചെയ്തു:-	127
“എതിനിന്നീപ്പലതരം സാക്ഷിത്വം?	
ചിന്തിച്ചാലിതു സാക്ഷിക്കുപോരായോ?	128
സർവ്വേശ്വരൻ പുത്രനാകമിവെന്നു	
സർവ്വേശ്വരൻ തന്നെ നിന്ദിച്ചു ചൊന്നപ്പോൾ	129
മരണത്തിന്നു യോഗ്യനിവൻ നൂനം	
കാരണവേണ്ട ചത്തേ മരിയാവൂ.	130
കാൽക്കുരിവനെ കൊടുക്കേണം	
ഭരിതത്തിന്റെ ശിക്ഷ വേണംതാനും	131
ഇവണ്ണമവൻ ചൊല്ലിയാലോകരും	
അവണ്ണമെന്നെ കല്പിച്ചുചിട്ടു	132
തല്ലി-നാളി-യടി-ചിടിച്ചാരവർ	
തലയിൽ മുടി പാിച്ചു ഭാഷിച്ചു.	133

തൻമുഖത്തിലും തൂപ്പി കയ്യുമേറോ!	
ജന്തുവോടീതു കാട്ടുമോ മാനുഷൻ!	134
ഭൂമഹാഭോഷം പൊരുപ്പാനയതും	
ക്ഷമിച്ചൊക്കെ മഹാ ഭുഃഖവാരിധി	135
മാനുഷരുടെ രക്ഷ ഭാഹുത്താലും	
തീൻ വൈരം വൈരസ്യഫലമിത്	136
കൃച്ഛ്രത്തിന്നുതെ സമുദ്ര വാങ്ങുന്നോൻ	
കൃച്ഛ്രാഭി മഹാ സങ്കടം പൂർത്തി	137
മിശിഹാ മഹാ ഭുഃഖഗാധാബ്ധിയിൽ	
നാശവെച്ചുപും വിണ്ണ മുഴുകിനാൻ.	138

പുത്തൻപാറ സമാപ്തം.

പതിനൊന്നാം പാദം.

—:o:—

കർത്താവിനെ പീലാത്തോസിന്റെ പക്കൽ കൊണ്ടുപോയതും സ്റ്റാറിയോത്താ കെട്ടിത്തൂങ്ങു ചത്തതും യൂദന്മാരോടു പീലാത്തോസു കർത്താവിന്റെ കുറ്റം ചോദിച്ചതും താൻ രാജാവാകുന്നോ എന്നു പീലാത്തോസു ചോദിച്ചതിന് ഉത്തരം അരുളിച്ചെയ്യതും കൊലയ്ക്കു കുറ്റം കണ്ടില്ലായെന്നു പറഞ്ഞു കർത്താവിനെ പീലാത്തോസു റോറോദേശിൻപക്കൽ അയച്ചതും തന്നെ വെള്ളക്കല്ലായം ധരിപ്പിച്ചു വിണ്ടും പീലാത്തോസിൻപക്കൽ റോറോദേശയച്ചതും തന്നോടു വധം ചെയ്യരുതെന്നു പീലാത്തോസിന്റെ ഭാഗ്യം അളവിട്ടു പറഞ്ഞതും കർത്താവിനെയും ബറാബറായെന്നു കൊലപാതകനെയും ഇണയാക്കി പെരുന്നാളിന് അരെ വിട്ടുവിടണമെന്നു പീലാത്തോസു ചോദിച്ചതും ബറാബറായെ വിട്ടയച്ചതും കർത്താവിനെ തല്ലിച്ചതും മുൾമുടി വെച്ചതും തന്നെ ശത്രുക്കൾക്കു കാണിച്ചുകൊണ്ടു

ഇതാ മനുഷ്യനെന്നു പറഞ്ഞതും കുരിശിൽ തൂക്കണമെന്നു യൂദന്മാർ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞതും പിന്നേയും കേസറിന്റെ ഇഷ്ടക്കേടു പറഞ്ഞതുകേട്ടു പിലാത്തോസു ഭയന്നു ഇവന്റെ ചോരസ്തു പങ്കില്ലായെന്നു പറഞ്ഞു കൈകൾകിയതും, കൊലസ്തു വിധിച്ചതും സ്ത്രീകൾ മുറയിട്ടതും ഒരു സ്ത്രീ മുഖം തുടച്ചതും തന്നെ കുരിശിന്മേൽ തറച്ചു തൂക്കിയതും, സൂർ്യഗ്രഹണവും മറ്റും പല പുതുമയുണ്ടായതും തന്റെ ശത്രുക്കളെക്കുറിച്ചു അപേക്ഷിച്ചതു മുതലായി ഏഴു തിരുവാക്യം അരുളിച്ചെയ്തതും, തന്റെ ജീവൻ പിരിഞ്ഞശേഷം തന്റെ തിരുവിലാവിൽ ഒരാളെണ്ണൻ കത്തിയതും, തിരുശ്ശരീരം കവറടക്കം ചെയ്തതും.

- | | |
|-----------------------------------|----|
| ആകാശത്തിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞു താമസി, | 1 |
| ആകാശകാരം മുഴുത്തു മാനസേ | |
| പ്രകാശം നീളെ വ്യാപിച്ചിരിക്കിലും | 2 |
| അക്ഷാമ്പിൽ പുലർച്ചയടുത്തില്ല | |
| പുലർകാലേ മഹായോഗവുംകൂടി | 3 |
| കൊലസ്തു വട്ടം കൂട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടു | |
| വീഴ്ചവാനായ സപ്തേശപുത്രനെ | 4 |
| കാൽക്കാരൻ വക്കൽ കയ്യാളിച്ചു | |
| സ്തറിയോത്താ മശിഹായെക്കൊല്ലുവാൻ | 5 |
| ഉറച്ചെന്നതിങ്ങതവനന്നേരം | |
| വേദിച്ചു പട്ടക്കാരനെക്കണ്ടവൻ | 6 |
| തദ്രൂപം വീണ്ടുകൊടുത്തു പീഡിതൻ | |
| ദോഷമില്ലാത്തയീശോയെ വിററുത് | 7 |
| ദോഷമത്രെ കഷ്ടമിനിക്കെന്നവൻ | |
| വാങ്ങിയ കാശെറിഞ്ഞവിയെടയവൻ | 8 |
| തന്നത്താൻ തൂങ്ങി ദുർജ്ജനം ചത്തിത് | |
| ആ ദിക്കിൽ ശവമടക്കുവാൻ നിലം | 9 |
| ആ ദ്രവ്യം കൊടുത്തുകൊണ്ടു യൂദരും | |
| നിവൃന്ദാരിതു മുനെഴുതിവച്ചു | 10 |
| അപ്പുണ്ണമതിന്റെ തികവായത് | |

- പീലാത്തോസിന്റെ ന്യായത്തിൽ നാഥനെ
 ഏല്പിച്ചുനേരം കുറും ചോദിച്ചവൻ! 11
- ദുഷ്ടനല്ലെങ്കിലിവനെയിവിടെ
 കൊണ്ടുവരുവാൻ സംഗതിയാകുമോ" 12'
- ഇങ്ങിനെ യൂദർ പീലാത്തോസുത്തരം:-
 നിങ്ങളെ ന്യായത്തോടൊത്തിട്ടും യഥാ 13
- ശിക്ഷിച്ചിന്നെന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു തോന്നുമ്പോൽ
 ശിക്ഷിച്ചാൻ കുറും കണ്ടിട്ടിവന്നു ഞാൻ 14
- പീലാത്തോസിനു ചൊന്നതിനാത്തരം
 ആലോചനയനോടറിയിച്ചിതി 15
- സാക്ഷാൽ ഞങ്ങൾക്കു ചിന്തിച്ചാൽ മുഷ്ടരം
 ശിക്ഷിച്ചാനില്ലെന്നിടനെ യൂദരും 16
- രാജ്യത്തനീശോയൊടു ചോദിച്ചു:-
 "രാജാവായെന്നോ നീ നേര ചൊല്ലുക" 17
- അന്നേരം നാഥൻ "രാജാവു ഞാൻതന്നെ
 എന്നെ രാജ്യം ഭരിക്കുത്തല്ല 18
- ഞാൻ രാജാവായ" പിറന്നു പട്ടാങ്ങക്കു
 ഞാൻ സാക്ഷിച്ചാനായ് ഭൂമിയിൽ വന്നിതു" 19
- ആ ലോകരോടധികാരി ചൊന്നപ്പോൾ
 കൊലക്കു യോഗ്യം കണ്ടിട്ടിയാൾക്കു ഞാൻ 20
- ഗ്രീലാക്കാരനീശോയെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ
 പീലാത്തോസയച്ചേരോദേശിൻ പക്കൽ 21
- ഹേരോദേസു പല പല ചോദ്യങ്ങൾ,
 അറപ്പുകെട്ടു നീ ചകൻ ചോദിച്ചു 22
- മിശിഹായും മിങ്ങാതെന്നിന്നു തദാ
 ഈശോയെപ്പൻ നിന്ദിച്ചു കശുലൻ 23
- വെളുത്തോരു കുപ്പായമിട്ടുവിട്ടു
 ഇളപ്പത്തോടയച്ചവൻ നാഥനെ 24
- വീണ്ടും പീലാത്തോസിൻപക്കൽ നാഥനെ
 കൊണ്ടുവന്നു ന്യായമുസഞ്ചയം 25
- പൈശ്ചന്യത്താലെ ഈശോയെക്കൊല്ലുവാൻ
 ആശ യൂദർക്കറിഞ്ഞധികാരിയും 26

- ഇയാളെ രക്ഷിപ്പാനുമയപ്പാനും
 ആയതിന്നു പീലാത്തോസു വേലയായ് 27
 ഭാര്യയന്നു ചൊല്ലിവിട്ടു തരക്കണം:-
 “നീയതിശമിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നവൻ 28
 ന്യായസമ്മതമുള്ളവൻ പുണ്യവാൻ,
 നീയവനോടു നിഷ്കൃപ ചെയ്യല്ലെ! 29
 അവനുംലമിരാത്രി വലഞ്ഞു ഞാൻ
 അവനോടുപദവിപ്പാൻ പോകല്ലെ” 30
 എന്നവൾ ചൊല്ലി വിട്ടതു കേട്ടപ്പോൾ
 എന്നതുകണ്ടു ശങ്കിച്ചധികാരി 31
 എന്നാലെന്തൊരുപായമിതിനെന്ന്-
 തന്നുള്ളിലവൻ ചിന്തിച്ചനേകവും 32
 “മുന്നമെ പെരുന്നാൾ സമ്മതത്തിന്
 അന്നൊരു പിഴയാളിയെ വിടുവാൻ 33
 ന്യായമുണ്ടല്ലോ യുക്തമെന്നാണു്
 ആയതിന്നെന്നാൽ ഈശോയെ രക്ഷിപ്പാൻ 34
 ഇന്നതിന്നൊഴിവുണ്ടാകുമിങ്ങനെ”
 നന്നായുള്ളിലാച്ചു തെളിഞ്ഞവൻ 35
 അതുകൊണ്ടു പിഴയാത്ത നാഥനെ
 ഘോരകനായ മറ്റു പാപിയേയും 36
 വരുത്തി ലോകരോടവൻ ചോദിച്ചു:-
 “ആരെയിപ്പോളയക്കേണം ചൊല്ലുവിൻ” 37
 ശിഷ്ടനെ വേണ്ട-ദയയില്ലൊടുമെ,-
 ഭയ്യന്നും മറ്റൊ പാപിയെ വീണ്ടവർ- 38
 സർവ്വമംഗലനിധിയേക്കാളവർ
 സർവ്വഭയ്യനെ സ്നേഹിച്ചു രക്ഷിച്ചു 39
 അന്നേരം യുക്തമാരോടധികാരി-
 എന്നാലീശോയെക്കൊണ്ടെന്തു വേണ്ടതു്? 40
 ചൊല്ലിക്കൊള്ളുവിനെന്നു പീലാത്തോസു
 ചൊല്ലി യുക്തധികാരിയോടുകൂടി 41
 “കുരിശിലിവനെ തൂക്കിക്കൊല്ലുക”
 അരിശത്താലവരിതു ചൊന്നപ്പോൾ 42

കല്ലുപോലെയൊരു മനസ്സിൽ	
അല്ലശ്ശോണിച്ചലിവു വരുത്തുവാൻ	43
ചൊല്ലി ഹിമാന്തേന്ദ്രസതിനുപായമായ്	
തല്ല കല്പിച്ചു; കെട്ടിച്ചു നാഥനെ	44
തെവരിപക്ഷത്തിലാകുന്ന സേവകർ	
ശരീരമുള്ളോനിയ്ക്കുള്ളനോക്കാതെ,	45
ചമ്മട്ടി, വടി, കോൽ, മുത്തുകൾ	
മാംസം ചിത്തുവാനാണിക്ഷേപം	46
കോപ്പുകൾ കൂട്ടി, കെട്ടി മുറക്കിനാർ	
കുപ്പായം വീക്കി, ഭയവില്ലാത്തവർ	47
തല്ലിതലസ്യമുള്ളവർ നീങ്ങിട്ടു	
തല്ലി വൈരികൾ പിന്നെയും പിന്നെയും	48
ആളുകൾ പലവട്ടം പകർന്നിട്ടു	
യൂച്ചിച്ചു തന്റെ മാംസവും ചോരയും	49
അന്തരം ദയാനിധി സുദോഷം	
ചിത്തി വീഴുന്നതെന്തു പറയാവൂ!	50
തലതൊട്ടടിയോളവും നോക്കിയാൽ	
തൊലിയില്ലാതെ സ്വർണ്ണമുറികൾ!	51
ഒഴുകുന്ന പുഴയെന്നതുപോലെ	
ഒഴുകി ചോര മാംസ ഖണ്ഡങ്ങളാൽ	52
പുലിപോലെ തെളിഞ്ഞവരെന്നേരും	
പല പാടുകളേല്പിച്ച കാരണം	53
മരിക്കത്തക്ക ശിക്ഷ പലവട്ടം	
ധീരതയോടു ചെയ്തവരെങ്കിലും	54
മരണസ്ഥലമവിടെയല്ലാത്തതു	
മരിച്ചില്ല താനെന്നേ പറയാവൂ.	55
മുളളാലെ മുടി ചമച്ചു തലയിൽ	
കൊള്ളുവാൻവെച്ചു തല്ലിയിറക്കിനാർ	56
ഭാക്കിച്ചു പിന്നെ രാജാവിനെപ്പോലെ	
തൊഴുതു നിന്ദിച്ചേറും പാഞ്ഞവർ	57
ഇന്ദ്രപോ താനുമൊരക്കാരും മിണ്ടാതെ	
കൃഷ്ണമെല്ലാം ക്ഷമിച്ചു ലോകംപ്രതി	58

മാനുഷരീതികളാൽ മനംപൊട്ടും	
ദീനരായ മഹാ ദുഷ്ടരെങ്കിലും	59
ഇങ്ങനെ പല പാട്ടുകൾ ചെയ്യിട്ട്	
അങ്ങു യുദ്ധരൈക്കാട്ടി മഴിവിറയെ	60
അതുകൊണ്ടുവർ വൈരമൊഴിച്ചാനായ്	
“ഇതാ മാനുഷൻ” എന്നു ചൊന്നൊമ്പർ	61
നാശസംശയം പോക്കുവാണെന്നുപോൽ	
ആശപൂണ്ടു പീലാത്തോസു ചൊന്നപ്പോൾ:	62
ലേശാനുഗ്രഹം കൂടാതെ പിന്നെയും	
നീചഘാതക യുദ്ധ മൊല്ലിനാർ	63
“കരിശിൽ തൂക്കുകെ” നതിനത്തരം	
കാരണം കണ്ടില്ലെന്നു പീലാത്തോസും	64
എന്നതുകേട്ടു യുദ്ധരമെയ്യ:-	
(അന്നേരം സകലേശന കുറുമായ്)	65
തമ്പുരാൻ പുത്രനാകനിവന്നെന്ന്	
തമ്പുരാനെ നിന്ദിച്ചു പറഞ്ഞിവിൻ	66
ഇമ്മഹാ നിന്ദവാക്കു പറകയാൽ	
തൻമൃഗം മരണത്തിന്നു യോഗ്യനായ്	67
ഇങ്ങനെ യുദ്ധർ ചൊന്നതു കേട്ടപ്പോൾ	
അങ്ങു പീലാത്തോസേറെശ്ശങ്കിച്ചവൻ	68
ഉത്തമനിശിദ്ധായോടു ചോദിച്ചു:-	
(ഉത്തരമൊന്നും കേട്ടില്ല തൽക്ഷണം)	69
എന്നോടെന്തിപ്പോൾ നീ പറയാത്തത്	
നിന്നെക്കൊല്ലിപ്പാൻ മുഷ്കരൻ ഞാൻതന്നെ	70
വീണ്ടും നിന്നെയയച്ചാനും ശക്തൻ ഞാൻ	
രണ്ടിനും മുഷ്കരമെന്നിങ്ങല്ലോ	71
എന്നറിഞ്ഞു നീ എന്നോടു നേരുകൾ	
ചൊല്ലിക്കൊള്ളുകയെന്നു പീലാത്തോസും	72
അന്നേരം മിശിദ്ധായരുളിച്ചെയ്യ:-	
“തന്നു മേൽനിന്നു നിനക്കു മുഷ്കരം	73
അല്ലെങ്കിലൊരു മുഷ്കരതപംവരാ	
എല്ലാം മുമ്പെയറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു ഞാൻ	74

അതുകൊണ്ടെന്നെ എല്ലിച്ചവനുടെ വൃത്തിക്കു ഭോഷമേമെന്നീശോ താൻ”	75
കായ്ക്കാരനയ്ക്കാൻ മനസ്സുതു” വൈരികൾ കണ്ടു നിലവിളിച്ചതു”:-	76
“കേസർ തന്റെ തിരുവുള്ളക്കേടതും അസംശയം നിനക്കുവേരും ദ്രവ്യം	77
അയ്യോളല്ലാതെ രാജൻ നമുക്കില്ല അയ്യങ്കമുകമിവൻ വീരോധിച്ചു	78
താൻ രാജാവെന്നു നടത്തി ലോകരെ നേരെ ചൊല്ലിക്കീഴാക്കിയവനിവൻ	79
കുരിശിന്മേൽ പതിക്കു മടിച്ചാതെ” കായ്ക്കാരനതുകേട്ടു ശരിച്ചു	80
കുറമില്ലാത്തവന്റെ ചോരയാൽ കുറമില്ലെന്നിങ്ങെന്നു ചെയ്തവൻ	81
കുഴക്കിയും യുദ്ധതുകണ്ടു വിഴയെല്ലാം ഞങ്ങൾക്കായിരിക്കട്ടെ	82
എന്നു യുദ്ധന്മാർ ചൊന്നതു കേട്ടപ്പോൾ അന്നേരം പീലാത്തോസു കായ്ക്കാരൻ	83
കുരിശിലിപ്പോളീശോയെ തൂക്കുവാൻ വൈരികൾക്കുനവാദം കൊടുത്തവൻ	84
വലിയ തടിയായ കുരിശുതു” ബലഹീനനീശോയെയെടുപ്പിച്ചു”	85
ഉന്തിത്തള്ളി നടത്തി മിശിഹായെ കുന്തിപ്പുണ്ണിലും പുണ്ണു വരുത്തിനാൻ	86
ചത്തുപോയ മൃഗങ്ങളെ ശപാകൾപോൽ എത്തി വൈരത്താൽ മാന്തുനു നുള്ളുനു	87
പാപികൾ ബഹുമാന്യരും കൃമുക്കൾ കൃപയറവാൻ ചെയ്യുന്നനാഡി	88
അതു കണ്ടിട്ടു സ്രീകൾ മുറയിട്ടു സുതാപമീശോ കണ്ടതളിച്ചെയ്യ	89
എന്തേ? നിങ്ങൾ കരയുന്നു സ്രീകളെ! സന്തതിനാശമോത്തു കരഞ്ഞാലും	90

എന്റെ സങ്കടംകൊണ്ടു കരയേണ്ട	
തന്റെ തന്റെ ദോഷങ്ങളെയോർത്തിട്ടും	91
നിങ്ങളെ പുത്രനാശത്തെ ചിന്തിച്ചും	
നിങ്ങൾക്കേറിയ വീഡക്കവകാശം	92
ഒരു സ്ത്രീയപ്പോൾ ശീലയെടുത്തുകൻ	
തിരുമുഖത്തിൽ ശുദ്ധി വരുത്തിനാൾ	93
ശീല പിന്നെ വിരിച്ചുകൻ കണ്ടപ്പോൾ	
ശീലയിൽ തിരുമുഖരൂപമുണ്ടു്	94
ഇതു കണ്ടവർ വി.സ്.മന്ദം പുണ്ടുകൻ	
അതിന്റെശേഷം സർവ്വ ദയാപരൻ	95
വലഞ്ഞു വിണ്ണ ഗാഢജ്ഞാമലയിൽ	
അലസ്യത്തോടു ചെന്ന് മിശിഹാ താൻ	96
കുപ്പായമുകൻ പഠിച്ച യുദ്ധന്മാർ	
അപ്പോളുകൾ ശിന്ധേൽ മിശിഹായെ	97
ചരിച്ചുണ്ടുകിടത്തി നിഷ്ഠൂരമായ്	
കരം രണ്ടിലും കാലുകൾ രണ്ടിലും	98
അണി തറച്ചുകൻ തൂക്കി മ്ശിഹായെ	
നാണക്കേടു പറഞ്ഞു പലരും	99
കുരിശിന്മേൽ കുറഞ്ഞതിന്റെ വാചകം	
കായ്ക്കുരുളയെഴുതിത്തറച്ചിതു:-	100
തദർത്ഥം "മീശോ നസ്രായിലുള്ളവൻ	
യുദ്ധന്മാരുടെ രാജാവിയാളെന്നും"	101
ലത്തീനിൽ, യവുനായിൽ എബ്രായിലും	
ഇത്തരം മൂന്നു ഭാഷയെഴുത്തിതു്	102
കുരിശും പൊക്കി നിറുത്തിപ്പാറയിൽ	
(അന്ത്യവലി ടു:ഖമൊപ്പിക്കുമൊ?)	103
സൂര്യനനേരം മയങ്ങി ഭൂതലം	
ഇരുട്ടി മൂടിക്കുറഞ്ഞു രാത്രിപോൽ	104
ഉച്ചനേരത്തെത്തിങ്ങനെ കണ്ടതു്	
അഞ്ചാഴ്ചമൊരു നിഷ്ഠൂരകർമ്മത്താൽ	105
ശത്രുമാനസെ കാഠിന്യമേയുള്ളു	
അത്താപത്താലുമാനന്ദിച്ചാരവർ,	106

നിന്ദാദാക്കും പല പരിഹാസവും സന്തോഷത്തോടു പ്രയോഗിച്ചുവെന്ന്	107
മിശിഹാ താനും കാരണമറിഞ്ഞതായ് തൻ ശത്രുക്കളെ പ്രതിപേക്ഷിച്ചു:-	108
“ചെയ്തതെന്തെന്നുവരിയെന്നില്ല പിതാവേ! ഇതു പൊറുക്കയെന്നു താൻ”	109
കൂടെ തുടങ്ങിയ കള്ളരിലൊരുത്തൻ ഒപ്പുവെന്ന് നിന്ദിച്ചു മിശിഹായെയെപ്പറ്റി	110
മറുപടിയോടുള്ള നീതിക്കുണ്ടുണ്ടോ? കുറും ചെയ്തവർ നമ്മൾ ക്ഷമിക്കുന്നു	111
ഇല്ലാതെത്തന്നെ കുറും സർവ്വേശ്വരൻ ഭയമില്ലായൊ മരണകാലത്തും?	112
പിന്നെ മിശിഹായോടടുത്തുവെന്ന് “എന്നെ നീ മറന്നിട്ടല്ലെ നായകാ!	113
നിന്നുടെ രാജ്യത്തിങ്കലേത്തിട്ടുവോൾ എന്നോടു നീയനുഗ്രഹിക്കേണ്ടമെ	114
എന്നുവന്നുപേക്ഷിച്ചതു കേട്ടാറെ അന്നേരം തന്നെയനുഗ്രഹിച്ചു താൻ	115
ഇന്നുതന്നെ നീ പരദീസത്തിൽ എന്നോടു ചേരമെന്നു മിശിഹാ താൻ	116
അമ്മകന്യക പുത്രനുംവെല്ലാം ആത്മാവില്ലൊണ്ടു സമീപം നില്ക്കുന്നു-	117
അവരെ തുടങ്ങുവാൻതന്നെയുള്ളതു:- അവരമ്മ യോഹന്നാനെന്തിനെന്നു	118
യോഹന്നാനെപ്പറ്റി പുത്രനായതും മഹാ ദുഃഖത്തിൽ തണുപ്പുകൾമോ?	119
തന്മൂലം യോഹന്നാനെക്കൊണ്ടോ? താപത്തിൽ മഹാ തപേമിതായത്	120
പിന്നെ രക്ഷകൻ മഹാ സ്വരത്തോടു തന്നുടെ മനോഹരമായറിയിച്ചു:-	121
“എന്തെന്നുവരിക! എന്തെന്നുവരിക! എന്തെന്നുവരിക നീ എന്നെക്കൊണ്ടിട്ടോ!”	122

അതിൻശേഷം ദാഹത്താൽ വലഞ്ഞു താൻ	
ശത്രുക്കൾ ചൊറുക്കു കടിച്ചിടുതൻ	123
അപ്പോളെല്ലാം തികഞ്ഞെന്നരുൾചെയ്തു	
തമ്പുരാനരുൾചെയ്തുപോൽ സർവ്വതും	124
ഉച്ചക്കു പിമ്പെയേഴര നാഴിക	
മിശിഹാ യാത്ര കാലമറിഞ്ഞു താൻ	125
എൻപിതാവെ! നിൻകയ്യിലാത്മാവിനെ	
ഞാൻ കയ്യാളിക്കുന്നെന്നരുൾചെയ്തു	126
തലയും മായ്ച്ചു മരണം പ്രാപിച്ചു-	
തൽ പ്രാണനയോ ഭൂമിഗതനുമായ്	127
ആത്മാവും ദേഹംവിട്ടയെന്നാകിലും	
ആത്മാവിൽനിന്നും ശരീരത്തിൽനിന്നും	128
ദൈവസ്വഭാവം വേർപെട്ടില്ല താനും,	
അവരോടു രഞ്ജിച്ചിരുന്നു സദാ	129
മന്ദിരത്തിൽ തിരശ്ശീല തൽക്കണ്ണം	
ഭിന്നമായ്ക്കിരി, ഖേദാധികൃമയ്യോ!	130
കല്പങ്ങി ഭൂമി കയ്യാളിച്ചിതു -	
കല്പകൾ പൊട്ടി ഹാ! ഹാ! ദുഃഖം യഥാ	131
ആത്മാവും പല ശവങ്ങളിൽപുകു	
ഭൂമിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു പലർ	132
പ്രാണനില്ലാത്തവർകൂടെ ദുഃഖിച്ചു-	
പ്രാണനുള്ളവർക്കില്ലായനഗ്രഹം	133
സൈനികേശനധികൃതനായവൻ	
ഉന്നതത്തോടുള്ള മരണമിതു്	134
കണ്ടനേരത്തിനാൾ തമ്പുരാൻ പുത്രൻ	
പട്ടാങ്ങയതു കണ്ടവൻ തേറിനാൻ.	135
ചത്തുവെന്നതു കണ്ടോരു സേവകൻ	
കുത്തി കുന്തംകൊണ്ടു തൻ വിലാപത്തിൽ	136
ചോരയും, നീരും ചിന്തിച്ചവരുടെ	
ഒരു കണ്ണിൻ കാഴ്ചകൊടുത്തു താൻ	137
മനസ്സികലും വെളിപ്പു കണ്ടവൻ	
ലൊങ്കിനോസവൻ തേരി പിഴയാതെ	138

ജ്ഞാനോന്നാഥൻ മരിച്ചതിന്റെശേഷം തൻ ശിഷ്യരിലൊരാളെന്ന് യേശുപ്പേ അൻ	139
കായ്ക്കാരനെക്കണ്ടു മ്ശിഹാടെ ശരീരം തരുമാനപേക്ഷിച്ചവൻ	140
പീലാത്തോസനുവാദം കൊടുത്തപ്പോൾ കാലംവൈകാതെ ശിഷ്യരും ചെന്നു	141
കുരിശിൽനിന്നു ദേഹമിറക്കിട്ട് ശരീരം പൂശിയടക്കി സാദരം	142
ഭക്ഷിക്കുന്ന പീലാത്തോസോടുകൻ വൈഷമ്യം ചെന്നു കേൾപ്പിച്ചുചൊല്ലിനാൻ	143
“മരിച്ചിട്ടു മൂന്നാം ദിവസമുടൻ നിണ്ണയം ജീവിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ”	144
എന്നിടത്തു പഠത്തുകേട്ടു നാം ജ്ഞാനിനൊരുപായം നീ ചെയ്യണം	145
കൽക്കുഴിയതിൽ കാവൽ കല്പിക്കണം അല്ലെങ്കിൽ ശിഷ്യർ കട്ടിടുമശ്ശവം	146
ഉയർത്തുവെന്ന് നീയെ നടുത്തീട്ടും അയയ്ക്കുകൊണ്ടു മരിച്ചു വളർന്നുപോം.	147
മുമ്പിലുള്ളതിൽ വൈഷമ്യമായ് വരും നിന്നുനന്നിപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടാകേണം	148
അപ്പോൾ പീലാത്തോസീശോയുടെ കല്പമി കാപ്പതിനാളെ അക്കുവാൻ കല്പിച്ചു	149
കല്പമിപ്പോലെല്ലാ കത്തിച്ചവർ നല്ല കാവലും ചുറ്റിലുറപ്പിച്ചു	150
കല്പിച്ചുപോലെ സാധിച്ചു കേവലം മേലുകാരതിനാൽ തെളിഞ്ഞുപോയി.	151

പതിനൊന്നാംവാദം സമാപ്തം.

പന്ത്രണ്ടാം പാദം

ദൈവമാതാവിന്റെ വാക്യലവലാപം

അമ്മകന്യാ മണിതന്റെ; നിമ്ലഭ ദുഃഖങ്ങളിപ്പോൾ
നന്മയൊലേ മനസ്സുറു കേട്ടുകൊണ്ടാലും
ദുഃഖമൊക്കെപ്പറവാണോ, വാക്കുപോരോ മാനുഷം
ഉൾക്കൊന്ന ചിന്തിച്ചുകൊൾവാൻ ബുദ്ധിയും പോരോ.
എന്മനോവാക്കിൻ വശമോൽ പറഞ്ഞാലൊക്കെയുമില്ല
അമ്മകന്യാതൃണയെങ്കിൽ പറയാമല്ലോ.
സർവ്വ മാനുഷം വന്ന സർവ്വദോഷോത്തരത്തിനായ്
സർവ്വനാഥൻ മഴിവാഴും മരിച്ചശേഷം
സർവ്വനന്മകൾക്കൊന്നും, സർവ്വപങ്കുപാടുകണ്ടു
സർവ്വദുഃഖം നിറഞ്ഞുമാ പുത്രനെ നോക്കി.
കന്യാമന്യ, വെടിചങ്കിൽ കൊണ്ടുപോലെ മനംവാടി
തൻതിരുക്കൽ കരങ്ങളും തളൻപാരം.
ചിന്തവെന്തു കണ്ണിൽനിന്നു ചിന്തിവീഴും കണ്ണുനീരോൽ.
എന്തുചൊല്ലാവതു ദുഃഖം പറഞ്ഞാലൊക്കോ.
അന്തരം സർവ്വനാഥൻ തൻ തിരുക്കല്പനയോർത്തു
ചിന്തയൊട്ടങ്ങുറപ്പിച്ചു തുടങ്ങി ദുഃഖം
എന്മകനെ! നിമ്ലഭനെ! നന്മയെങ്ങും നിറഞ്ഞോനേ
ജന്മദോഷത്തിന്റെ ഭാരമൊഴിച്ചോ പുത്ര!
പണ്ടുമുന്നോർ കടംകൊണ്ടു, കൂട്ടിയതു വീട്ടുവാനായ്
അണ്ടവൻ നീ മകനായി പിറന്നോ പുത്ര!
അദമാദി നരവർഗ്ഗം ഭീതികൂടാതെ പിടിച്ചു
മേന്മവതിനത്തരം നീ ചെയ്യിരോ പുത്ര!
നന്നനന്ന നരരക്ഷ നന്ദിയത്രേ ചെയ്തതും നീ
ഇന്നിവ ഞാൻ കാണമാറു വിധിച്ചോ പുത്ര!
മുന്നമേ ഞാൻ മരിച്ചിട്ടു പിന്നെ നീ ചെയ്യിവയെങ്കിൽ
നന്നിതയോ മുന്നമേ നീ മരിച്ചോ പുത്ര!

വാൽമുഖേയരിയിച്ചു, യാത്ര നീയെന്നോടു ചൊല്ലി
 ഗാത്രദന്തം മാനുഷം കൊടുത്തോ പുത്ര!
 മാനുഷം നിൻ പിതാവു മനോഹരം നല്ലവാനായ്
 മനോസാധ്യമപേക്ഷിച്ചു കേണിതോ പുത്ര!
 ചിത്തജ്വരങ്ങളുപേക്ഷിച്ചു ചിത്തവെന്ത സംഭ്രമത്താൽ
 ചിന്തി ചോരവിധത്തു നീ കളിച്ചോ പുത്ര!
 വിണ്ണിലോടു നോക്കി നിന്റെ കണ്ണിലും നീ ചോര
 (ചിന്തി

മണ്ണുകൂടെ ചോരയാലെ നനച്ചോ പുത്ര!
 ഭൂമിഭോഷാൽ വലത്താരെ സ്വാമി നിന്റെ
 (ചോരയാലെ

ഭൂമിതന്റെ ശാപവും നീയെഴിച്ചോ പുത്ര!
 ഇങ്ങനെ മാനുഷം നീ മംഗലം വരുത്തുവാനായ്
 തിങ്ങിന സന്തപമോടു ശ്രമിച്ചോ പുത്ര!
 വേല നീയിങ്ങനെ ചെയ്തു സുഖാനിപതിനായ്
 കാലമെവാപികൾ നിന്നെ വളഞ്ഞോ പുത്ര!
 ഒത്തവോലെ ഒറ്റി കള്ളൻ മുത്തിനിന്നെ കാട്ടിയ
 (പ്പോൾ

ഉത്തമനാം നിന്നെ നീമർ പിടിച്ചോ പുത്ര!
 ഏതനാളായ് നീയവനെ, വളർത്തുവാലിച്ച നീമൻ
 ശത്രുക്കളിൽ വിരമനിന്നെ കൊടുത്തോ പുത്ര!
 നീമനീത്രകാശിനാശ യദിത്തൈകിലിരുനീട്ടും
 കാശുനൽകായിരുനയ്ക്കോ ചതിച്ചോ പുത്ര!

ചോരനെപ്പോലെപിടിച്ചു, ക്രൂരമോടെ കരംകെട്ടി
 ധീരതയോടവർ നിന്നെയടിച്ചോ പുത്ര!

പിന്നെ മന്നാൻ തന്റെമുമ്പിൽ വെച്ചുനിന്റെ ക
 (വിളിമേൽ
 മന്നിലേയ്ക്കു നീമവാചിയടിച്ചോ പുത്ര!

പിന്നെന്ദ്രാധം വിധിച്ചിപ്പൂർ ചെന്നു കയ്യേപ്പാടെ
 (മുമ്പിൽ
 നിന്ദചെയ്തു നിന്നെ നീമൻ വിധിച്ചോ പുത്ര!

സർവ്വരേഖം വിധിക്കുന്ന, സർവ്വസൃഷ്ടി സ്ഥിതിനാഥ
 സർവ്വനീചനവൻ നിന്നെ വിധിച്ചോ പുത്ര!
 കാരണം കൂടാതെ നിന്നെ കൊലചെയ്യാൻ വൈരി
 (വൃന്ദം
 കാരിയകാരുടെ പക്ഷത്ത്, കൊടുത്തോ പുത്ര!
 പിന്നെ ഹേറോദേസുപക്ഷത്ത്, നിന്നെയവർകൊണ്ടു
 (ചെന്നു
 നിന്ദിച്ചൊ പരിഹാസിച്ചയച്ചോ പുത്ര!
 പിന്നെ യധികാരിപക്ഷത്ത് നിന്നെയവർകൊണ്ടു
 (ചെന്നു
 നിന്നെയക്ഷേപിച്ചു കുറ്റം പറഞ്ഞോ പുത്ര!
 എങ്കിലും നീയൊരുത്തർക്കും സങ്കടം ചെയ്യില്ല നന്നം
 നിജപിത്ര വൈരമിവർക്കുണ്ടിതു പുത്ര!
 പ്രാണനുള്ളോന്നെന്ന് ചിന്തേ, സ്മരിക്കാതെ വൈര
 (മോടെ
 തുണതന്മേൽ കെട്ടിനിന്നെ യടിച്ചോ പുത്ര!
 ആളുമാറിയടിച്ചയ്ക്കോ! ധൂളിനിന്റെ ഭേദമെല്ലാം
 ചീളപെട്ടു മുറിഞ്ഞു നീ വലഞ്ഞോ പുത്ര!
 ഉള്ളിലുള്ള വൈരമോടെ, യുദ്ധം നിന്റെ തലയി
 (ന്മേൽ
 മുളുകൊണ്ടു മുടിവെച്ചു തറച്ചോ പുത്ര!
 തലയെല്ലാം മുറിഞ്ഞയ്ക്കോ! ഒലിക്കുന്ന ചോര കണ്ടാൽ
 അലസിയെന്നുള്ളിലെത്തു പറവു പുത്ര!
 തലതൊട്ടുങ്ങടിയോളം തൊലിയില്ല മുറിവയ്ക്കോ!
 പുലിപ്പോലെ നിന്റെ ഭേദം മുറിച്ചോ പുത്ര!
 നിൻതിരുമേനിയിൽചോര, കടിപ്പാനാ വൈരികൾക്കു
 എന്തുകൊണ്ടു ദാഹമിത്ര വളർന്നു പുത്ര!
 നിൻ തിരുമുഖത്തു തുല്യ നിന്ദിച്ചൊ തൊഴുതയ്ക്കോ
 ജന്തുവോടിങ്ങനെകഷ്ടം ചെയ്യുമോ പുത്ര!
 നിന്ദവാക്കു പരിഹാസം, പലപല ഭുജിക്കും
 പിന്നെയക്ഷേപിച്ചു ഭാഷിച്ചെന്തിതു പുത്ര!

ബലഹീനനായ നിന്നെ, വലിയൊരു കുരിശു
 ബലം ചെയ്തിട്ടെപ്പിച്ചു നടത്തി പുത്ര!
 തല്ലി, നുള്ളി, യടിച്ചുനി, തൊഴിച്ചു, ചീഴിച്ചിടിച്ചു
 അല്ലലേറും വരുത്തി നീ വലഞ്ഞോ പുത്ര!
 ചത്തുപോയമൃഗംശപാക്കുളത്തിയങ്ങു പരിക്കുമ്പോൾ
 കുത്തിനിന്റെ പുണ്ണിലും പുണ്ണാക്കിയൊ പുത്ര!
 ദുഷ്ടരെന്നാകിലും കണ്ടാൽ മനംപൊട്ടും ഭാനുഷം
 ഒട്ടുമേയില്ലനഗ്രഹമിവൾ പുത്ര!
 ഈയതിക്രമങ്ങൾ ചെയ്യാൻ നീയവരോടെന്നു ചെയ്തു
 നീയനന്തദയല്ലോ ചെയ്തതു പുത്ര!
 ഈ മഹാ പാപികൾ ചെയ്യുമ്പോൾ മഹാനിഷ്ഠാകൃതം
 നീ മഹാകാരണ്യമോടു ക്ഷമിച്ചോ പുത്ര!
 ഭൂമി മാനുഷംവന്ന ഭീമമാരോഷം പൊറുപ്പാൻ
 ഭൂമിയേക്കാൾ ക്ഷമിച്ചു നീ സഹിച്ചോ പുത്ര!
 ക്രൂരമായ ശിക്ഷചെയ്തു ചന്ദ്രനാസിപ്പവർ നിന്നെ
 ജരസലം പാർന്നിട്ടെ നടത്തി പുത്ര!
 വലഞ്ഞുവീണെഴുന്നേറ്റു, കലമരം ചുമന്നയ്യോ
 കലമലമുകളിൽ നീയണഞ്ഞോ പുത്ര!
 ചോരയാൽനിന്നുശരീരത്തിൽപാറിയകപ്പായമപ്പോൾ
 ക്രൂരമോടെ വലിച്ചവർ പാറിച്ചോ പുത്ര!
 ആദമെന്ന പിതാവിന്റെ തലയിൽ വന്ദരംതന്നിൽ
 അഭിനാമ കുരിശിൽ നീ തൂങ്ങിയൊ പുത്ര!
 അണിയിന്മേൽതൂങ്ങിനിന്നു, ഞരമ്പെല്ലാംവലിയുന്ന
 പ്രാണവേദന സകലം സഹിച്ചോ പുത്ര!
 അണികൊണ്ടു നിന്റെദേഹം തുളച്ചയിൽ കഷ്ടമയ്യോ
 നാണക്കേടുപറഞ്ഞതിനളവോ പുത്ര!
 വൈരികൾക്കു മാനസത്തിലെന്മകനെക്കുറിച്ചയ്യോ
 ഒരു ദയ ഒരിക്കലുമില്ലയോ പുത്ര!
 അരിയ കേസരികളെ, നിങ്ങൾപോയ ഞായറിലെൻ
 തിരുമകൻ മുമ്പിൽവന്നുചാരിച്ചു പുത്ര!
 അരികയ്ക്കുനിന്നു നിങ്ങൾ, സ്തുരിച്ചോശാനയംചൊല്ലി
 പരിചിൽക്കൊണ്ടാടിയരാധിച്ചുമേ പുത്ര!

അതിൽപ്പിന്നെയെന്തുകൊണ്ടും ചെയ്യതെന്റെ പുത്ര
നയ്യോ

അതിക്രമം ചെയ്യുകൊൾവാൻ എന്തിനു പുത്ര!
കാമനയേറുന്ന നിന്റെ തിരുമുഖഭംഗികളാൽ
ഈ മഹാപാപികൾക്കിതു തോന്നുമോ പുത്ര!
ഉണ്ണി നിന്റെ തിരുമുഖം, തിരുമേനിക്കുഗികളാൽ
കണ്ണിനാനന്ദവും ഭാഗ്യസുഖമേ പുത്ര!
കണ്ണിനാനന്ദകരനും, മുണ്ണിനിന്റെ തിരുമേനി
മണ്ണുവെട്ടിക്കിളിയ്ക്കുപോൽ മുറിച്ചോ പുത്ര!
കണ്ണുപോയ കൂട്ടമയ്യോ, ദണ്ഡമേറും ചെയ്യുമെയ്യ
പുണ്ണുപോലെ നിന്റെ ഭോരും ചമച്ചോ പുത്ര!
അടിയൊടുമുടിഭോരും, കൂട്ടുകിടയിടയില്ല
കഠിനമായ് മുറിച്ചയ്ക്കോ വലത്തോ പുത്ര!
നിന്റെ ചങ്കിൽ ചവളത്താൽ കൊണ്ടുക്കത്തുടൻ വേ

(ലസ്യ)

യെന്റെ നെഞ്ചിൽകൊണ്ടു ചങ്കുവീളുന്നോ പുത്ര!
മാനഷ്യന്റെ മരണത്തെക്കൊണ്ടു നിന്റെ മരണത്താൽ
മാനഷ്യർ മാനദാനിയൊഴിച്ചോ പുത്ര!
സൂര്യനുംപോയ് മറഞ്ഞയ്യോ! ഇരുട്ടായി ഉച്ചനേരം
വീഴ്ചവാനെ നീ മരിച്ച ഭീതിയോ പുത്ര!
ഭൂമിയിൽനിന്നേറിയൊരു ശവങ്ങളും പുറപ്പെട്ടു
ഭൂമിനാഥ ഭുവനമോടെ ഭുവനമേ പുത്ര!
പ്രാണനിലാത്തവർകൂടെ ഭുവനമോടെ പുറപ്പെട്ടു
പ്രാണനുള്ളോർക്കില്ല ഭുവനമെന്തിനു പുത്ര!
കല്ലുകളും മരങ്ങളും പൊട്ടി നാദം മുഴക്കിട്ടു
അപ്പുറമോട്ടു ഭുവനമെന്തു പറവു പുത്ര!
കല്ലിനേക്കാളുംപ്പേരും യുദ്ധം തന്റെ മനസ്സയ്യോ
തെല്ലുകൾക്കെല്ലിലില്ലാതെന്തിനു പുത്ര!
സർവ്വലോകനാഥനായ നിന്മരണം കണ്ടനേരം
സർവ്വഭുവം! മഹാഭുവം! സർവ്വതും ഭുവം!
സർവ്വഭുവക്കടലിന്റെ നടുവിൽ ഞാൻ വീണതാണു
സർവ്വസന്താപങ്ങളെന്തു പറവു പുത്ര!

നിന്മരണത്തോടുകൂടെയെന്നെയും നിമരിച്ചിരിക്കിൽ
 ഇമ്മമാടുചങ്ങളൊടു തന്നെക്കും പുത്ര!
 നിന്മനസ്സിനിയ്യുമെല്ലാം സമ്മതിപ്പാനുംച്ചുഞാൻ
 എന്മനസ്സിൽ തങ്ങിച്ചിട്ടു വിജ്ഞപുത്ര!
 വൈദികർക്കു മാനസത്തിൽ വൈരമല്ലാതില്ലായതും
 വൈരമീനപ്രിയമല്ലോ നിനക്കു പുത്ര!
 നിൻചരണം ചോരയാദം തൻശിരസ്സിലൊഴുകിച്ചു
 വൻചതിയാൽ വന്നഭോഷമൊഴിച്ചോ പുത്ര!
 മരത്താലെ വന്നഭോഷം മരത്താലെയൊഴിച്ചാനായ്
 മരത്തിന്മേൽ തൂങ്ങിനിയും മരിച്ചോ പുത്ര!
 നാരികളാൽ ഫലം തിന്ന നരന്മാർക്കു വന്നഭോഷം
 നാരിയാംമേഫലമായ് നീയൊഴിച്ചോ പുത്ര!
 ചങ്കിലും ഞങ്ങളെയങ്ങു ചേർത്തുകൊൾവാൻപ്രിയം
 (നിന്റെ

ചങ്കുകൂടെ മാനുഷർക്കു തുറന്നു പുത്ര!
 ഉള്ളിലേതും ചതിവില്ലാത്തുള്ള കൂറെന്നറിയിപ്പാൻ
 ഉള്ളുകൂടെ തുറന്നു നീ കാട്ടിയോ പുത്ര!
 അഭിഭോഷംകൊണ്ടു സ്വപ്നവാതിൽ തുറന്നു നീ
 ആദിനാഥാ! മോക്ഷവഴി തെളിച്ചോ പുത്ര!
 മുസുകൊണ്ടു കടമെല്ലാം വീട്ടിമേലിൽ വീട്ടുവാനായ്
 അൻപിന്നോടു ധനം നേടിവെച്ചിതോ പുത്ര!
 പള്ളിതൻറയുള്ളകത്തുവെച്ചു നിന്റെ ധനമെല്ലാം
 കള്ളരില്ലാത്തുള്ള സ്ഥലത്തു പുത്ര!
 പള്ളിയകത്തുള്ളവർക്കു വലയുമ്പോൾ കൊടുപ്പാനായ
 പള്ളിതൻറക്കാരനേയും വിധിച്ചോ പുത്ര!
 ഇങ്ങനെ മാനുഷർക്കു നീ, മംഗലലാഭംവരുത്തി
 തിരഞ്ഞിനതാപം ക്ഷമിച്ചു മരിച്ചോ പുത്ര!
 അമ്മകുനി നിന്റെ ദുഃഖം ചാടിവെട്ടിച്ചുവേക്കിച്ചു
 എന്മനോതാപം കളഞ്ഞു തെളിക്കുതായേ!
 നിന്മകൻറ ചോരയാലെയെന്മനോഭോഷം കഴുകി
 വെൺമ നൽകീടേണമെന്നിൽ നിജ്ഞതായേ!

നിന്മകൻ മരണത്താലെൻറ യാതമരണത്തെ
 നിർലാംഗിനീക്കീ നീ കൈതൂക്കുകതായേ!
 നിന്മകൻ കാലണച്ചെന്നെ, നിർലമോക്ഷം നിറച്ച്
 അമ്മ നീ മലിതവീശോ ഭവിക്കു തന്മാൽ.

പന്ത്രണ്ടാം പാദം സമാപ്തം.

പതിമൂന്നാം പാദം

കത്താവുയത്തും, ആദ്യം തൻ മതാവിനു കാ
 ണപ്പെട്ടതും, ഉയപ്പിൻ പട്ടാങ്ങ മറപ്പൻവേണ്ടി
 യുദ്ധമാരും മേല്പട്ടക്കാരും മറ്റും വേലചെയ്യതും, മദ
 ചൈത്താ കൽക്കുഴി കണ്ട വിവരം കേപ്പായോടും യോ
 ഫന്നാനോടും അറിയിച്ചാറെ നേരെന്നറയ്ക്കാതെ കേപ്പാ
 കൽക്കുഴിനോക്കിക്കണ്ടതും, മദലൈത്തായ്ക്കു കത്താവു
 കാണപ്പെട്ടതും, ആയത് ശിഷ്യരോടു ചൊല്ലിയതും, ക
 ഴിമാടത്തിങ്കൽവെച്ചു സ്ത്രീകൾക്കു മാലാകാ കാണപ്പെട്ട
 തും, അചർ ധ്വിലായിൽ പോകുവഴി കത്താവിനെ ക
 ണ്ടു ക്ഷവിട്ടതും, ശിഷ്യരോടു അറിയിപ്പാൻ കൽപ്പിച്ചതും,
 അമ്മാപോസെന്ന കോട്ടക്കൽപോകുന്ന രണ്ടു ശിഷ്യർ
 താൻ കാണപ്പെട്ടു അവരോടു ഉയപ്പിൻ പട്ടാങ്ങ സാ
 ക്ഷിച്ചുചിട്ടതും, അപ്പംവാഴ്ന്നി അവർ കൊടുത്തശേ
 ഷം താൻ മറഞ്ഞതും, കേപ്പായ്ക്കു താൻ കാണപ്പെട്ട
 വിവരം അമ്മാളും ശേഷം ശിഷ്യരും തങ്ങളിൽ പറ
 ഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ മുറിയിൽ അവരുടെ ഇടയിൽ
 വാതിൽ തുറക്കാതെ താൻ കാണപ്പെട്ട സ്വതന്ത്ര ചെട
 ളിയതും തുകരങ്ങളും കാലുകളും അവരെ കാണിച്ച്
 അവരുടെ ഇടയിൽ ഭക്ഷിച്ച് അവരെ വിശ്വാസത്തിൽ
 ഉറപ്പിച്ചതും, തോമ്മായുടെ സംശയം തീർപ്പാൻവേണ്ടി
 പിന്നെയും, വീട്ടിനുള്ളിൽ ശിഷ്യർ കാണപ്പെട്ടു അമ്മാ

ജെ വിശ്വസിച്ചിട്ടും, കടവിൽ വലയ്ക്കിത്തന്ന കേ
 പ്രാജ്ഞം യോഹന്നാനും കാണപ്പെട്ട അവരോടുകൂടെ
 ഭക്ഷിച്ചതും, അതിന്റെശേഷം എന്നെ നീ സ്നേഹി
 ക്കുന്നു എന്നു മൂന്നുതരം കേപ്രായോടു കൽപ്പിച്ചുകൊണ്ടു
 നിന്റെ ജ്ഞാന ആദിനുകൂട്ടത്തെ മേരിക്കുന്നതിന് അ
 യാജെ ഏല്പിച്ചതും, യോഹന്നാന്റെ കായ്ക്കത്തിൽ
 ഉത്തരം അരുളിച്ചെയ്യതും.

- | | |
|---------------------------------|----|
| ശരിയായ കഴിഞ്ഞോരനന്തരം | |
| അന്ധകാരമകനു പ്രഭാതമായ് | 1 |
| സൂര്യനുണ്ടുചീട്ടുന്നതിൻമുമ്പെ | |
| ഉയർന്നു സ്വഭേദത്തെ ജീവിച്ചിട്ടു | 2 |
| പ്രഭാതോക്തവ് കാണമുള്ളവൻ | |
| പ്രഭാവത്തോടുകൂടെ രക്ഷാകരൻ | 3 |
| സ്വപുത്ര ദുഃഖമോത്തു കന്യാമണി | |
| മുമ്പിൽ താഴെവേദന പോക്കിന്നാൻ | 4 |
| സ്വരൂപം മഹാ സുന്ദരദൃഷ്ടിയാൽ | |
| പൂർവ്വസങ്കടം മറന്നു കന്യക | 5 |
| “മാതാവെ”യെന്നരുൾചെയ്തു രക്ഷകൻ | |
| “പ്രതാപത്തിനു താപം മുമ്പായതു | 6 |
| ആയിരോഹണം മമ സൂരിയുടെ | |
| ആയിവിതാവിനിക്കു കല്പിച്ചത് | 7 |
| ദോഷത്തിനുടെ വിഷമിറക്കുവാൻ | |
| ഔഷധം കൈച്ചുവെങ്കിലും സേവിച്ചേൻ | 8 |
| എടുത്ത ഭാരംകൊണ്ടു വലഞ്ഞു ഞാൻ | |
| കടുത്ത ഭാരമിറക്കിവന്നിപ്പോൾ | 9 |
| ദുഃഖംപോക്കു നിർമ്മലമാതാവേ! | |
| സുഖംമേലിലിനിക്കുണ്ടു സന്തതം | 10 |
| എനിക്കുള്ള ശുഭംകൊണ്ടുമ്മയുടെ | |
| മനോസുഖ്യമറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു ഞാൻ | 11 |
| എനിക്കുള്ള ദുഃഖത്താൽ വലഞ്ഞുപോൻ | |
| എന്നുടെ സുഖംകൊണ്ടു തെളിഞ്ഞാലും | 12 |

കഴിഞ്ഞവർഷം വേനലിനായത്	
മഴയുപോയി കാലം തെളിഞ്ഞിത്	13
താൻ കല്പിച്ചുപോലൊക്കെത്തികളു ഞാൻ	
തൻകരുണക്കൊരിയൽ വരുത്തുതെ	14
അതുപോലെനെ സമ്മതിക്കുമുടൻ	
മാതാവനേരം സാദാം ചൊല്ലിയാൾ	15
“പുത്രാ നിനക്കു സ്തുതിയുണ്ടാകേണം	
നിൻതിരുവടി സജ്ജമാ വാഴേണം	16
അതിനാൽ മമ ചിത്തസംപൂർണ്ണത	
അതല്ലാതൊരു ശ്രദ്ധയിനിക്കില്ല	17
ഞാൻ നശിക്കിലും നീ സ്വസ്ഥനെന്നിലൊ	
രു നാശത്തിലുമനാശയാകും ഞാൻ	18
ഇതമ്മയുണർത്തിച്ചു സന്തോഷിച്ചു	
പുത്രനേപ്പിന്നെക്കണ്ടു പലവട്ടം	19
പുലർകാലത്തിൽ കലുങ്ങി ഭൂതലം	
മാലാകാമാര രണ്ടിയതുനേരം	20
നൻമുഖപ്രഭ മിന്നമതുപോലെ	
നിർമ്മല വെളുപ്പുള്ള കുപ്പായവും	21
കല്പിച്ചിരുടെ യെപ്പു നീക്കുമ്പോൾ	
മേൽക്കുല്ലിന്മീതെയിരുന്നു കാത്തൊരു	22
കാവൽക്കാരന്തിനാൽ ഭയപ്പെട്ടു	
ജീവൻ ചെയ്തോകമപ്പോളെന്നുപോലെ	23
അവിടന്നു ചരോടിഭൂമത്താലെ	
അവസ്ഥ പട്ടക്കാശോടിയിച്ചു	24
അവർകൂടി വിചാരിച്ചുവെച്ചുടൻ	
കാവൽക്കാൾ ഭവ്യംകൊടുത്തിട്ട്	25
അവസ്ഥയിതു മിണ്ടരുതെന്നവർ	
അവേക്ഷിച്ചതിനുവായം ചൊന്നിത് :-	26
അന്നു നിങ്ങളുറങ്ങുംസമയത്തിൽ	
വന്നു ശിഷ്യർ ശവം കട്ടുകൊണ്ടുപോയ്	27
എന്നു ലോകരോടൊക്കെപ്പറയണം	
എന്നുപോലവർ നടത്തി വേളസം	28

കല്ലറയ്ക്കുള്ളിലിരുന്ന ശരീരത്തെ	
കല്ലിൻമീതവർ കാത്തിരിക്കും വിധം	29
കള്ളന്മാരതു കണ്ടു ചൊല്ലിയാൽ	
ഉള്ളതെന്നു കേൾക്കുമോർ തോന്നുമോ?	30
മഗ്ദലൈത്താ പുലരുന്നതിൻമുമ്പെ	
എത്തി കല്ല്കുഴിനോക്കുന്ന തൽക്ഷണം	31
കല്ല്കുഴി നീക്കിയതു കണ്ടപ്പോൾ	
കാലം വൈകാതെത്തോടിപ്പോയാനവൾ	32
വാത്ത് കേപ്പായോടും യോഹന്നാനോടും	
കീർത്തിച്ചപ്പോഴായവരും ചെന്നുതൻ	33
കേപ്പാ കല്ല്കുഴിപ്പുക്കു സൂക്ഷിച്ചത്	
അപ്പോളയിർത്തുചെന്നു വിശ്വാസമായ്	34
മഗ്ദലൈത്തായുംനീന്നു പിരിയാതെ	
പാർത്തു കല്ല്കുഴി നോക്കിക്കരഞ്ഞവൾ	35
വെളിച്ചമുള്ള കുപ്പായധാരികളായ്	
ബാല്യമുളോരിരുവരേക്കണ്ടുതൻ	36
അവർ ചോദി "ചെന്തേ കരയുന്നു നീ?"	
അവരോടുകൂടെ ചെന്നുവരി:-	37
എന്റെ നാമനെയെവിടെക്കൊണ്ടുപോയ്	
തന്റെ ദേഹം വെച്ചെന്നുതരിഞ്ഞില്ല	38
പിന്തിരിഞ്ഞുതൻ നോക്കിയൊരുത്തനെ	
കണ്ടു തോട്ടം നോക്കുന്നവനെന്നുപോൽ	39
അയാൾ ചൊല്ലി "സ്രീയെന്തേ കരയുന്നു	
നീയാരെത്തിരുന്നതു ചൊല്ലുക"	40
അവളെന്നേരും "നീയെടുത്തതുകിലോ	
എവിടെവെച്ചീശോദേഹം ചൊല്ലുക	41
നാമന്റെ ദേഹം ഞാനെടുക്കുന്നുണ്ടു"	
നാമനപ്പോഴുവളോടുകൂടെചെന്നു:-	42
"മറിയ"മെന്നു കേട്ടവൾ നാമനെ	
അറിഞ്ഞു "ഗുരുവെ"യെന്നുണർത്തിച്ചു	43
"പിതാവിനുടെ സമീപം പോയില്ല	
അതുകൊണ്ടെന്നെത്തൊടല്ലെ ഇക്കാലം	44

എന്റെ ശിഷ്യരോടിതറിയിക്കു നീ	
നിങ്ങൾക്കു മിനിക്കുമുള്ള താതനാം	45
തമ്പുരാൻ പക്ഷൽപോകുന്നു ഞാനിതാം	
ഇപ്രകാരമരുൾചെയ്തു തമ്പുരാൻ	46
മദ്രലൈത്തായിതൊക്കെയും കേൾപ്പിച്ചു	
അതു നേരെനൂറുചിപ്പു ശിഷ്യർ	47
പല നാരികൾ പോയവിടെപ്പിന്നെ	
മാലാകായെക്കണ്ടു കല്പുഴിയിൽ	48
ഉൾക്കുനിവോടവർ നിന്നു വേടിയാൽ	
അക്കാലം ദിവ്യൻ ചൊല്ലിയവരോടു	49
“ഇങ്ങിവിടത്തിലീശോയെക്കാണുമാനായി	
നിങ്ങൾ വന്നതു കായ്മ്മറിഞ്ഞു ഞാൻ;	50
നിങ്ങൾ വേടിപ്പിടേണ്ട മാലാകാ ഞാൻ	
നിങ്ങളെ മനോശ്രദ്ധയതുപോലെ	51
ഭയംനീക്കി വന്നിങ്ങു നോക്കിക്കൊൾവിൻ,	
അയാളീസ്ഥലത്തില്ല, ജീവിച്ചത്	52
ഏലായിൽ നിങ്ങളയാളെക്കണ്ടിടം	
ചെല്ലവിൻ നിങ്ങൾ സത്യമറിഞ്ഞീടാം”	53
അക്കാലമവിടെന്നു നടന്നവർ	
പോകുന്നവരികളു മിശിഹായെ	54
സത്യമായരുൾ കേട്ടറിഞ്ഞാരവർ	
അന്ത്രീകൾ തുക്കൽ നമസ്സരിച്ചുടൻ	55
അന്നേരമരുളിച്ചെയ്തു “ഏലായിൽ	
ചെന്നറിയിപ്പിനെന്റെ ശിഷ്യരോടും	56
അവിടെയെന്നെക്കണ്ടീടും നിണ്ണയം”	
അവരായതു ചെന്നറിയിച്ചപ്പോൾ-	57
“ഭ്രാന്തു ചൊന്നിവിടെന്നു ശിഷ്യർ ചൊല്ലി	
മാനസത്തിലും വിശ്വാസം പുകിപ്പു”	58
അന്നു രണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ പുറപ്പെട്ടു	
ചെന്നുകൊള്ളുവാൻമാവോസ്തോട്ടത്തു	59
പോകുന്നേരം മിശിഹാടെ വാർത്തകൾ	
അകെത്തങ്ങളില്ലേശി വഴിയതിൽ	60

അന്നേരം മിശിഹാ വഴിപോക്കനായ്	
ചെന്നവരോടുകൂടെ നടന്നു താൻ	61
ചോദിച്ചു-“നിങ്ങളെന്തു പറയുന്നു	
വേദവും നിങ്ങൾക്കെന്തെന്നു ചൊല്ലവിൻ	62
എന്നു നാഥനവരതിനത്തരം	
ചൊന്നു- “താനറിഞ്ഞില്ലയോ വാത്തകൾ	63
ഈശോയെന്നയാൾ നസറായക്കാരൻ,	
ആശ്ചര്യവാക്കു സുവൃത്തിയുള്ളവൻ	64
പൈതൃനൃജനം തൂക്കി കുരിശതിൽ	
മിശിഹായായ്യാളെന്നു നാം പാർത്തിതു	65
താനിലോകരെ രക്ഷിക്കുമെന്നൊരു	
മാനസാഗ്രം പൂക്കു വഴിപോലെ	66
മൂന്നാംനാളിൽ മരിച്ചാലുയർക്കും ഞാൻ	
എന്നയാൾ പറഞ്ഞായതും കണ്ടില്ല.	67
കാലത്തു ചില നാരികൾ ചെന്നവർ	
മാലാകാമാരെ കണ്ടവരെന്നതും	68
അങ്ങു നാഥനായിത്തന്നും കണ്ടെന്നും	
ഞങ്ങൾക്കായതിനാൽ പല ചിന്തയായ്	69
എന്നവരണത്തിച്ചതിനത്തരം	
അന്നേരം സകലേശനരുൾചെയ്തു:-	70
“ഇന്നു നിങ്ങൾ പകച്ചുതെന്തിങ്ങിനെ	
മന്ദമാനസമുള്ള മൂഢന്മാരെ	71
മുമ്പിൽ നിവൃന്മാർ ചൊന്നതു ചിന്തിപ്പിൻ	
തുമ്പമുണ്ടോ വരുത്തിയയാളതിൽ	72
ഇങ്ങിനെയീശോ പാടുപെടുമെന്നും,	
അങ്ങയാളതെല്ലാം ക്ഷമിക്കുമെന്നും,	73
സത്യംമുമ്പറിവാളരെഴുതിയ	
ശാസ്ത്രത്തിൻ സിദ്ധമില്ലയൊ നിങ്ങൾക്കു്	74
ശാസ്ത്രത്തിന്നുതെ പൊരുൾ തിരിച്ചു താൻ	
സത്യമങ്ങു ബോധിച്ചിട്ടെന്തോചിതം	75
പകലസ്മിച്ഛിട്ടന്ന കാലത്തിൽ	
അക്കാലം പിരിഞ്ഞീടുവാൻ ഭാവിച്ചു	76

അവരും ചോദിച്ചുണ്ടുപോകുന്നു താൻ ദിവസംപോയീ രാത്രിയുമായല്ലോ?	77
പാഞ്ഞുകൊള്ളുക കർത്താവായെന്നവർ, ഓത്തില്ലാരെന്നറിയാതെ ചെന്നിതു	78
അപ്പോളീശോതാൻ പാഞ്ഞു വിരുന്നതിൽ അപ്പം വാഴിയവകു കൊടുത്തു താൻ	79
മിശിഹായെയെറിഞ്ഞു ശിഷ്യന്മാരും ഈശോ താനപ്പോൾ മാഞ്ഞു മിന്നൽപോലെ	80
അവിടെന്നുരോടിയുകൻ ചെന്നു അവസ്ഥ ശിഷ്യരോടറിയിച്ചപ്പോൾ	81
ഇങ്ങിനെയവർ ചൊന്നതു കേട്ടപ്പോൾ ഞങ്ങളും ഗ്രഹിച്ചെന്നിവരോടവർ	82
കർത്താവായതു, ശെമോൻ കേളായികു് പ്രത്യക്ഷനായെന്നയാൾ പറഞ്ഞുവോ	83
ഇതു തമ്മിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുംവിധമ പ്രത്യക്ഷനായി വാതിൽതുറക്കാതെ	84
അടച്ച വീട്ടിനുള്ളിൽ ശിഷ്യരുടെ നടുവിൽ ചെന്നുനിന്ന മിശിഹാ താൻ	85
സ്വതന്ത്രംചൊല്ലി ശിഷ്യർക്കു ഗുരുത്തമൻ “ചിത്തഭീതി നീക്കിടുവിൻ, ഞാനെന്നെ	86
കയ്യും, കാലും, ശരീരവും, നോക്കുവിൻ അയതിനാലും വിശ്വാസം പുകിപ്പു	87
അന്നേരമീശോ ഭക്ഷണം ചോദിച്ചു, അന്നു തേൻകൂടും മീൻനറുക്കുമീശോ	88
തിന്നു ശിഷ്യർക്കു വരുത്തി വിശ്വാസം പിന്നെ ദൈവവാക്കിന്നുടെ സത്യവും	89
കാട്ടി വിശ്വാസമാക്കിയവർകളെ കേട്ടു കണ്ടവർ സമ്മതിച്ചാലാൽ	90
തോജായസ്ഥലത്തില്ലാത്ത കാരണം തന്നെത്തീർക്കൽ സംശയം തീർന്നില്ല,	91
ഇതു ശിഷ്യരു ചൊന്നതു കേട്ടാറെ അതിനത്തരം ചൊല്ലിയവരോടു്—	92

- “എന്റെ നാഥനെ ഞാൻതന്നെ കാണേണം
തന്റെ ദയാവീലാവിൻ മുറിവതിൽ 93
- എന്റെ കൈവിരൽ തൊട്ടൊഴിഞ്ഞെന്നിയെ
എന്റെ സംശയം തീരുകയില്ലമോ” 94
- എന്നു തോമ്മാ പ്രതിജ്ഞ പറഞ്ഞാറെ
പിന്നെയെട്ടുനാൾ ചെന്ന ഞായർവാരെ 95
- വീടകത്തു ശിഷ്യജനമെല്ലാവരും
പുതി വാതിൽക്കൽനിന്നുപോൾ 96
- അവിടെനിന്നുപോന്നുള്ളി തമ്പുരാൻ
പ്രത്യക്ഷനായരുൾചെയ്തു സന്തപനം 97
- “തോമ്മാ! വാ! നീ മുറിവതിൽ തൊട്ടുകൊൾ
നിന്നുനില്പേ സംശയം തീർക്കട്ടെ” 98
- ചെന്നു കൈവിരൽതൊട്ടു മുറിവതിൽ
തീൻ സംശയം വിശ്വസിച്ചുവന്നവൻ 99
- തന്റെ തൃക്കാൽ വന്ദിച്ചുണർത്തിച്ചുകൻ
“എന്റെ നാഥനും, തമ്പുരാനും, നീയെ!” 100
- എന്നു തോമ്മാ പറഞ്ഞപ്പോൾ നായകൻ:-
“ഇന്നു നീയെന്നെ കണ്ടു വിശ്വാസമായ” 101
- എന്നെക്കാണൊരു കേട്ടുള്ളഴിവോടെ
എന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ” 102
- മീൻപിടിപ്പാനായക്കാലം ശിഷ്യരിൽ
കേപ്പാ, യോഹന്നാൻ പോയി കടലിൽ 103
- അ രാത്രിയൊരു മീനും ലഭിച്ചില്ല
നേരവും വെളുത്തീടുന്ന കാലത്തു 104
- കടൽ തൻകരെ പിന്നെ മിശിഹാ താൻ
കൂട്ടുവാൻ ശിഷ്യരോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ 105
- അളവിയായെയില്ലെന്നു ചൊന്നവർ
വളരെ വേലചെയ്തു ലഭിച്ചില്ല 106
- അവരിടക്കനെ ചൊന്നതു കേട്ടപ്പോൾ
അവരോടുകൾചെയ്തു മിശിഹാ താൻ:- 107
- “രോണിഷ വലക്കുറത്തു വീഴുവിൻ
കാണുമത്സ്യങ്ങൾ കിട്ട”മെന്നിങ്ങനെ 108

- കല്പന കേട്ടു വീശിവലയില-
നല്ല മീനം നിറഞ്ഞൊരനന്തരം 109
- അപ്പോഴാവല പൊക്കുവാൻ ദണ്ഡമായ്
കേപ്പാ നാഥനിയൊളന്നറിഞ്ഞുടൻ 110
- ചാടി തോണിയിൽനിന്നു കടലതിൽ
ഉടൻ നീന്തിയണഞ്ഞു കരക്കയ്യാൾ 111
- കരക്കല്ലാരും വന്നണഞ്ഞക്ഷണം
ആരെനെല്ലാരും ചിന്തിച്ചു മാനസേ 112
- അന്നേരമപ്പം തീക്കനൽ മീനമായ്
വന്ന ശിഷ്യർ ഭക്ഷിച്ചുനന്തരം 113
- മീനമപ്പവും പകർത്തു തിന്മാനായ്
താനവക്കു കൊടുത്തു കരുണയാൽ 114
- ഭക്തപ്രിയൻ പരൻ കരുണാകരൻ
ഭക്തവാത്സല്യമിങ്ങനെ കാട്ടിനാൻ 115
- തിൻകഴിഞ്ഞു കേപ്പായോട് ചോദിച്ചു:-
“കേൾക്ക കേപ്പാ! നീയെന്നെസ്സേഹിക്കുന്നു” 116
- “കുത്താവെയതു നീയറിയുന്നല്ലോ”
ഉത്തരമതു കേട്ടു മഴിഹാ താൻ 117
- “എന്റെ അടുക്കൾ മേയ്ക്കു നീയെന്നുടൻ”
വിന്നെയുമതു ചോദിച്ചു കേട്ടിതു 118
- മൂന്നാം പട്ടവും ചോദിച്ചു കാരണം
മനോസംഭ്രമത്തോടുണർത്തിച്ചയാൾ:- 119
- “നിന്റെ കണ്ണിനു രഹസ്യമില്ലല്ലോ?
നിന്നെ സ്നേഹമുണ്ടെന്നറിഞ്ഞല്ലോ നീ. 120
- അന്നേരമീശോ “കേപ്പായെ കേട്ടുകൊൾ
എന്റെയൊക്കൾ മേയ്ക്കു വഴിപോലെ 121
- ബാല്യമുള്ളപ്പോൾ പോം നിന്മനസ്സുപോൽ
കാലം വന്നിടുമനു മറ്റൊരാരുത്തൻ 122
- നിന്നെക്കെട്ടീടും നീട്ടും നീ കൈകളും
എന്നെയോർത്തു ക്ഷമിക്കും നീയൊക്കയും 123
- മുമ്പേ വേടിക്കുമെന്നരുൾവെയുപോൽ
ഇപ്പോൾ തന്നെപ്രതി മരിക്കുമെന്നും 124

ഈവണ്ണമരുളിച്ചെയ്തു കേട്ടപ്പോൾ	
ഭേവനോടണത്തിപ്പിച്ചു കേപ്പാ താൻ	125
“ഇവ യോഹന്നാനെങ്ങനെ” എന്നപ്പോൾ	
“ഞാൻ വരുവോളം പാർക്കുമെ” നിങ്ങളനെ	126
നീനകെന്തതിനാലെന്തൾചെയ്തു	
അവനിച്ചു കല്പിച്ചതു കേട്ടുകൻ	127
എന്നതുകൊണ്ടിരിക്കും മരിക്കാതെ	
എന്നൊരു ബോധം ശിഷ്യർക്കു തോന്നിപ്പോയ്	128
തന്മൂലമരുളിച്ചെയ്തില്ലതാനും	
ഞാൻ വരുവോളം പാർക്കുമേതേയുള്ളു.	129

പതിനാലാം പാദം സമാപ്തം.

പതിനാലാം പാദം

കുത്താവു തന്റെ മാരാവിനും ശിഷ്യർക്കും ഒട്ടകം കാണപ്പെട്ട തന്റെ മോക്ഷാരോഹണവും റൂഥാർക്കു ദശായെ യാത്രയാക്കുന്ന വിവരവും, ശിഷ്യർക്കു വരുന്ന സങ്കടങ്ങളിൽ അവരെ സഹായിക്കുമെന്നും മറ്റും അരുളിച്ചെയ്യുന്നു, അവരുടെ മുമ്പാകെ കുത്താവു മോക്ഷത്തിൽ എഴുന്നള്ളിയതും, പത്താംനാൾ റൂഥാർക്കു ദശാ ഇറങ്ങിയതും, തന്റെ ശിഷ്യരിൽ റൂഥാർക്കു ദശായുടെ വെളിച്ച പ്രകാശിച്ചതും, ഗ്ലീഹന്മാർ പല ഭാഷകൾ സാസരിക്കുന്നതിനെ കേട്ടു എല്ലാ ജനങ്ങളും അത്ഭുതപ്പെട്ടതും, കേപ്പാ പ്രസംഗിച്ചതിനേൽ എല്ലാവരും അറിഞ്ഞു ആഗ്രഹപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അവരിൽ മുമ്പായിരം ജനങ്ങൾ സത്യത്തെ അനുസരിച്ചു മാത്തോഷീസം കൈക്കൊണ്ടതും, ഗ്ലീഹന്മാർ സത്യവേദം അറിയിപ്പാറായി ഏർഭരിക്കിലേക്കു തിരിഞ്ഞതും.

- “ഇന്നിവാസമിനിക്കില്ല ഭൂമിയിൽ
 എന്നമ്മയോടും ശിഷ്യനേതോടും 1
 എൻപിതാവെന്നെ പാർത്തുവിളിക്കുന്നു
 ഞാൻ പോവാൻ വട്ടംകൂട്ടുന്നു കന്യകേ! 2
 ഞാൻ പോയാലുടമേ! നിന്റെ ബുദ്ധിയിൽ
 മാനസത്തിലും പാർക്കുന്നല്ലോ സദാ 3
 സൂര്യൻ കണ്ണാടിയിലെമ്പനതുപോലെ
 അയ്യൻ നിന്റെറയാത്താവിൽ വിളങ്ങുന്നു 4
 എന്നെക്കാണെതിനാലാ വലർകിലോ,
 ഞാൻ സമീപത്തുണ്ടെന്നു ധരിച്ചാലും 5
 സർവ്വ മംഗലപ്രാപ്തിക്കു കാലമായ്
 സർവ്വ സുലോകരാശാധിക്കുന്നിതു 6
 സുലോകംപ്രതി പുറപ്പെടുന്നു ഞാൻ
 ആ ലോകമെന്നേയാഗ്രഹിക്കുന്നിതു 7
 നിന്നെക്കൂടവേ കൊണ്ടുപോയിട്ടുവാൻ
 ഇന്നു ബാവാതേ കല്പനയില്ലല്ലോ 8
 സ്വപ്നീധി നിനക്കിന്നിയും കൂടുവാൻ
 നിൻവൃത്തി ഫലമിതല്ലോ കന്യകേ! 9
 ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന നാളിൽ
 സംഗതിയതിന്നെന്തിത്തല്ലോ നീ 10
 ഭാഗ്യപോകേ സുഖമേകമേയുള്ള
 ഭാഗ്യകാരണധനങ്ങളെ നേടുക 11
 ഈലോകത്തിലെമ്പതിന്നുള്ളതും
 ഞ്ഞുലോകത്തിലാനന്ദിച്ചുവാഴുവാൻ 12
 ചന്ദ്രാഭിമുഖമെന്നിട്ടു വാങ്ങുമ്പോൾ
 മനം ഭൂമിയിൽ കൂരിരുട്ടായ് വരും 13
 മാതാപിതാവങ്ങെന്നിട്ടു വാങ്ങിയാൽ
 പുത്രന്മാർപ്പോളെന്തു തർപ്പുള്ളു! 14
 ഞാൻ ഫലവൃക്ഷം നടുമുള്ളപ്പിച്ചു;
 നിന്റെ ദയയാലതു വെട്ടേണമെന്നു 15
 ഏതുവേണ്ടുവെന്തൊക്കെയും ചെയ്തുക നീ?
 ഒത്തുപോലെ ഞാൻ കൽപ്പിച്ചാൻ സർവ്വതും, 16

പോയാൽ ഞാൻ പിന്നെ ധാരായെഴുതപ്പാൻ	
അയ്യോ! നിന്നേഴുമേറെ സ്നേഹിക്കുന്നു	17
നിന്നിൽ വാസമയ്ക്കാൽ കുറേനേരമേ	
തൻ തിരുമനസ്സാവിധമായത്	18
അപരിച്ഛേദമേറ്റുണസഞ്ചാരങ്ങൾ	
സംപൂർണ്ണം നിനക്കയ്ക്കാൽ വരണീടും	19
നിന്നെക്കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോവതിന്നു ഞാൻ	
പിന്നെയും വരുന്നെന്നതിനൊരും	20
എന്റെ ശ്രീമാനുള്ളെന്റെ ശിഷ്യനാകും	
എനിക്കുള്ളവരെന്നതിവല്ലൊ	21
അവർക്കുണ്ടു ചൊല്ലിക്കൊടുക്കേണം	
ഞാൻ വൃഥാ നിന്നോടെത്തുറന്നു?	22
ഞാൻ ചൊല്ലാത്തൊരും നീയതുചെയ്തിടും	
ഞാൻ കല്പിച്ചിട്ടു ചെയ്യുന്നതിന്നുമൊ	23
എന്നാൽ ചെയ്യാലും പിതാവിതിങ്ങനെ	
നിന്നോടു കല്പിച്ചെന്നതിനൊരും	24
നിന്റെയ്ക്കു പേക്ഷകൊണ്ടു മമ സഭ	
ജനനിയേ! വർഷിക്കണം ഭൂമിയിൽ	25
എനിക്കമ്മപോലെയാണു മമ നീ	
സന്തോഷം വാഴ്കു ഭക്തപ്രിയ കന്യകേ!	26
“പുത്ര! പോക നീ” എന്നു നാരിമണി	
“ധാത്രി നിനക്കു യോഗ്യസ്ഥമല്ല	27
ആകാശത്തിലെ സ്വരൂപാതുവികൾ	
ഉൽകൃഷ്ട ജയവന്ദനം ചൊല്ലുന്നു	28
സ്രാപ്പേയാദി മാലാഖമാർ ഘോഷമായ്	
സ്വപ്രഭവിനെയാഗ്രഹിച്ചിടുന്നു	29
പോക ത്രിലോകരാജ്യം വാണിടുക	
സങ്കടലോകേയിരുന്നതുമതി	30
എന്റെ കാഴ്ച നിനക്കൊത്തിടുംപോലെ	
എന്തെന്നു നീ കൽപ്പിക്കുമ്പോൾ സഭാ	31
നിന്റെ ദാസി ഞാനെന്നോരനുഗ്രഹം	
നിനക്കുള്ളതെന്നിക്കരുതി-മതി.	32

നീപോയാൽ, മമ പ്രാണൈകനായക	
നിൻപരിശുദ്ധ മൺപോകല്ലേ	33
നിൻപോര വിലയാലേനീ കൊണ്ടു്	
നിൻകാരുണ്യത്താൽ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക	34
ബലാഹീനജനമെന്നറിവല്ലോ	
ബാലരെപ്പോലെ താങ്ങി നടത്തുക	35
കയ്യയസ്സുമ്പോൾ വീണീടും ബാലകൾ	
നായകാ! നരരിങ്ങനെയല്ലയോ?	36
നീ തുടങ്ങിയ വൃത്തിതികയ്ക്കുമോ	
സന്തതമവർ നിന്നെ സ്തുതിക്കട്ടെ”	37
ഇതമ്മടയാവിനടയമ്മപോൽ	
തൻതുകാൽ മുങ്ങിത്തഴുകി പുത്രനെ	38
സന്തോഷത്തിന്റെ മഴയും കണ്ണിനാൽ	
വീഴ്ത്തി മഴശിഖാതാനുമെഴുന്നള്ളി	39
പിന്നെയുമീശോ ഭൂമിരക്ഷാകരൻ	
ചെന്ന ശിഷ്യരെക്കണ്ടുളളിപ്പെയ്യു.	40
“എന്റെ പുത്രരെ! ഖേദോശലംപുരേ	
നിങ്ങൾ പാകെണമെന്നരുളിപ്പെയ്യു	41
പിതാവൊത്തപോലവിടെ റൂഥാടെ	
ശക്തി നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകുമവിടുന്ന്	42
ഞാൻ പിതാവിന്റെ പകൽ പോകുന്നിതു”	
എന്നരുൾചെയ്യുന്നേരത്തു ശിഷ്യരും:-	43
“അന്നേരം യൂദന്മാരുടെ രാജ്യത്തെ	
നന്നാക്കുന്നതെപ്പോളെ”ന്ന ചോദിച്ചു	44
“അവരോടിപ്പോളിതറിഞ്ഞീടുവാൻ	
അവശ്യമില്ല നിങ്ങൾക്കുടുത്തില്ല	45
താതൻ കല്പിക്കുംപോൽവരും സർവ്വവും	
അതറിഞ്ഞിട്ടു കാര്യം നിങ്ങൾക്കെന്തു്?	46
റൂഥാദിക്കുശായിറങ്ങുന്നേരം	
സഹായം നിങ്ങൾക്കുണ്ടാകും, ശക്തിയും	47
എനിക്കു നിങ്ങൾ സാക്ഷികളാകണം	
എന്റെ വേദവും നീളേ നടത്തണം.	48

വിശ്വസിച്ചവർ രക്ഷ ലഭിച്ചിടം,	
വിശ്വസിക്കത്തോർക്കണ്ടാകും ശിക്ഷയും	49
വൻപരതെയും രാജാക്കർ തങ്ങളെ	
മുമ്പിലും കൊണ്ടുപോയിടും നിങ്ങളെ	50
നിങ്ങളെ ശാസിക്കും ഭയം നീക്കുവിൻ	
നിങ്ങളെ ദേഹത്തോടെയാവതുളള	51
നിങ്ങളെ യാതൊവോടാവതില്ലല്ലൊ	
നിങ്ങളിൽ ഹൃദം പഠത്തിടും തദാ	52
വേദനേരിനു പ്രത്യക്ഷം കാട്ടുവാൻ	
ഞാൻ ഭാനംചെയ്യാൻ നിങ്ങളാൽ പ്രാർത്ഥിതം	53
നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്നതെല്ലാം തോന്നിപ്പാൻ	
നിങ്ങളിന്നു പറയുന്നോരല്ലമോ	54
ഭൂമ്യന്തത്തോളവും സമിച്ചിടുവിൻ	
സമ്മാനം പിന്നെക്കല്പിച്ചു നൽകുവാൻ	55
ഇപ്രകാരം മിശിഹായ്ക്കർചെയ്തു	
തൻപ്രതാപനാരൂഢ സമയമായ്	56
സയിത്തന്ന മെയിലെഴുന്നള്ളി,	
ദയാവിന്നുടെ രക്തമിയും വീശിച്ചു	57
പർവ്വതാഗ്രം താൻ പ്രാപിച്ചതന്വരൻ	
അവിടെനിന്നു യാത്ര തുടങ്ങിനാൻ	58
തുകെയ്യുംപൊക്കിയാശീർപ്പാദം ചെയ്തു	
തുകുണ്ഡലവും മാത്രശിഷ്യരേയും	59
ത്രിലോകം വിളങ്ങുന്ന പ്രഭാവത്താൽ	
ത്രിലോകപ്രഭു ഭൂമി രക്ഷാകരൻ	60
മനുഷ്ഠിതം ദയാഭാവത്തോടുതാൻ	
മനുഷ്യൻ പൊക്കി തന്റെ ശക്തിയാൽ	61
തൻശിഷ്യർ കണ്ണുതുറന്നുവോളമിവ	
ദർശനത്തിങ്കൽനിന്നുനന്നരം	62
തേർപോലെ മേഘമുഴുത്തുപൊക്കിച്ചു	
താൻ പിന്നെ ഭൂതം സ്വദേശം പ്രാപിച്ചു	63
സപ്തേശൻ സിംഹാസനംപുകുശേഷം	
സർവ്വമംഗലമോക്ഷമനവധി	64

വെഴുത്തുള്ള കുപ്പായത്താലന്നേരം	
അല്പകൾ രണ്ടിറങ്ങിപ്പറഞ്ഞിത്:-	65
ശ്ലീലാക്കാരെ! നിങ്ങളെന്തിങ്ങനെ	
മേലോട്ടുനോക്കി നില്ക്കുന്നു രക്ഷകൻ	66
സ്വർലോകത്തിലെഴുന്നള്ളി നായകൻ	
വരുംപിന്നെയുമെന്നതും ചാലും	67
സ്വർലോകത്തിലെ സജ്ജനമോഷവും	
നരവഴുത്തിന്നസ്മരരത്നവും	68
വാക്കിനാൽ വീക്ഷയമല്ല നിസ്സൗരം	
സകലേശതപം പിതാവും നൽകിനാൻ,	69
ഇതു കേവലം പറയാം ശേഷവും	
ചിത്തത്തിൽ നിരൂപിപ്പാനവകാശം	70
ഏറെ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാകിലും	
ഏറെ ചിന്തിച്ചാൽ ശേഷിക്കും പിന്നേയും	71
അർവേശതപം കൊടുത്തീതു കേൾക്കുമ്പോൾ	
ദേവവ്യഗ്രനിയുളെന്തിരിക്കിലും	72
സ്വഭാവത്താലതണ്ടായി സന്തതം,	
വ്രതേപം നിനക്കും സ്വതേയുള്ളതും	73
താൻ മാറാപ്പസ്വഭാവത്തിന്നമത്,	
തമ്പുരൻ കൊടുത്തെന്നപിവാദനത്രേ	74
ദക്ഷിണമായ ബാറാടെ ഭാഗത്തു	
രക്ഷകനിരിക്കുന്നു ചെന്നെന്ന്	75
അവിടെനിന്നു പത്താംനാൾ പുലർകാലെ	
സുവിശ്വാസികൾ ശ്ലീഹാജനങ്ങളും	76
കൂടിയില്ലാവരും പാർന്ന ശാലയിൽ	
കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ വരവിതെന്നപോൽ	77
സ്വരംകേൾക്കായി വീഴുന്നിച്ഛിച്ച്	
തീരൂപത്തിലും നാവുകൾ കാണായി	78
ശീതളംപോക്കും നല്ലനിരൂപണ	
ചേതസിദയാമോദ ശോഭിക്കുന്നു	79
പാവനം വരുത്തീടുമകാരണം	
പാവകരൂപത്തിങ്കലിറങ്ങിനാൻ	80

ഓരോരുത്തൻമേലിരുന്നു കൃപയാൽ	
സർവ്വജനവും നിറഞ്ഞു ധൂമായാൽ	81
ബാവാ ഭൂമിയെ സൃഷ്ടിച്ചനന്മ	
ദേവജൻ രക്ഷിച്ചു ധൂമായെ നൽകി	82
ഇന്നു ധൂമായിരങ്ങിയ കരണം	
സർവ്വലോകജനാനിച്ഛിതവിൻ	83
തിന്മനീക്കാനും നന്മനിറപ്പാനും	
നിർമ്മലമനസ്സവർണ്ണഭാവാനും	84
വേടിവോക്കുവാൻ കേടുകൾ തീർപ്പാനും	
നാടെല്ലാം ഭയം നീക്കി നടപ്പാനും,	85
ഇപ്പോൾ ധൂമാദക്കുഭഗവതമ്പുരാൻ	
കല്പനമാനസത്തിങ്കൽ വാസമാണ്	86
മുമ്പിൽ മൗശിഹാചൊന്നപോൽ വന്നിതു്	
തമ്പുരാൻ പുത്തനായി കല്പിച്ചതു്	87
സ്വാമിതന്നുടെ ദേഹഗുണവഴി	
ഭൂമിയിൽ നീളെ നടത്തിക്കൊള്ളുവാൻ	88
മാന്ത്രിക കയ്യിച്ഛിട്ടുണ്ണമുണ്ടാകേണം	
തൻമൂലം തീനുവായിട്ടിരങ്ങി താൻ	89
അങ്ങനുള്ളിൽ തോന്നിച്ചതെപ്പോരുമെ	
അന്നെല്ലാവരും ചൊല്ലിമടിയതെ	90
മുമ്പിൽ സ്രീയുടെ വാക്കിനാൽ വേടിച്ച	
കേളാ താനപ്പോൾ സംഭ്രമം നീക്കിനാൻ	91
വമ്പന്മാരുടെ സമക്ഷത്തിങ്കലും	
തമ്പുരാൻ മിശിഹായെയറിയിച്ചു	92
പലഭാഷകളിവർ പഠിക്കാതെ	
നല്ലപോലെ പറയുന്നതതുതം!	93
മാനുഷക്കുറിയാത്ത പ്രവൃത്തികൾ	
അനേകവിധം ദർശിച്ചാലോകരും	64
അശ്വത്തരകളെ നേരിനെ ബോധിച്ചു	
മിശിഹായെ വിശ്വസിച്ചു തേറിനാൻ	95
ചിലർ ചൊല്ലുന്നു പാനമത്താലിവർ	
വിലാസിച്ചു പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.	96

ശേമോൻ ക്രൈസ്തവനേരമുരവെയ്ത്തു:-	
“ഇമ്മനുഷ്യരിലെത്തിതു തോന്നുവാൻ	97
പാനത്താൽ പല ഭാഷപറയുമോ?	
മുമ്പിലാരിതുകളേതും കേട്ടതും;	98
അതല്ല, ദീനമിപ്പോളുദിച്ചത്	
മത്തനാരുടെ സംസാരമല്ലിതു	99
നിങ്ങൾ കൊല്ലിച്ച മിശിഹായെ തന്യരാൻ	
തന്റെ ഹൃദയെ ഇപ്പോളിറക്കി താൻ	100
നിവൃന്താരിതു മുമ്പിലറിയിച്ചു;	
അവർകളുടെ വാചകം നോക്കുവിൻ;	101
അയ്യോർ വന്നിപ്പോൾ വിസ്തരം കാട്ടുന്നു	
പ്രിയത്തോടു മിശിഹായെത്തേറ്റവിൻ	102
കുഞ്ഞുറന്നു കണ്ടിട്ടുവാൻ കാലമായ്	
ചെയ്തുമിപ്പോളുറച്ചുകൊള്ളുവിൻ	103
കാരണുത്തറിന്റെ കാലമിപ്പോളുണ്ട്	
നിരുപകാരമതു കളയല്ലെ”	104
അതു കേട്ടിട്ടു മുമ്പായിരം ജനം	
സത്യവേദവും ബോധിച്ചു സത്വരം	105
ശ്രീഹന്മാർ സത്യവേദം നടത്തുവാൻ	
മറുപത്തോടും നടന്നു പലവഴി.	106

പതിനാലാം പാദം സമാപ്തം.

ദേവമാതാവിൻ വ്യാകുലപ്രബന്ധം

അനന്തദൈവം ഗുണസുഷ്ഠുലം	
മനുഷ്യവർഗ്ഗം പ്രതിമാർദ്ദവത്താൽ	1
പിന്നെ ദീനസ്ഥരയിൽ നടന്ന	
നടത്തിവേദം ഭൂരിതംകളഞ്ഞു.	2
മുപ്പത്തിമൂന്നു വരികൾ കഴിഞ്ഞി-	
ട്ടിലോകദോഷോത്തരവും കഴിച്ചു	3
കുരിശിലേറ്റു തനുഭൂഃഖമേറും	
സ്വകീർത്തിഹീനം ബഹുസങ്കടത്താൽ	4
ഈ ഭൂഃഖമെല്ലാം മനസ്സാ സഹിച്ചു	
സ്വപ്രാണയാത്രാ സമയം ഭവിച്ചു	5
കുരിശുകൈത്തനയാനികത്തിൽ	
ഭൂഃഖാബ്ധിയിൽ താങ്ങവധൂവിശിഷ്ടാ	6
കോപിച്ചു കാരോളവുമേറീ കപ്പൽ	
പന്തെന്നപോലെ കടലിൽ കളിക്കും	7
താഴ്ന്നു തിരപൊക്കമേറും ക്ഷണേന	
പായുംപാറിക്കും മരവും തകർക്കും	8
അപ്പോലെത്തുമായതു കാലമാധി	
ഉള്ളിൽ ധരിച്ചോളവിലാസമാധി	9
പകൽ മറിച്ചിട്ടതി വർഷമോടും	
സമന്തമാ വർത്തിതു കണ്ണനീർ.	10
ശോഭമേറും ജലഗർഭമേല-	
വാശാഭൂതാ കണ്ഠപ്രഭയൊക്കെകൂടി	11
മിന്നൽപിണർപോലൊരുനേരമമ്മ	
സ്വപുത്രനെനോക്കി വിഷാദമോടും	12
അകാഴ്ചയാലും സരസോവിഭഭാൽ	
ഒഴുകുകൊണ്ടാകുമെന്നപോലെ	13
കുഴഞ്ഞുഭൂഃഖം ശുഭവാക്കുമിട്ടി	
ജീവൻനില ചഞ്ചലതാം ധരിച്ചു	14

എന്നാലിതാവൊക്കെവെ നിവ്വീകാരം	
കല്പിച്ചതെന്തെന്നയുമോർത്തനേരം	15
സമുദമല്ലേ മലയെന്നപോലെ	
ഉറച്ചുനിന്ന സ്വമഹാവിഷാഭേ	16
നിരൂപണാധാഗിയതം ഭവിച്ചു	
തിരിച്ചു തച്ചിത്തഗതം സമസം	17
മിണ്ടാതെസാരം സ്വരസപ്രകാരം	
കേൾപ്പിച്ച ദുഃഖം സുതദുഃഖമൂലം	18
എന്നാത്മനാഥാ! പ്രിയമേകമെന്തേ	
സുഖപ്രദേശാൽ പരദേശിയായി!	19
സൽപുത്ര! നീ ഹിംസകഭൂമിപ്പുഷ്പ്	
ദയാവിഹിനം ശ്രമനീതനായി!	20
ഭോഷാണമിച്ഛിച്ച പിതാമഹന്മാർ	
സദ്യേശ നിന്റെ വരയാഗ്രഹിച്ചു	21
തത്സന്തതിക്കും രിപു വൈരമായി	
അതിക്രമിച്ച പ്രതിഛാതകന്മാർ	22
സദൃശ്യപൂർവ്വം കരുണാവകാശം	
അദൃശ്യപൂർവ്വം കരുണാവിരോധം	23
അനുഗ്രഹം രശ്മികളേറെ വീശി	
അന്ധതപസേവാമറവും ചമച്ചു	24
കഴിഞ്ഞകാലത്തിലഭൂതമായ	
നിന്റെ ദയയീസമയം വിളങ്ങി	25
നിനക്കു പുത്ര! പ്രതിയോഗി ഭാഗ്യാൽ	
പ്രിയാവകാശം പ്രിയനാശമാക്കി	26
ബഹുപ്രദനീയമൂലം കഴിഞ്ഞു	
അന്ധത്തിനററം വരുമെന്നമില്ല	27
പോരായ്തെല്ലാം രിപു വൈരിദാഹം	
നിൻചോരയാൽ തീർപ്പതിനുള്ളൊരു	28
നിന്നേയുമെന്നാമ്മജ! നീ കൊടുത്തു	
ബഹുപ്രദന്മാരിലതുല്യനീശോ	29
അ! ചെയ്തതിനുത്തരമെന്തു പിന്നെ	
കൈരണ്ടുമയ്യോ വീദയംതുളച്ചു.	30

മഹാശ്രമത്താൽ കൃഷിചെയ്തപ്പതു;	
വിത്തിൻവിശേഷം ഭൂവിനീവിതച്ചു	31.
വിതച്ചുബീജാൽ ഫലിതം രസോനം	
മുളച്ചുമുളച്ചു ചരണത്തിലേറു	32
നിന്റെ നിലം വാഴ്വതിനാൽവരുത്തി	
കൊടുത്തുഭവ്യം നിലവും പ്രഭുതം	33
അതിൻഫലം സർവ്വമവർക്കാനം	
ചെയ്തു പ്രിയം നസുരണം ഭവിച്ചു	34
ആ സ്വാമിയെ ഭക്തികളഞ്ഞു നീചർ	
ആ നാടവർ കാടുചർച്ചയിൽ	35
മുതൽ പഠിച്ചു പ്രഭുവിനുസയോടും	
വിശിഷ്ടരാജ്യം പരാധീനമാക്കി	36
നി ശിക്ഷകൻ ശാസ്ത്രരഹസ്യമാകെ	
ലോകം പഠിപ്പിച്ചിരിട്ടും കളഞ്ഞു	37
ശിഷ്യർ പുനശ്ശസ്ത്രമെടുത്തു ശത്രു	
ഭാവം ധരിച്ചാർ ഗുരുവാശ്രമത്തിൽ	38
അഭിഷിന്നം ജീർണ്ണവർ സ്പർശിക്കെ	
വാളും കയറ്റി ഭുജബന്ധമാക്കി	39
അഭജ്ജലി ശ്രേഷ്ഠകുപോലഭാഗേ	
അടിപ്രദാനം സൂതിഭസനങ്ങൾ	40
തപസ്വിശ്രേഷ്ഠൻ തപസാ ഭിതീയൻ	
നിൻകൃശശാധം മനസാഗ്രചിതം	41
ചക്ഷുസ്സുകൾക്കാമടുത്ത ദണ്ഡം	
മനോഹതവ്യാധൃമിതം വചസ്സാൽ;	42
സുരൂപപുഷ്പം ഭവനപ്രകാശം	
ഹാപ്രീതപുത്രം ക്ഷമയാപവിത്രം	43
പ്രസൂനജാതം മധുവണ്ടുപോലെ	
നിൻഭേഹരക്കരം രിപു വീതമായൊ!	44
പൊന്നെന്നപോലെ തപനം സമിച്ചു	
അയോധനംകൊണ്ടുനാഥരൻ നീ	45
നിന്റെ സ്വരൂപം മലയിനമല്ലെ	
സമസുരൂപം പുനരന്തതൊക്കെ	46

മുദ്രാപത്രവൻ ശിശുമേഷുലൂൻ	
അത്യന്തശുദ്ധൻ മമ മിത്തലാലുൻ	47
നിന്റെ ശരീരം അടിയൊല ചിന്തി	
അതിക്രമത്താൽ ശിഥിലീകരിച്ചു	48
പ്രഭാകരൻ സൂര്യനിലേറുമ്പോൾ	
അനന്തലോകേ ദിനമാവഹിക്കും	49
ഭയങ്കരം തൽഗ്രഹണം സുകൃതം	
എന്തിങ്ങനെ നിൻ പ്രയത്നമിട്ടു	50
അകാശമിപ്പോൾ സമരപീഡയെപ്പോൽ	
കുത്തവസ്ത്രം സമിതം ധരിച്ചു	51
ധരാജലതപം സമിയാത്തവണ്ണം	
ചലതമേരേറേ റവുമുൾഭൂമിച്ചു	52
പൊളിഞ്ഞു കല്ലും മലയും വിറച്ചു	
അജ്ഞാനസൃഷ്ടികളായിപ്പുണ്ടു	53
ഈ ഭൂമിയിങ്കൽ ജനവും ശിലാതപം	
പ്രാപിച്ചുനന്നം കരുണാഹരതാൽ	54
നീ മന്ത്രിവോൽ ചെന്നു കൊടുത്തുബോധം	
നീ ബന്ധുപോലായികളഞ്ഞുപേക്കേ,	55
പിതാവുവോൽ നീനിയതം വളർത്തി	
മാതാവുവോൽ നീ അമിദത്തവാനായ്	56
മനുഷ്യരും ബുദ്ധി വെളിച്ചം വെച്ചു	
വിശ്വസു ബന്ധുതമൊഴിച്ചുപിന്നെ	57
പുത്രസ്വഭാവം ദുരിതാഗ്രഹത്താൽ	
കുഴിച്ചു ഭുഷുൻ സമനുഷ്യഭാവം	58
ഭയോനജ്ഞ പ്രകൃതിപ്രവൃത്തി	
എടുത്തുനിന്റെ അധീരം ധരിച്ചു	59
ക്ഷമിച്ചു നീ ഭൂതലമാർത്തിപ്പുണ്ടു	
നാശോന്മഥനോന്മഥനോന്മഥനോ	60
അകാശഭീവപ്രയത്നം വരാതെ	
വെളിച്ച നൽകുന്നിതിനെത്തുമ്പോൾ	61
കോപിച്ച മേഘസുനിരം വീനീതി	
പ്രാപിച്ചതിപ്പോളീജകാത്തതെന്തു	62

ആയുസ്സതന്ന സ്വരധീശ്വരൻ	
ആയുസ്സു പാപിക്ഷിതിയിൽക്കുളഞ്ഞു	63
അര ജോഷനും ഭുഷ്കൃതമെന്നെപ്പോൽ	
തത്സാമ്യമെന്നശ്രുതമേതു കാലം	64
അന്നന്തദേവ പ്രതിഷ്ഠാതകത്വം	
നന്നന്തദോഷം സമഭണ്ഡബന്ധം	65
ഈ മൂന്നു കൂട്ടം കൃതനിർവ്വീകാരം	
നിരൂപിയാതെ വ്രജിനും തികച്ചു	66
മനുഷ്യാക്രിമകളെക്കൊണ്ടു	
നിന്നോടുകാട്ടി സ്ഥിരഭുഷ്ടഭാവം	67
ദേവൈകവൃത്ര ക്ഷമയാനുഭവം	
മാലാഖമാരെ വരുവിൻ സമാധാനം	68
എന്റെ സുഖം ജീവനുതുല്യം	
ഈശ്വരദാർഢ്യം പറയുന്ന നേരം	69
ജന്മമുന്മേലും ബലഹീനദേഹം	
നിന്നോടുകൂടെഗമനം തുടങ്ങി	70
എന്റെ സുഖം നീ പറന്നാൽ മനസ്സിൽ	
അന്നന്തലാഭം മമ ഭവ്യമില്ല	71
നിൻജീവനിലോർ മരണം ശരിച്ചു	
തപസ്വിനാ ഞാൻ ശവഭായം ഭയഞ്ഞു	72
എല്ലാംകൊടുത്താൽ വിവയാവലഭ്യം	
മേപ്പുനീർ രത്നമിനിക്കു പോന്നാൽ	73
വലഞ്ഞു ഞാൻ സന്തതവും മനസ്സും	
മുട്ടീവിധം തല്പരമത്രരുചു!	74
നിൻകല്പന സർവ്വവശ സ്വരീശാ	
മാലാഖമാർ നിൻപ്രിയനെത്തന്നോക്കം!	75
എന്തിനീതൊക്കെ സുത! നീ ക്ഷമിച്ചു	
കരകണ്ഠംകൊണ്ടിതു മാമുഖല്ലോ	76
ദോഷംകുറവു പോഷവരിൻ പിഷിതം	
ചെല്ലാൻ സമർത്ഥൻ ക്ഷിതിയെ പൂവിടാൻ	77
നിന്റെ ശരീരം സകലം മുറഞ്ഞു	
തളർച്ചയും ദുർബ്ബലവും മുഴുത്തു	78

നിന്റെ ക്ഷതംകൊണ്ടു ക്ഷതം ശമിക്കും	
നിന്റെ ക്ഷയത്താൽ ക്ഷയവും ക്ഷയിക്കും	79
കൊള്ളാമതിൻ ലാഭഫലം രസിക്കും	
അ മാനുഷൻ വൈരികളെന്നുസദൃശം	80
ഭൂലോകദോഷം കഴുകിപ്പാനായ്	
നിന്റെ ശരീരം ഭൂധീരം കൊടുത്തു	81
നിന്റെ ശ്രമം പാവിയുടനെന്നു	
കളിക്കുമപ്പേറ്റിലറപ്പുറ്റതു	82
മനുഷ്യവർഗ്ഗം പ്രതി ചിത്തദാഹം	
നിന്റെ വിനാശം ഫലവും സുഭദം	83
പാപംകളഞ്ഞു പ്രിയ ഭാജനങ്ങൾ	
നന്നാകുമെന്നോമനസിൽ ഗ്രഹിച്ചു്	84
ഐലാമറീഞ്ഞിട്ടറിയാത്തപോലെ	
സ്നേഹം ഭവിപ്പാൻ പരിതാപമേറു	85
പാപികളെക്കൊണ്ടു വിട്ടുവാനും	
ചോരൻയഥാ ഭുജ്ജ്വതപാത്രമായി	86
നിന്റെ ക്ഷമകൊയ് സമസുമാകെ	
വരുത്തിയാലും ഫലമൊപ്പമോ ചൊൽ	87
ഈശ്വരൻലോകം നരവർഗ്ഗമൊക്കെ	
പകം സമസു മണിരണവും നീ	88
നിൻദർശനം സ്നേഹതമസ്സു നീക്കി	
കൈകെട്ടി നിന്റെ ചമയം പഠിച്ചു	89
നിൻസേവയും ചോരയുമുദ്ധരിച്ചു	
സുതാപവും സുശ്രമവും വരുത്തി	90
നിന്റെ പ്രിയത്തിൻ ചമയം വിശേഷം	
കാണംവിധൗ കഷ്ടമതെന്നുനന്ദനം	91
പട്ടംതലസ്തുളളതുളളതണയും	
വസ്ത്രമുഖത്തിന്നടികൊണ്ടുനീലം	92
കൈരണ്ടുമാണിത്തുളയായ് മുറിഞ്ഞു	
സദ്യാംഗമൊക്കെ ക്ഷതമായ് ചമഞ്ഞു	93
നിന്റെ പ്രിയത്തിൻ നിലയെത്തുവാണോ	
വിലാവു ക്ഷതം മൃനയാൽത്തുറന്നു	94

നീയോടിപ്പോമെന്നൊരു ശങ്കയാലോ	95
ഇരുമ്പുനിന്റെ ചരണേ താമ്യ	
നിൻസ്നേഹസാമ്യം രിപു ബാഹുവാലെ	96
കഴിച്ചതെല്ലാമനുക്രമമായി	
മഹാ തലക്കത്തു നിർവ്വീകപ്പം	97
വരുത്തി രക്ഷാ നിയതം വിചാരം	
ഈ കുത്തിനാൽ ഭൃഷ്കൃതമറുവോകം	98
ധർമ്മം പരക്കും ശുഭവും ഭവിക്കും	
മനോജനനേനും തമസാവിരൂപം	99
കടാക്ഷമൊന്നും പ്രഭയോടുകൂടെ	
നീനോക്കുമെങ്കിൽ നയനം തെളിഞ്ഞു	100
കാണംഗുണം ഭൃഷ്കൃതവും സ്വരൂപം	
അരണ്യമെല്ലാം ഭൂരിതാസ്വകാരം	101
കണ്ണീരുകൾകൊണ്ടു വരും വിശുദ്ധി	
തല്ലാത്തതാൽ ശിഷ്യനിറിഞ്ഞൊച്ച	102
സ്വഭൃഷ്കൃതം കണ്ടു കരഞ്ഞുപോക്കി	
സർവ്വം ഭവിപ്പാൻ വശമുള്ള നാവേ	103
മിണ്ടാത്തതെന്തുത്തരമെന്നു ചൊൽക	
ദോഷം ചൊറുക്കു നരസങ്കടങ്ങൾ	104
ഏല്ലാജ്ഞാപാൻ മതിവാൽ പ്രമാണം	
നിൻവാക്കു ജീവൻ ഗുണവാഹമായ	105
സർവ്വശയം സൽഗുണ കാരണം നീ	
മിണ്ടാത്തതെന്തേ ക്ഷയകാലമായി	106
നിന്നാലുപായം ഭൂവനാദികൾക്കു	
മിണ്ടാത്തനേരം കൃതകർമ്മമോത്തു	107
മിണ്ടുംവിധം തൽഭയവും ധരിച്ചു	
പാപംക്ഷമിച്ചു ച്യുതമന്ത്രിരാത്തി	108
ഉൾക്കൊണ്ടു വേഗം വരുവിൻ സമീപം	
പാപീഭയം നീക്കിയടുത്തുകൊൾക	109
മുദൃതമുണ്ടെന്നതു ബോധമേക്കും	
ആട്ടിൻഗുണംപോൽ സുമുദൃസ്വഭാവം	110
കണ്ടെത്തുമിപ്പോൾ കഠിനം സുഭരം	

വിശ്വാസസത്യം മനസി ഗ്രഹിക്ക	
ചെന്നാലുമിപ്പോൾ കരുണാവകാശം	111
സിംഹം യഥാ ശങ്കിതനാകുമിയാൾ	
ഭയങ്കരം നീയുടനെ വരാഞ്ഞാൽ	112
തൂങ്ങും തല മായ്ച്ചു നവാദമോടും	
നി ചെല്ലതെല്ലാം ദയയാൽ പൊറുക്കും	113
അഴിഞ്ഞു ചിത്തം വരിക പ്രിയത്താൽ	
നിൻവൃത്തികൾക്കുത്തരമെന്തു കാൺക	114
കൺകൊണ്ടുപാക്കും തഴുകും വരുമ്പോൾ	
അങ്ങെ പ്രിയം കണ്ടേഴിയുത്തതെന്തേ?	115
ഉള്ളത്തൂറുന്ന ചരിയൊട്ടുമില്ല	
തൻചങ്കിലും ചേർപ്പുതിനാശമുണ്ടു്	116
അതിന്നു യോഗ്യക്രിയകൾ നിനക്കു-	
മില്ലെന്നതോത്താൽ മരണം വിടിക്ക	117
തൂക്കാൽ ഗ്രഹിച്ചാൽ കഴുകും കൃതത്തിൻ	
കായതിൽനിന്നു വരുന്ന രക്ഷം	118
ദേവതാസിംഹാസന പുണ്യഭേദം	
മുത്തുന്നു ഞാൻ സർവ്വ മനുഷ്യത്താൽ	119
നിൻചോരയാൽ ഭൂമി നന്നത്തെ കാലം	
മയംപാരിക്കും സൂകൃതം ഫലിക്കും	120
നിന്റെ ക്ഷതം മിന്നുന്ന പത്മരാഗം	
ദ്വോവിൻ ജനത്തിൽ സുഖമാവഹിക്കും	121
അഭിത്യനേക്കാൾ ബഹുരശ്മിയാലും	
അറംവരാതെ സതതം വിളങ്ങും	122
ചെയ്ത്താൻ സുതന്റെ മുറിവാൽ മുറിഞ്ഞു	
തൻമൃത്യുവാലും മരണം വരിച്ചു	123
രണ്ടിൻബലം കെട്ടുരിതിൻസഹായം	
മോക്ഷത്തിലെ വാതിലും നീ തുറന്നു	124
അങ്ങൾക്കുമേലിൽ സുഖലാഭമോവാൻ	
ഈവണ്ണമേ പ്രിയമോടു ചൊന്നാൾ	125
അ രണ്ടു ദുഖം നിയതം മനസ്സിൽ	
നമ്മെ ഗ്രഹിച്ചിരുളേണമമ്മേ.	126

അകാരാദി



അകക്കണ്ഠ = ബുദ്ധി, ശക്തി, മനസ്സ്. അക്രൂരം =
 ദുഷ്ടതമുള്ള. അഖിലപാലകൻ = എല്ലാം പാലിക്കുന്നവൻ.
 അഖിലേശ്വരൻ = സകലത്തിനും നാഥനായ കർത്താവ്.
 അഗതി = ദരിദ്രൻ. അഗാധം = നീലയില്ലാത്തത്. അഗാ
 ധാബ്ധി = നീലയില്ലാത്ത സമുദ്രം. അഗോചരം = ബുദ്ധി
 യിൽ അടങ്ങാത്തത്. അഗ്രഹീതം = ഗ്രാമിക്കുചെട്ടവാൻ
 വശമല്ലാത്തത്. അഗ്രേസരൻ = മുൻപിൽ നടക്കുന്ന
 വൻ, പ്രധാനി. അഘം = പാപം. അജം = ആദ്യ. അ
 ജ്ഞലി = കൈകുപ്പുക. അടവി = കാഴ്ച്. അതീന്ദ്രിയം =
 അസാധ്യമായുള്ളത്. അതുലം = സദാമല്ലാത്ത. അതു
 ല്യൻ = സദാമല്ലാത്തവൻ. അത്യന്തോത്സാഹം = അധി
 ക സന്തോഷം. അദ്വൈതം = പൂർവ്വത്തിൽ കണ്ടിട്ടില്ലാ
 ത്തത്. അഭി = പദ്യം. അഭയനാഥൻ = ഏകദൈവം.
 അഭിനീയൻ = ദൈവം. അധിപൻ = രാജാവ്. അധോ
 ഭൂമി = നരകം. അനഘം = പാപഹീനം. അനന്തം = അ
 വസാനമില്ലാത്ത അനന്തരം = അതിന്റെശേഷം. അന
 വൻ = അജയില്ലാത്തവൻ. അനാഗതൻ = ഉണ്ടാകാത്ത
 വൻ. അനാരതൻ = നിശ്ചയൻ. അനാശ = അശയില്ലാ
 ത്തവൾ. അന്തം = നാശം, ഒടുക്കം. അന്തരം = നടുവിലെ
 യിടം, നടുവ്, വ്യത്യാസം. അന്തർദ്വികാരം = മനോവികാ
 രം, മനോചഞ്ചലം. അന്തിക = അടക്കം. അന്തോന്തേ
 ശ്വരൻ = അന്തമില്ലാത്ത ദൈവം. അന്യത്വം = ഇതല്ലാ
 വുകയെന്നുള്ളത്. അന്യത്വസേവ = അന്തരാനന്തിന്മേ
 ലുള്ള അശ. അപരിമേദ്യം = പരിമേദമില്ലാത്തത്.
 അപായം = മരണം. അപ്രിയഭാജനം = അപ്രിയത്തിനു
 പാത്രം. അബ്ധി = സമുദ്രം. അഭാഷ = മിണ്ടാത്തവൾ. അ
 ഭൂതം = ഭവിക്കപ്പെടാത്തത്. അഭിതം = വളരെ. അമേ
 യൻ = അജയില്ലാത്തവൻ. അപരിമേദ്യൻ. അംബരം =
 ആകാശം, വസ്ത്രം. അംബുധി = സമുദ്രം. അഹോഘനം =
 ഇരമ്പുവടി. അരണ്യം = കാട്. അരിയ = പ്രയാസമുള്ള,

കഠിനമുള്ള. അരുവരൂപം = അരുവവും രൂപവും, അരുവമായ ബുദ്ധിയിൽ അറിവാൻതക്ക രൂപം. അർക്കൻ = സൂര്യൻ. അർച്ച = പൂജ. അർച്ചശിഷ്ടം = വിശേഷമായി പൂജിപ്പാൻതക്ക, വിശേഷാൽ ബഹുമാനിപ്പാൻതക്ക. അലം = അര, പാതി. അലഭ്യം = ലഭിപ്പാൻ യോഗ്യമല്ലാത്തത്. അലംകൃതം = അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടത്. അലങ്കാരവർത്തകൻ = അലങ്കാരമായ പ്രവൃത്തിയോടുകൂടിയുള്ളവൻ. അലസി = ദുഃഖം. അല്പൽ ആപരത്വം. അസത്വരം = താമസം. അസമം = അതുല്യം. അസമേദൻ = അതുല്യപ്രഭാവം, ദൈവം. അസരോ = വീളുകയ്യ. അസി = വാൾ. അസ്യം = നാശം, അയക്കപ്പെട്ടത്. അസ്മയത്വം = മഹത്വമില്ലാത്തത്. അഹസ്സ് = പകൽ. അക്ഷയം = നാശമില്ലായ്ക്ക. അക്ഷി = കണ്ണ്. അക്ഷിഗോചരം = കണ്ണാൽ അറിവാൻതക്ക രൂപം. അക്ഷോഭം = സ്ഥിതി, ഇളക്കമില്ലായ്ക്ക. അരാധ്യത = (സുറിയാനിഭാഷയിൽ) വെങ്കിയാട്ട. അറാഭയ = ഇല്ലാത്ത ദയ.

ആ

ആകാശദിവപ്രളയം = സൂര്യാദി ഗ്രഹനക്ഷത്രങ്ങളുടെ നാശം, ആഖ്യ = പേര്. ആഞ്ചുകൻ = (ലത്തീൻ ഭാഷയിൽ) ദൈവമല്ലാത്തവൻ. ആഞ്ചവൻ = ദൈവം. ആത്മജൻ = പുത്രൻ. ആത്മനാഥൻ = തനിക്കുള്ളതായവൻ. ആദരം = ബഹുമാനം. ആദ്രയം = ഏറ്റവും വലിപ്പം, ഏറ്റവും സ്ഥിരം. ആനനം = മുഖം. ആമയം = വധുധി, ദുഃഖം. ആരോപം = ചുമത്തുക. ആവഹിക്ക = ചുമക്കുക. ആവാസം = കിടപ്പിരിപ്പ്, ഭവനം. ആശു = വേഗം. ആശ്രമം = മുനികളുടെ വാസസ്ഥലം, ആഹ്വതൻ = അഭിഷിക്തവൻ. ആഹാരം = അഭിഷിക്തത്വം.

ഇ

ഇത്ഥം = ഇവ, ഇപ്രകാരം. ഇഷ്ടപാലനം = ഭക്ഷിപ്പിയ്യം. ഇഹ = ഇവിടെ. ഇക്ഷിതാവ് = ഇഹലോകരാജാവ്.

ഇ

ഇരലിസം = ഒരുവക സുഗന്ധം. ഇരശതമുള്ള
വൻ = അതിശ്രേഷ്ഠനായുള്ളവൻ. ഇരഷൽ = അല്പം, സം
ശയം.

ഉ

ഉഗ്രം = കോപം. ഉജ്വലനം = ശോഭ. ഉത്തമൻ =
വലിയവൻ, നല്ലവൻ, പുണ്യവാൻ. ഉത്തരലോകം =
മേലോകം, വടക്കേലോകം. ഉദ്ധരണം = മേല്പോട്ടയത്ത്
ക, മൺദ്വി. ഉന്നതം = ആകാശം, ഉയരം. ഉപമാനൻ =
തുല്യവാൻ. ഉപമാസം = ഉപമ. ഉദ്വിലോകം = ഭൂലോകം.
ഉൽകൃഷ്ടം = ഉത്തമം, വലിയത്. ഉഷ്ണക = വ്യസനപ്പെ
ടുക, ഭ്രമിക്ക. ഉൽകനം = ധൈര്യം, തുനിവ്. ഉൽക്ക
സ് = മനസ്സ്, ഹൃദയം. ഉൽകൃപ = ഹൃദയസ്നേഹം.

ഉ

ഉനം = കുറവ്, വേർപാട്. ഉന്മി = ഭ്രമി.

ഏ

ഏകമാന്ത്രികം = ഒരാളായിട്ടുള്ളത്. ഏണ്ണം = വിചാരം,
കണക്ക.

ക

കടൽഭൂമി സകലേശൻ = സമുദ്രഭൂമി ആദി സക
ലത്തിനുമീശൻ. കണ്ണം = ചെവി. കപോലം = കവിൾ.
കരുണാവകാശം = കരുണാകരം. കല്പയം = പാവം, ക
ലക്കം. കശ്ചവൻ = ഭൃഷ്ടൻ, മോഹിച്ചവൻ, വൃത്തിമീ
നൻ. കച്ഛം = ശരീരപീഡ, യത്നസാധ്യം, അശക്ത.
കറംവർ = അവിടുള്ളവർ. കാണം = ചൊന്ന്. ചൊൻ
നാണു, അനുഭവം. കാവ്യതത്ത്വൻ = മോശക്കാരൻ.
കാമ്യം = മോഹിച്ചവൻ യോഗ്യമുള്ള. കഷ്ടം = കേഴി.
കൂടികം = പൂണ്ണയിടം. കൃമർ = ശരീരപീഡ. കൃതം =
ചെയ്യപ്പെട്ടത്. കൃതകർമ്മം = ചെയ്യപ്പെട്ട. പ്രവൃത്തകേ
ണ = ദുഃഖം, കരുപ്പിൽ. കേഴ = ദുഃഖം. കേസരി = സിം
ഹം, കതിര.

ജ

ജഗത്രയം = ഭൂതലോകം. ജനകൻ = പിതാവ്.
ജനകി = അമ്മ. ജനനി = അമ്മ. ജനനി = ജന്മത്തുകൽ.
ജലഗർഭമേഘം = വെള്ളത്തെ ഉള്ളിൽകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മേഘം.
ജലതലം = ഭൂതലം. ജീണ്ണവാസസ്സു = പഴയ വസ്ത്രം.
ജീവനം = വെള്ളം. ജ്ഞാനദൃശാ = ജ്ഞാനക്കണ്ണാൽ,
ജ്ഞാനക്കണ്ണുകൊണ്ട്.

ത

തച്ഛ = തറച്ചു. തത്വജ്ഞാനം = ദിവ്യജ്ഞാനം, പരമാർത്ഥജ്ഞാനം.
തഥാ = അപ്രകാരം. തദർത്ഥം = അതിന്റെ അർത്ഥം, അതിനുള്ളാണ്.
തദാ = അപ്പോൾ. തദിനം = ആ ദിവസം. തന് = ശരീരം. തവനം = ചൂടു,
വെയിൽ. തവസിനി = തവസ്സുള്ളവൾ. തമസ്സ് = ഇരുട്ട്.
തരു = വൃക്ഷം. തൽകൃതം = ആ പ്രവൃത്തി. തലരം = അതിന്റെ ശേഷം,
അതിനേക്കാൾ. തസ്മാൽ = അതിനാൽ. താഡനം = തല്ലി, അടി. താം = അവളെ.
താരകം = നക്ഷത്രം. തിങ്ങിനസന്ധാപം = നിറഞ്ഞ ദുഃഖം.
തന്വം = ദുഃഖം. തഷ്ടി = സന്തോഷം. തേ = നിന്റെ, അവർ,
നിനക്കുള്ളാണ്. തേജസ്സ് = പ്രകാശം. കീർത്തി = പ്രഭാവം.
തോഷണം = സന്തോഷം. ത്രാണം = രക്ഷ. ത്രാണേശൻ = രക്ഷനാഥൻ.
ത്രിശതീ = മുപ്പതു. തപയാ = നന്നാൽ, നന്നെ.

ദ

ദണ്ഡ് = വടി. ദയാപരൻ = ദയയിൽ അതുല്യൻ.
ദരം = ഭയം, കഷി, അല്പം. ദക്ഷിണം = വലത്തുഭാഗം, തെക്കു്.
ദിവ്യം = ആകാശസംബന്ധമുള്ളതു്, സ്വർഗ്ഗത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതു്.
അഗ്നിഭീഷി = പ്രകാശം. ദുഃഖാസി = ദുഃഖമായിരിക്കുന്ന വാൾ,
ദുരാത്മാവ് = ഭയ്യൻ. ദുർഗ്ഗതി = നരകം. ദുർമ്മതം = ദുർന്നസ്സ്.
ദുർല്ലോകം = നരകം. ദുഷ്കൃതം = പാപം. ദുസ്സഹ്യം = സഹിച്ചുകൂടാ

ത്തത്. ദൃഗ് = ദൃതനാൽ ഭവിച്ചത്. ദക് = കണ്ണ്.
ദക്ഷിൻ ഗോചരം = കണ്ണിനു വിഷയം, രൂപം. ദ്രോവ =
ആകാശം. ദ്വാദശം = പന്ത്രണ്ട്. ദിനീയൻ = രണ്ടാമൻ.

ധ

ധാത്രി = ഭൂമി. ധാര = വെള്ളമഴ. ധീ = ബുദ്ധി.
ധ്വഷ്ഠത = ധീരത, സാമർത്ഥ്യം.

ന

ന = ഇല്ല, അല്ല. നീരസം = രസമില്ല, ഇഷ്ടമില്ലാ
യ്ക്ക. നരാധമൻ = മനുഷ്യനാൽ നിന്ദിക്കപ്പെട്ടവൻ, നിന്ദി
ക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ. നശപരം = നാശമുള്ളത്. നാശോ
നം = നാശമില്ലാത്തത്. നാസ്തി = ഇല്ല, ഭവിക്കുന്നില്ല.
നിന്ദാഭാജനം = നിന്ദയ്ക്കു പാത്രമായവൻ. നിയതം = നി
ശ്ചയം, അടയ്ക്കപ്പെട്ടത്, ഏല്പാഴ്ച, നിരന്തരം, അന്ത
മില്ലാത്തത്. നിരുപമം = ഉപമയില്ലാത്തത്. നിഭയം =
ഭയമില്ലായ്ക്ക. നിർമ്മലൻ = ദോഷമില്ലാത്തവൻ. നിർമ്മലാം
ഗി = കളങ്കമറ്റ ദേഹമുള്ളവൾ. നിർവാസം = വസിക്കാ
ത്തത്, പാക്കാത്തത്. നിർവികല്പൻ = ഭേദമില്ലാത്തവൻ.
നിരവേഷമ്യം = വൈഷമ്യമില്ലാത്തത്, ഏറ്റവും വിഷമ
മില്ലാത്തത്. നിശ്വാസം = നെടുവീർപ്പ്, അശ്വാസമില്ലാ
ത്തത്. നീമകം = നീമമായുള്ളത്, ഹിനമായുള്ളത്,
രാണത്. ന = മനുഷ്യൻ. നദോഷം = മനുഷ്യദോഷം.
നേത്രഗോചരം = കണ്ണിന്നറിയത്തക്ക രൂപം. നൈർമ
ല്യം = നിർമ്മലമായിട്ടുള്ളത്.

പ

പകം = ചെളി, പാപം. പത്തനം = പട്ടണം, ന
ഗരം. പത്തി = സേനാഭേദം, കാലാൾഗമനം. പരകൃ
തം = അനൂതൻ ദുഷ്കൃതം. പരിയങ്കം = കട്ടിൽ, കിട
ക്ക, തട്ട. പള്ളം = കിഴി, അഗാധം. പലലം = ഛായ്വം.
പാവകൻ = അഗ്നി. പീതം = പാനം, മഞ്ഞനിറം, കട്ടി
ക്കപ്പെട്ടത്, പുഷ്പരാഗം. പുണ്യവാസം = പുണ്യത്തോടു
കൂടിയുള്ളവാസം. പുരം = നഗരി. പുരോഗാമി = മുൻ

നടക്കുന്നവൻ. പൂജ്യം = പൂജിപ്പാൻ യോഗ്യമുള്ളത്. പൂ
ർവ്വഭൂതം = മുമ്പിൽ ഉണ്ടാകപ്പെട്ടത്. പൂർവ്വദൃഷ്ട്വാ = കിഴ
ക്കു കണ്ടിട്ട്. വെ = വിശ്വാദ്യ, തുവില്ലായ്ക്ക. പ്രകാശ
യുക്തം = വെളിച്ചത്തോടുകൂടിയത്. പ്രതിഘാതകൻ =
കൊലചാതകൻ. പ്രതിശ്രുതി = മറുവാദി. പ്രത്യർത്ഥി =
പ്രതിവാദി, ശത്രു. പ്രത്യക്ഷം = ഉഷ്ണകാലം, പൂർവ്വകാലം,
പ്രഭാതകാലം. പ്രദൻ = ദാനം ചെയ്യുന്നവൻ, കൊടുക്ക
ുന്നവൻ. പ്രഭൃതം = വളരെ, ഉണ്ടായത്, സംഭവിച്ച
ത്. പ്രവിഷ്ഠൻ = പ്രവേശിക്കപ്പെട്ടവൻ. പ്രസൂനജാ
തം = പുഷ്പത്തിലുണ്ടാകപ്പെട്ടത്. പ്രാണപ്രാണൻ = ജീ
വന ജീവൻ. പ്രിയാനുസരണം = നന്ദിവിചാരണ,
നന്ദിയറിഞ്ഞുള്ള നിരൂപണം. പ്രീതൻ = സന്തോഷമുള്ള
വൻ, സന്തുഷ്ടൻ.

ബ

ബാല = പെൺവൈതൽ. ബാലം = ബാലത, ബ
ലമുള്ളത്. ബാഹ് = കൈ, കരം. ബീജം = വിത്തു്, സ
ന്തതി, ആദിമൂലം, വീര്യം. ബ്രഹ്മചര്യൻ = വിരക്കൻ,
സന്യാസി, തപസ്വി.

ഭ

ഭക്ത്യാ = ഭക്തികൊണ്ട്. ഭദ്രം = ഭാഗം, സുഖം, ന
ല്ലത്. ഭസ്മം = ഭീഷണി, നിന്ദവാക്ക്. ഭൂപ്രം = ഭാഗ്യം,
നന്മ, യോഗ്യം, വരുവാനുള്ളത്, ശുഭം. ഭക്ഷ്യം = തി
ന്നാനുള്ളത്, ഭക്ഷണം. ഭാജനം = പാത്രം, യോഗ്യം.
ഭീതലോകം = യോവരുത്തുന്ന ലോകം.

മ

മനീഷം = അഭിയാൻ, മൂതൻ, വേലക്കാരൻ. മനോ
വഞ്ചകം = ബുദ്ധിയുടെ ഇരൾ. മന്ത്രികൃദ് = മന്ത്രിയോ
ടം. മിത്രൻ = സുഹൃദ്. മുരൾ = മറിച്ച ഭേദമെടുക്ക
പുരുവാൻതക്ക സുഗന്ധതൈലം. മിന്നലിണൻ = കൊ
ള്ളിമീൻമിന്നൽ.

യ

യുക്തം = യോജിക്കപ്പെട്ടത്. യുഗം = ഇരട്ട, കാലാവസാനം.

ര

രക്താസ്വരം = ചോരവിളപ്പ്. രസം = ഭാരം.
രസോന്മ = ഉജ്ജി, രസകേട്. രചിതരവൻ = രചി
യെ രംഗം ചെയ്യുന്നവൻ.

ല

ലക്ഷ്യം = അപ്രകാരം, ചെറുപ്പം. ലോകാന്തിച്ചു =
ലോകത്തിൽ ഭൂവിച്ചു.

വ

വയുത്തമ = സ്ത്രീകളിൽ മുഖമായിട്ടുള്ളവർ. വാസ
സ്ത = വസ്ത്രം. വിൻ = ആകാശം. വിവരം = ഇലവെഴി
ഞ്ഞത്. വില്പഞ്ചവിംശതി = ധനുമാസം 25-ാംനം.
വൃദ്ധൻ = നീയൻ. വെളുപ്പം = കണ്ണു. വ്രജിനം = വാ
പം, രോഗം, വളവ്, ഉപദ്രവം.

ശ

ശതപത്തി = നൂറുപട്ടയാളി. ശിശുമേയം = കുഞ്ഞാട്.

സ

സതി = നല്ലവർ. സംശ്യാവിഹിനം = അചസാന
മല്ലാത്ത. സുതിമാസം = പ്രസവമാസം. സുനിരം = ഇടി
മുഴക്കം. സ്നേഹാലയൻ = ക്ഷയമില്ലാത്ത സ്നേഹമുള്ളവൻ,
സ്നേഹത്തിനു ഉപജായുള്ളവൻ. സ്വതപം = സമാധാനം.
സ്വരധീശൻ = സ്വർഗ്ഗനാഥൻ, ദൈവം. സ്വർ്നീധി =
മോക്ഷത്തിനടുത്ത നിക്ഷേപം. സ്വസ്തൻ = രോഗാഭിയി
ല്ലാത്തവൻ, ഭാഗ്യവാൻ. സ്വാലയം = തന്റെ ഭവനം.

ഹ

ഹ = അയ്യോ. ഹരിച്ചു = നശിപ്പിച്ചു. ഹിംസക
ഭൂമി = കൊലക്കളം, കൊലചെയ്യുന്ന ഭൂമി. ഹരതപാൽ =
ഹനിക്ക.

കീ

കന്യാ = മുറിവ്. കന്യാഭനം = കഴുകൽ. കിഷ്കുന്ദ =
വിശപ്പ്.

(പുത്തൻപാത്ര സമാപ്തം.)

